

Tarihi Uyarı!

Terör Kiskacında Türkiye

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

Terör Kiskacında Türkiye Tarihi Uyarı!

DEVLET BAHÇELİ

www.mhp.org.tr

Terör Kışkacında Türkiye

Tarihi Uyarı!

Türk Milliyetçileri Türkiye'nin bölünmesine, büyük bir aile olan Türk Milletinin bin yıllık kardeşlik hukukunun etnik heveslere kurban edilmesine ve Türkiye'nin bir kardeş kavgasına sürüklenmesine hiçbir şart altında izin ve geçit vermeyecektir.

23 Ekim 2007

Devlet BAHÇELİ
MHP Genel Başkanı

İÇİNDEKİLER

8 Ağustos 2007	7
2 Ekim 2007	27
9 Ekim 2007	55
16 Ekim 2007	73
23 Ekim 2007	93
30 Ekim 2007	109
6 Kasım 2007	129
13 Kasım 2007	149
20 Kasım 2007	169
27 Kasım 2007	189
25 Aralık 2007	211

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

8 AĞUSTOS 2007

Çok Değerli Milletvekili Arkadaşlarım, Medyamızın Değerli Temsilcileri,

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum. Hoş geldiniz.

23. Dönem Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde temsil yetkisini aziz milletimizden alan Milliyetçi Hareket Partisi'nin ilk grup toplantısını yapmak üzere bir araya gelmiş bulunuyoruz.

İstanbul'dan milletvekili seçilen ancak elim bir trafik kazası sonucu hayatını kaybeden değerli arkadaşımız Prof.Dr. Mehmet Cihat Özönder'i huzurunuzda bir kez daha rahmetle anıyorum. Kederli ailesine, bilim dünyasına, dava arkadaşlarımıza ve aziz milletimize başsağlığı diliyorum.

Bu vesile ile milletimizin birliği ve esenliği, devletimizin bütünlüğü uğruna Tunceli'nin Ovacık ve Hozat, Diyarbakır'ın Dicle ve Hakkari'nin Yüksekova ilçelerinde verdikleri kahramanca mücadele esnasında şehit olan güvenlik güçlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Artık ülkemizin acilen ve mutlaka çözülmesi gereken bir sosyal sorunu olan trafik kazaları maalesef bütün şiddeti ile sür-

mektedir. İki gün önce Adıyaman'dan Karadeniz Bölgesine işçi taşıyan bir minibüsün neden olduğu kazada, çoğunluğu çocuk olan 24 vatandaşımızın kaybı hepimizi derinden üzmüştür. Vefat edenlere rahmet, yaralılara acil şifalar diliyorum. Ve bu felaketlerin bir son bulması için partimizin üzerine düşen görevi kararlılıkla yapacağını duyurmak istiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Bilindiği gibi 22 Temmuz 2007 seçimleri ile tecelli eden Yüce Meclis'te milletimiz bizlere muhalefet görevi vermiştir. Bu görevin **“önce ülkem ve milletim, sonra partim”** anlayışına uygun olarak tam bir kararlılık ve özveri ile yürütüleceğinden kimsenin kuşkusunun olmaması gerekir.

Milliyetçi Hareket Partisi geçmişte olduğu gibi bundan sonra da taşıdığı sorumluluğun gereğini yerine getirecektir.

Türk Milliyetçileri, kritik bir dönemde üslendikleri görevin idraki içinde, yaklaşık yüzyıllık milliyetçilik davasını ve Milliyetçi Hareketin 38 yıllık şerefli birikimini günlük hesaplar ve ucuz siyaset ile heba etmeyecek bir siyasi akla, bilince, öz disipline ve yeterli tecrübeye sahiptir.

Tarihi bir davanın bugünkü temsilcileri olarak, emaneti en güzel şekilde koruyup gelecek nesillere teslim etmek de bizim boynumuzun borcudur.

Karanlık kampanyaların arasından sıyrılarak, çok zor şartlar altında verdiğiniz bir mücadele sonucu, bugün Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye Büyük Millet Meclisinde temsil edilme imkânını bulmuştur.

Verdiğimiz mücadelenin büyüklüğünü ve önemini anlamamız için, bir kan gölüne çevrilmiş olan komşumuz Irak'ta süren emperyalist dayatmalara; Ortadoğu'da oynanan oyunlara, Avrasya'da süregelen senaryolara bakmanız yeterli olacaktır.

Küresel güçlerin Türkiye'miz üzerindeki niyet ve emellerine uygun olarak MHP'siz siyaset arayışlarının dayatıldığı karanlık bir siyaset mühendisliğini sizler elinizin tersiyle itip, tüm engellemelere karşı üzerinize yapılan hesapları boşa çıkardınız.

Ülkemizin kaynaklarında gözü olan uluslararası sermayenin, ülkemizde emelleri bulunan küresel mihrakların, muazzam etki ve propaganda gücüne sahip odakların ve yerli işbirlikçilerinin, karanlık medya gücünün ve iktidar zihniyetinin kullandığı kamu kuvvetinin baskılarını birer birer aştınız.

Bugün 22 Temmuz seçimlerinin sonuçlarını daha soğukkanlı ve bilimsel olarak analiz etmek üzere bir çalışma başlatmış bulunuyoruz. Elbette her seçimden olduğu gibi, bu seçimden de partimiz ve hareketimiz için çıkartacağımız ders ve sonuçlar olacaktır. Bunların incelemelerini yaptırıyoruz.

Milletimizin yanılmaz sağduyusuna güvenerek, verdiği siyasi mesajları iyi değerlendirmek gerektiği gerçeği ortaya çıkmıştır. Milliyetçi Hareket Partisi aziz milletimizin kendisine yüklediği sorumluluğun bilincinde ve farkındadır. Sonuçlar, gerekçelerimiz ne olursa olsun, kendimizi anlatamadığımız %85.lik bir kitlenin bulunduğunu ortaya koymaktadır.

Ancak seçimin ardından partimizin aldığı sonucu küçümseyen, eleştiren bazı mihraklar türemiştir ki, bunlara 3 Kasım

2002 tarihinden beri parlamentoda bulunmayan Milliyetçi Harekete ne gibi katkılar sağladıklarını, hangi desteği verdiklerini sormak isterim.

Ellerine geçirmiş oldukları sütunları, ekranları ve masaları bu dört yıl sekiz aylık süre içinde bir kez bile Milliyetçi Hareketin lehine kullanmayanların bugün kazanılmış başarıyı küçümsemeleri ve üstelik bunu da milliyetçilik adına yaptıklarını iddia etmeleri yeni bir oyunun sahnelenmeye çalışıldığını göstermektedir.

Bizler, reel politik bir disiplin içinde, milliyetçi ahlakın bilinci ile elbette her eleştiriyi dinlemeye ve sonuç çıkarmaya hazırız. Ancak bunun öncelikle hakkaniyete ve sonra siyasi etiğe uygun olmasını ararız.

Milliyetçileri Meclis çatısından uzak tutmak için kurulan tuzakları, partimizi ve hareketimizi içten yıkmak için sokulan fitneleri, yapılan dedikoduları, oynanan oyunları asla ve asla unutmuyoruz. Biz Milliyetçi Hareketin bugünlere kolay gelmediğini biliyoruz. Çekilen sıkıntıların, verilen mücadelenin farkındayız.

Bu itibarla, sizler mücadelenizle içten ve dıştan kurulan ablukayı parçaladınız ve bu kutlu mekanda yer alabildiniz. Gönül isterdi ki diğer adaylarımız da burada bulunsunlar. Ancak bilinmelidir ki onların da verdikleri mücadele en az burada bulunan arkadaşlarımız kadar önemli ve değerli olmuştur.

Milliyetçi Hareket, bugün beş milyonu aşkın vatan evladının gözüne ve gönlüne girmeyi başarmıştır. Bu asla küçümsecek bir sonuç değildir ve kolay elde edilmemiştir.

Partimizin kurulduğu ve liderimiz Alparslan Türkeş Bey'in tek temsilci olarak Meclise girdiği 1969 yılından bu yana verilen şerefli bir mücadelenin adım adım ulaşılan eseridir. Bugün gözden kaçırılmaması gereken önemli bir konu Milliyetçi Hareket Partisi'nin Türk siyasetinin en köklü iki partisinden biri olduğu gerçeğidir.

Sizleri ve Milliyetçi Harekete gönül vermiş kardeşlerimi kutluyorum. Siz % 14.70 oy oranı ve 71 milletvekilliği ile aziz milletimiz etrafına çekilmek istenen surları yıkıp büyük bir kuşatmayı yardıınız. Ulaştığınız bu sonuç ile Türkiye'mizin sahipsiz olmadığını tüm dünyaya ilan etmiş oldunuz.

Hepinizle iftihar ediyoruz.

Burada, Türk milletinin kalbinin attığı Türkiye Büyük Millet Meclisinde bulunuyor olmanızın önemini herkes yakında daha iyi anlayacak ve anlamlandıracaktır. Bu imkânı bizlere veren büyük milletimize bir kez daha şükranlarımı sunuyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye, geride kalan 58 ve 59. Cumhuriyet Hükümetlerinin sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel kısacası her alanda yarattığı ağır tahribatın doğal bir devamı olan vahim bir sürece doğru yol almaktadır.

Gerilimler, kavgalar, çatışmalar ve dayatmalarla geçen 22. Dönem TBMM'si milletimizin kendisinden beklediği görevi bize göre yapamamıştır. Bu döneme damgasını vuran iktidar partisinin milletimizden artan bir destek bularak tek başına iktidarını tekrarlaması bu gerçeği ifade etmemize mani değildir.

Temennimiz politik inat ve ısrarların, basit hesap ve ihtirasların, gerginlik ve kutuplaşmaların bir sonuç vermeyeceğinin herkes tarafından anlaşılmış olmasıdır.

Seçimin hemen akabinde teşkilat mensuplarımıza gönderdiğim teşekkür mesajında partimizin “mili duruşun, uzlaşmanın, hoşgörünün ve diyalogun adresi” olacağını belirtmiştim. Biz bu sözümüzün arkasında durmaya devam edeceğiz.

Ancak, bilinmesi gereken ayrıntı, göstereceğimiz bu uzlaşmanın, hoşgörünün ve diyalogun milli devlet, üniter yapı ve Cumhuriyetimizin temel değerleri ekseninde olacaktır.

Bizler yeni dönemde yapıcı bir rol oynayacağımızı söylerken uzatılan elleri elbette havada bırakamayız. Fakat, bir taraftan el sıkarken, diğer el ile Mehmetçiğe kurşun sıkılmasına asla tahammülümüzün olamayacağını da huzurlarınızda açıkça ifade etmek istiyorum.

Bu açıdan, Milliyetçi Hareketin tutumunu, gizli ya da sinsi emelleri için bir fırsat zannedenlerin bu niyetlerini bir kez daha ve çok geç olmadan gözden geçirmelerini tavsiye ediyorum.

Yanlış bir hesap içine girilerek, Milliyetçi Hareketin uzlaşmacı tavrı üzerinden, yıkıcı veya bölücü niyetlere meşruiyet kazandırılmaya çalışılması halinde, buna en sert ve kesin cevabı yine Milliyetçi Hareket mensupları verecektir. Bu konudaki hassasiyetimizin bilinmesinde şimdiden fayda mülhaza ediyorum.

Bu nedenle, iktidar, muhalefet ya da bağımsız olsun her Milletvekiline düşen görev ve sorumluluk, milli meselelerde yanlış adım atmaktan kaçınılmasıdır.

Geçmişte ne dedikse bugün de aynı sözlerimizin arkasında duruyoruz. Parlamento'ya girmiş olmamız, yapılan yanlışları göz ardı etmemizi gerektirmez. Aksine, bu çatı altında milletimiz bize özel bir sorumluluk da yüklemiştir.

Kimden ve nereden gelirse gelsin, hangi siyasi görüşe sahip olursa olsun, Cumhuriyet'in kuruluş ilkelerini ve yapısını tartışmaya açmak, etnik köken farklılıklarına dayanarak bunları yıkmaya çalışmak veya bunlara seyirci kalmak bilinmelidir ki devletin ve milletin varlığına kastetmekle eş değerdir. **Bunun da adı bize göre ihanettir.**

Milliyetçi Hareket bu emelleri besleyenlere hiçbir şart altında asla geçit vermemek üzere milletinden siyasal destek ve yetki almıştır. Bu bakımdan kimse hayal peşinde koşmamalı, Türk milletinin gücü ve Milliyetçi Hareketin sabrı üzerinde yanlış hesap yapmamalıdır.

Bugün yaşadığımız nazik dönemde herkesin sağduyunun rehberliğinde hareket etmesi, ihanet girişimlerine karşı milli bir duruş sergilemesi, toplumsal huzurun tesisi ve korunması tarihi bir görev ve sorumluluktur.

Bu itibarla, Türk Milletinin iradesinin temsil yeri olan bu kutlu çatı altında, bu ilk toplantıda Başkentimiz Ankara'dan Milliyetçi Hareket Partisi'nin kararlılığını ve fikriyatını bir kez daha vurgulamak istiyorum.

Bu konuyu özellikle Anayasa tartışmalarına da yol göstermesi bakımından çok önemli buluyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye Cumhuriyeti adıyla ve üniter devlet çatısı altında, Türk milleti kimliği ile beraberce yaşayabilmemizin asgari kuralları **29 Ekim 1923** tarihinde Atatürk ve kurucu Kahramanlar tarafından konulmuştur.

Başkentimizin **Ankara**, dilimizin **Türkçe**, bayrağımızın **ay yıldızlı al bayrak**, milli marşımızın **İstiklal Marşı** olduğu belirlenmiş ve Anayasamız tarafından da güvence altına alınmıştır.

Milliyetçi Hareketin bir mensubu olarak, buradan bir kez daha ilan ediyorum ki;

Türkiye Cumhuriyeti, ülkesi, milleti ve egemenlik unsurları ile tektir ve üniter bir devlettir.

Türk milleti tarihi ve kültürel kökleri itibarıyla ayrılık kabul etmeyen bir bütündür.

Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşu, istiklâl ve bağımsızlık mücadelemizin taçlandırılmasıdır.

Ay yıldızlı al bayrağımız bağımsızlığımızın, egemenliğimizin, birlik ve beraberliğimizin sembolüdür.

İstiklal Marşımız, bu onurlu mücadelenin kahramanlık destanıdır ve o günlerin mukaddes bir hatırasıdır.

Milli birlik ve bölünmez bütünlüğümüzün dayandığı temeller **tek devlet, tek millet, tek bayrak ve tek dil** ülküsüdür.

Milliyetçi Hareket, bu kutlu değerleri ve kutsal emanetleri, gösterecekleri yüksek fedakârlık, kararlılık, milli şuur ve millet

sevgisi ile korumaya yeminlidir. Bunlar, Milliyetçi Hareketin varlık ve yaşama nedenleridir, bu kutlu siyasi hareketin kırmızı çizgileridir.

Bizim uzlaşma ve diyalog zeminimiz ancak bunlara saygı ve riayetle mümkündür. Milliyetçi Hareketin ayrılıkta, bölünmede, çözülmede, dağılmada mutabakat araması asla ve asla mümkün değildir.

Beklentimiz ve ümidimiz Milliyetçi Hareketin milli duruş için yaptığı sağduyu ve kucaklaşma çağrılarının bu ilkeler etrafında cevap bulmasıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

TBMM üyeleri olarak aziz milletimizin hizmetine başlarken namus ve şeref gibi kavramlar üzerine yaptığımız yeminimiz kuşkusuz çok önemlidir. Ancak bu yemini daha da önemli ve kalıcı kılacak olan, bundan sonraki süreçte üzerine and içtiğimiz mukaddesatımıza gösterilecek sadakat olacaktır.

Aksi tutum ve davranışlar, bu yemini sembolik bir seremoniden öteye anlam taşımayacaktır. Temennim olumlu mesajlarla açılmış olan Meclisin milletvekili and içme metnindeki kutlu sözlerin gerçek anlamları ile temsil edildiği bir yer olmasıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi grubunun, canı gönülden ve tüm içtenlikleriyle içtikleri and'a ve zaten yıllardır yüreklerinde taşıdıkları bu kutlu değerlere bir ömür boyu sadık kalacaklarına olan inancım tamdır.

22 Temmuz Genel Seçimleri ile başlayan bu yeni siyasi dönemin aziz milletimizin geleceğinde nasıl bir rol oynayacağını

kuşkusuz bundan sonraki günlerde yaşanacak gelişmeler belirleyecektir.

Ancak bilinen gerçek, geçtiğimiz 1720 günü aşan süre boyunca ülkemizi yöneten AKP iktidarının, yeni dönemde de ülkemizi yönetmeye devam edeceğidir. Bu da yaklaşık dört yıl sekiz aydır süren vahim gelişmelerin ve tahribatın ağırlaşarak devam edeceğini işaret etmektedir.

Dileğimiz, önceki hükümetin politikalarıyla özellikle milli birlik ve beraberliğimiz ile ekonomik bağımsızlığımız üzerinde başlamış tahribatın bir an önce durdurulması ve ciddi bir onarım sürecinin başlatılmasıdır.

Ancak hükümete yönelik küresel dayatmalar karşısındaki ürkek ve teslimiyetçi tavır ve içine düşülen sıcak para, borç, faiz ve taviz döngüsü AKP kadrolarının bunu başaramayacaklarını göstermektedir. Üstelik iktidarın buna niyeti ve hevesi de görülmemektedir.

Yeni Meclisin önünde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlık seçimlerini müteakiben öncelikle çözmesi gereken, geçen dönemden kalma ciddi bir sorun olan Cumhurbaşkanlığı konusu bulunmaktadır.

Bildiğiniz gibi, Milliyetçi Hareket Partisi olarak seçim sonuçlarının belli olduğu ilk günlerin ardından bu konudaki tutumumuzu açıklayarak, başından beri AKP'nin düzenlediği mağduriyet ve mazlumiyet kumpanyalarını sona erdirmiştik.

Cumhurbaşkanlığı seçiminde TBMM'de hazır bulunacağımızı, ancak aday ve seçim konusundaki tutumumuzu sonra

açıklayacağımızı kamuoyu ile paylaşmıştık. Dikkat ederseniz bu açıklamalardan sonra kronikleşen ağlamalar, sızlanmalar bıçak gibi kesilmiştir. Tartışmalar başka mecralara kaymıştır.

Artık hayali düşmanlar yaratarak, istismar edilecek bir husus kalmamıştır. Bu andan itibaren bu konudaki bütün sorumluluk iktidar partisine geçmiş bulunmaktadır. AKP'nin üreteceği bir mazeret, kaçacağı bir sığınak kalmamıştır.

Bizim Cumhurbaşkanlığı konusundaki öteden beri savunduğumuz temel yaklaşım, Cumhurbaşkanının kim olacağından önce, nasıl birinin Cumhurbaşkanlığına seçileceğine yönelik yöntem ve ilkeler üzerinde anlaşmaya bir çağrıydı.

Bize göre, Cumhurbaşkanlığı, bir siyasi partinin iradesinin ve hükümet olma meselesinin dışında ve üstünde, bütün Türkiye'yi temsil eden en önemli makamdır.

Bu makam, partilerin küçük hesaplarının ve siyasi ihtiraslarının değil demokratik kültür ve siyaset ahlakının öne çıkmasına neden olacak bir uzlaşmanın temsil yeri olmalıdır. Oysa 11. Cumhurbaşkanını seçim sürecinde yaşananlar bunun aksi yönünde gerçekleşmiştir.

Böylesi bir makama seçilecek şahıs için yalnızca iktidarın sahip olduğu meclis çoğunluğunun değil, parlamentoda temsil imkânı bulmuş veya bulamamış bütün siyasetin üzerinde uzlaşabileceği, çok geniş bir mutabakat zemininin aranması gereklidir. Nitekim 10. Cumhurbaşkanı Sayın Ahmet Necdet Sezer o dönemde Mecliste bulunan partilerin desteği ile seçilmiştir.

Cumhurbaşkanı, geniş bir diyalog yelpazesi ile ve mutlaka ortak bir anlayış, işbirliği sonucu seçilmelidir. "Verdim ellerine

çelik çomak oynuyorlar” seviyesinden bakılan bir seçim süreci henüz tazeliğini korumaktadır.

Her gün yeni senaryoların yazıldığı, elden ele anketlerin gezdiği, her anayasayı eline alanın yeni yorumlar getirdiği bir siyasal kaosun sorumlusu 22. dönemde Meclis’te bulunan iktidar ve muhalefet partileridir.

Başta AKP olmak üzere, siyasi partiler ve Meclis, bu hayati sınavdan maalesef yüzünün akıyla çıkamamış, sonuçta Türk demokrasisi yara almıştır.

AKP zihniyeti öncelikle ilkeler üzerinde anlaşma sağlayamadı, adaylar üzerinde tartışmalar başlatmış, Ana Muhalefet Partisi de bu tartışmaları körükleyince sonuçta cepheleşme, kavga, gerilim ile hasar gören bir demokrasi ortaya çıkmıştır.

Bu açıdan, Türk Devletinin bu en yüksek merciinin, değerini ve önemi üstlenebilecek kişinin kim olacağından ziyade, bu makamı taşıyacak liyakatin ilke ve nitelikleri belirlenmeli ve öncelikli olmalıdır. Dün çeşitli vesilelerle bunları söylemiştik. Bugün de bu söylediklerimizin arkasındayız.

Bu konuda, geçmişte defalarca belirttiğimiz ve burada da tekrarlayacağımız gibi bizim Cumhurbaşkanlığı seçimi için öne sürdüğümüz ilkelerimiz şunlardır:

Türkiye Cumhuriyetine Cumhurbaşkanı olacak şahıs,

- Türkiye’nin bütünlüğü ve Türk devletinin millî ve üniter yapısını temsil ve taşıma konusunda milletimizde tereddüt bırakmayacak bir fikri maziye,

• Cumhuriyetimizin kurucu felsefesini özümsemiş, geçmişinde Cumhuriyetin temel değerlerine samimiyet ve sadakati hakkında kuşku bırakmayacak bir milli duruşa,

• Türk milletinin birlik ve beraberliğini, millet olma hasletlerini ve yüksek kültürünü benimseme konusunda mutlak güvenilecek ilkeli, berrak ve açık bir düşünce yapısına,

• Dürüst, şaibesiz ve manevî değerlere saygılı hüviyeti ile tebarüz etmiş, demokrasinin ilkeleri konusunda tam duyarlılık ve kararlılığa sahip bir şahsiyet olmalıdır.

Seçimden önceki süreçte yaşananlara bakıldığında, iktidara geldikleri günden beri Türkiye'nin hükümeti olmayı bir türlü başaramayan AKP'nin tüm uyarı ve uzlaşma çağrılarından uzak durarak, birikmiş siyasi hesaplarını ve ele geçirme ihtiraslarını aşabilme basiret ve erdemini gösteremediği görülecektir.

Beklentimiz, yaşanan bu gelişmelerden herkesin bir sonuç ve ders çıkarmış olmasıdır.

Türkiye'nin acil çözüm bekleyen sorunları dururken, kısır bir ihtiras uğruna inatlaşmanın devamının devletimizin saygınlığına, milletimizin vakarına, demokrasimizin de hayrına olmayacağı artık herkes tarafından anlaşılmalı olmalıdır.

Cumhurbaşkanlığı seçimi konusunda Milliyetçi Hareket Partisi, sorumluluğunu yerine getireceğini açıklamıştır. Partimizin bu konudaki duruşu geçmişte söyledikleri ile tutarlılık göstermektedir.

Cumhurbaşkanlığı tartışmalarının süregeldiği son iki yıldır Milliyetçi Hareket, öngördüğü bu sorunu aşabilmek için önce-

likle erken seçim önermiştir. Bu yolla AKP'nin Meclis'te sayısal meşruiyet sorununu aşarak milletimizden yeniden yetki alması halinde dilediği ismi Cumhurbaşkanı seçme imkânına kavuşacağını açıklamıştır.

Bugün seçim sonunda ortaya çıkan tablo bu söylemlerimizi haklı çıkaracak bir neticeyi kaçınılmaz kılmıştır. Bir seçim yapılmış ve milletimiz iktidar partisini artan bir destekle Meclise taşımıştır. Bu durumda AKP'nin kendi adayını belirlemede bir engelin kalmadığı anlaşılmaktadır.

Bu hal ve şartlar karşısında Milliyetçi Hareket Partisi yakın geçmişte yaşanan tartışmalara da bir son vermek üzere, seçim tarihinde oturumda hazır bulunacağını, "orada olacağı"nı ifade etmiştir. Şimdi sıra, bu önemli konuda sorumluluklarının farkına varmış olmasını dilediğimiz iktidar partisindedir.

Bütün partiler ve milletvekilleri de tarihi ve toplumsal sorumluluğun idraki içinde olurlar ise mesele yoktur. Ancak eski tutumlar ve yanlışlar sürdürülürse, birkaç ay önce yaşananlar tekrarlanırsa bu durumda kaybeden Türkiye Büyük Millet Meclisi olacaktır.

Seçimlerden birinci parti olarak çıkan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin Sayın Genel Başkanı, Sayın Cumhurbaşkanından hükümet kurma görevini almıştır. Sayın Başbakanın kamuoyu ile ilk paylaştığı bilgiler 60. hükümetin kuruluşunu Anayasal 45 günlük süreyi kullanarak geciktireceği ve Cumhurbaşkanlığı seçiminin ardından yapacağı yönündedir.

Bizler yeni dönemde de, inatlaşma ve iddialaşmaların sür-

mesi halinde, Cumhurbaşkanlığı seçiminde karşımıza çıkacak muhtemel bunalımın farkındayız. Türkiye'yi ve dünyayı sadece kendi pencerelerinden görmeyi alışkanlık haline getirenlerin de farkına varmış olmasını umuyoruz.

Özellikle Adalet ve Kalkınma Partisi'nin seçimden elde ettiği sonucu, sürdürdüğü inat ve cepheleşme politikalarının siyasi bir onayı olarak algılaması halinde, ülkemizin yeni bir krizle karşılaşması kaçınılmaz olacaktır. Buradan bunu hatırlatmayı bir görev kabul ediyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Kanaatimce, Türk demokrasisinin önünü tıkayan en büyük problemlerin başında siyasi partilerin kendilerini din, demokrasi, millet veya devletle özdeşleştirme alışkanlığı gelmektedir.

Bu tutum bir yandan siyaseti kutuplaşmaya iterken, diğer yandan büyük milletimizi ve devletimizi oluşturan muhteşem değerler manzumesinin hasar görmesine, 'sahip çıkanlar ile ihanet edenler' gibi keskin ayrımların doğmasına yol açmaktadır.

Nitekim, iktidar partisi de 22. dönem Meclis çalışmaları ile beraber, kendisine oy vermiş vatandaşlarımızın tercihini millet iradesi olarak değerlendirmek, oy vermemişlerin kararını ise yok farz etmek yanlısına sürüklenmiştir. Aynı tutum diğer partilerce de kabul görünce ortaya çatışma üzerine kurulmuş gergin bir siyaset çıkmıştır. Bu kısır anlayışı demokrasi kültürü ile bağdaştırmak mümkün değildir.

Bu açıdan bakılırsa, kendilerini, hareket alanı seçtikleri bir veya birkaç değerın yegâne temsilcisi ve savunucusu ilan edenler, Cumhuriyetimizin temel nitelikleri ile milletimizin milli ve manevi değerleri arasında özde hiçbir sorun olmadığını artık görmek ve göstermek durumundadırlar.

Devlet ile millet kucaklaşmasının başkaca bir yolu da yoktur. Burada esas olan “ele geçirme” psikolojisinden sıyrılmak, “olursa benim olsun” zihniyetinden arınmak olmalıdır. Aksi takdirde millet, devlet ve iktidar arasındaki güven bunalımı, karşılıklı kuşku duyma halinin sürmesi durumunda, önümüzdeki Meclis dönemi de kaos ve kargaşanın yanı sıra kavga ve gerilimlerle heba olup gidecektir.

Bu itibarla, içinde bulunduğumuz toplumsal gerilim ve güvensizlik ortamının mimarı olanlar, milletimizi siyasi, dini veya köken olarak ayırma tabi tutanlar, kendilerini inançların veya devletin temsilcisi gibi görenler, yaptıkları bu yanlışlığın kendilerini de, ülkemizi de felakete götürdüğünü artık anlamış olmalıdır.

Her seçim bir arayış ve rahatlamanın tezahürüdür. Seçimde olgunluk ve sorumluluk sınavı veren milletimiz Meclisten ilkel seviyeli, uzlaşmacı ve anlayış içinde işbirliği yapılmasını arzu etmektedir. Bu konuda partimizin tutum ve duruşu ortadadır. En önemli görev Meclis çoğunluğunu elinde tutan iktidar partisine düşmektedir.

Bütün siyasetçiler, 1920 yılında muhteşem bir mücadeleden sonucunda kurulmuş Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin aziz hatırası altında, 22.yasama döneminin olumsuz izlerini silerek,

yeni bir sürece elbirliği ile adım atmalıdırlar. Bunu yapmak bizler için bir marifet değil, kaçınılmaz bir milli görevdir.

Dikkat edilirse, seçim kararı alındığı tarihten bugüne kadar geçen sürede kamuoyunun ilgisi Milliyetçi Hareket Partisine yönelmiştir. Özellikle medya hiç olmadığı kadar partimizin yeni süreçteki rolünden bahsetmektedir.

Elbette içlerinde partimizi marjinal gösterme ve siyasette dar bir köşeye sıkıştırma hesaplarının olabileceğinin farkındayız. Ancak önemli bir diğer gelişme ise Milliyetçi Hareket Partisi'nin varlığı ile Türk siyasetinde meydanın boş kalmayacağına, ülkenin sahipsiz olmadığına herkes tarafından anlaşılmış olmasıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin Meclisteki mevcudiyetinin Türk siyasetinin dengelerini değiştirmiş olduğunun ilk işaretleri alınmaya başlanmıştır. Nitekim, geçmişte Meclis çatısı altında sorun yaratan, milli hassasiyetlerle sıkıntıları olanların, başlangıç itibarıyla anayasal çizgiye çekilmek durumunda kalmaları kamuoyunun gözü önünde cereyan etmiştir.

Türkiye artık her konuda, Milliyetçi Hareket Partisi'nin ne düşündüğünü, nasıl bir duruş göstereceğini, ne tür bir tavır alacağını tartışmaya ve merak etmeye başlamıştır. Bu durum partimizin başarısı olarak değerlendirilmelidir.

Ancak, bizlere yönelmiş bu alaka ve dikkat Milliyetçi Hareket için kıvanç vesilesi olacağı gibi, aynı zamanda dikkat etmemiz ve özenli olmamız gereken hususların arttığının da göstergesidir.

Bu itibarla, milletimizin bekası ve kardeşliği ile devletimizin

bütünlüğüne yönelik demokratik mücadele ve müdahale hakkımız saklı kalmak üzere, vatandaşlarımızın yaşadıkları ağır ekonomik sıkıntıların aşılması, onların yararına olduğuna inandığımız her politikanın uygulanması için yapıcı ve uzlaşmacı bir tavrı ilke edindiğimizi belirtmek istiyorum.

Çünkü, bizler artık yalnızca partimizin ve seçim bölgemizin milletvekilleri değil aynı zamanda her meslek ve her yöreden, her inanç ve her coğrafyadan hizmet bekleyen vatandaşlarımızın temsilcisiyiz. Politik etik bunu gerektirdiği gibi, bu aynı zamanda milliyetçi olmamızın da doğal sonucudur.

Milliyetçi Hareket Partisi yeni dönemde, Meclis bünyesinde böylesi bir anlayışın temsilcisi olmaya ve bu anlayışa öncülük etmeye niyetli ve kararlıdır.

Sözlerime son vermeden önce, mensubu olmaktan her zaman şeref duyduğumuz büyük Türk milletine göstermiş olduğu teveccüh nedeniyle şükranlarımı arz ediyorum. Cenab-ı Allah'tan bizleri mahcup etmemesini temenni ediyorum.

Türkiye'mizin geleceğinde söz sahibi olmamızı sağlayan, verdikleri mücadele ile kutlu hareketin yükselişinde emek ve katkıları olan dava arkadaşlarımdan bugün hayatta olmayanlara Allah'tan rahmet diliyorum. Gönlüyle ve yüreğiyle Milliyetçi Harekete desteklerini sürdürenlere sonsuz teşekkürlerimi ve minnet duygularımı ifade ediyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle, Milliyetçi Hareket Partisi Meclis Grubunun değerli üyelerini saygı ve sevgi ile selamlıyor, çalışmalarında başarılar diliyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

2 EKİM 2007

**Çok Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Konuklarımız,
Medyamızın Kıymetli Temsilcileri,**

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 23 dönem 2. yasama yılına başlarken partimizin ikinci grup toplantısını gerçekleştirdiğimiz bugün, hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum. Hoş geldiniz.

İdrak etmekte olduğumuz mübarek Ramazan ayının ise Türk milletine, İslam alemine ve insanlığa hayırlar getirmesini diliyorum.

Bu toplantı vesilesi ile UNESCO tarafından 2007 yılının adına ithaf edildiği Türk-İslam bilgini, büyük düşünür ve gönüller sultanı Mevlana Celaleddin Rumi'yi doğumunun 800. yıldönümünde bir kez daha hürmet ve muhabbetle anıyor, ilahi bir sevginin ilham verdiği hoşgörü ve kucaklaşma mesajlarının ülkemizde ve bölgemizde anlam bulmasını temenni ediyorum.

Bildiğiniz gibi, Milletvekilliği Genel seçimlerinden bu yana geçen iki ayı aşkın süre içinde, Yüce Meclisin iradesi ile Baş-

kanlık Divanı ve Komisyonlar teşkil edilmiş, 11.Cumhurbaşkanlığı seçimi yapılarak tarihi bir görev yerine getirilmiştir.

Sayın Cumhurbaşkanı tarafından görevlendirilen 60. Cumhuriyet Hükümetinin programının görüşülmesini müteakip tatile giren Yüce Meclis dün itibariyle yeni yasama yılına başlamıştır. Aziz milletimize, demokrasimize ve sayın milletvekillerine hayırlı sonuçlar getirmesini temenni ediyorum.

Meclis Başkanlığına seçilen Sayın Köksal Toptan'a ve Başkanlık Divanı üyelerine başarılar diliyorum. Elbette ki onların adil, tarafsız ve tutarlı çalışmaları, Türkiye Büyük Millet Meclisini önümüzdeki dönemde bekleyen ağır görevlerin, milli bir sorumluluk anlayışıyla, başarıyla ve sükûnetle atlatılmasında önemli bir rol oynayacaktır. Bu açıdan Başkanlık Divanı'nın bu zorlu süreci taşıyabilecek yönetim becerisini, tarafsızlığı ve hakkaniyeti göstermesini ümit ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Kamuoyunun gözleri önünde, tamamen açık ve ilkeli bir şekilde cereyan ettiği gibi, partimiz geçtiğimiz ay yapılan Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı ve Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde yılladır ortaya koyduğu ilkelerin takipçisi olmuş ve dün ne söylemiş ise bugün de onun gereğini yerine getirmiştir. Bu konuda müsterihiz.

Milliyetçi Hareket Partisi, gerek Meclis Başkanlığı gerekse Cumhurbaşkanlığı seçiminde demokratik tercihini ve iradesini göstererek kendi değerli adaylarına destek olmuştur.

Bu desteği verirken sayısal açıdan yeterli olmadığımızı elbette biliyorduk. Ancak bu durumu, kendi adayını bir uzlaşma zemini hazırlamadan ortaya süren iktidar partisine bir demokratik tavır ve partimizin demokrasi ahlâkı için bir gösterge olarak değerlendiriyor ve çok anlamlı buluyoruz. Aday arkadaşlarımızı ve onlara destek olan Grubumuzu kutluyorum.

Bildiğiniz gibi, birinci Grup Toplantımızda Türkiye Cumhuriyetine Cumhurbaşkanı olabilecek niteliklere haiz bir şahsiyetin portresini ayrıntıları ile çizmiş, bu konudaki ilke ve yöntemlerimizi kamuoyu ile paylaşmıştık.

Biz, ülkemizi sürüklenmesi muhtemel yeni gerilim ve kutuplaşma ortamından bir an önce uzaklaştırmak, zorlamalar sonucu doğabilecek yeni bir siyasal paradoksa sürüklenmemek için, Milliyetçi Hareket Partisi olarak Cumhurbaşkanlığı seçim sürecinde hiçbir tesir ve telkine kapılmadan Meclis oturumunda hazır bulunduk ve adayımızı destekledik.

Bu, aynı zamanda, seçimle ortaya çıkmış milli iradeye saygının, ilkeli ve tutarlı davranmanın ve hem de matematik bir zorunluluğun gereği idi. Baştan beri ne söylediysek onun gereklerini yerine getirmekte tereddüt etmedik.

Geçmişte, 367 toplantı yeter sayısını bir zorlama olarak nitelemiştik. Erken seçim istemiş ve Cumhurbaşkanını yeni Meclisin seçmesini önermiştik. Gerilim ve kutuplaşmanın sakıncalarını vurgulayıp sürecin normalleşmesi gereğinden söz etmiştik. Seçim sonucu oluşacak Meclis aritmetiğine herkesin saygı duyması lazım geldiğini belirtmiştik. Bugün bunların hepsi gerçekleşmiştir.

Bu itibarla 22. dönem parlamento çalışmalarında, Cumhurbaşkanının Seçimi konusunda izledikleri strateji açmaza düşen partilerin şimdi Milliyetçi Hareket Partisi'ni Meclis'te yok sayarak inatlarını sürdürmek istemelerini ve bunu da partimizi itham ederek yapmaya çalışmalarını anlamak mümkün değildir.

Bilmelidir ki, bizim Meclis oturumuna katılacağımızı açıkladığımız andan itibaren, bütün sorumluluk iktidar partisine ve bu partinin adayı olarak seçilen Sayın Cumhurbaşkanına geçmiştir.

Dileriz, eski hata ve inatlardan bir ders çıkartılarak, toplumun acil ihtiyacı olan huzur ve refah ile demokrasimizin beklediği uzlaşma ve hoşgörü bir an önce sağlanabilir. Zira, geçmişte şahit olunduğu gibi sözün tükendiği noktada devreye başka unsurlar girebilmektedir.

Değerli Arkadaşlarım, Muhterem Basın Mensupları,

Türkiye'mizin risk ve tehditlerle dolu bir dar boğazdan geçtiği, içte ve dışta ağır sorunların çözüm beklediği bir ortamda yurt dışına on günlük bir gezi yapan Sayın Başbakanın Türkiye'sinde gündem elbetteki çok yoğundur.

Sayın Başbakan Amerika'da New York Borsasının açılış gongunu çalarken gerçek alarm zilleri terörle mücadele için Ankara'da çalmaktadır. Gelişmeler, Türkiye'nin terörle mücadele inisiyatifini özellikle yurt dışı boyutuyla tamamen elinden kaçırmış olduğunu ortaya koymuştur.

Hükümet yıllardan beri, özellikle Güvenlik Güçlerinin ihtiyaç duyduğu Sınır Ötesi Operasyon için, Amerikalı dostlarını gücendirmemek uğruna şehadetlere ve katliamlara göz yummayı sürdürmektedir.

Geçtiğimiz gün meydana gelen hunhar olay bunun en son örneğidir. Bu vesile ile Şırnak'ın Beytüşşebap İlçesi'nde PKK'lı teröristlerin katliamına maruz kalarak, hayatlarını kaybeden 7'si korucu 12 vatandaşımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, aziz milletimize başsağlığı diliyorum.

Bu kanlı cinayeti “**teröristlerin son çırpınışları**” olarak niteleyen Sayın Başbakan'a bugüne kadar hangi siyasi ve hukuki tedbirleri aldığını sormak istiyorum. Girişimlerden şu ana kadar bir sonuç çıkmadığı göz önüne alınırsa, çırpınanın terörist değil AKP hükümeti ve terörle mücadele siyaseti olduğu görülecektir.

AKP'nin yıllardır yaptığı hatalar ve etnik ayrıştırma siyaseti, teröristlere “**dağdaki yurttaşlar**” ve “**kardeşlerimiz**” diyerek PKK sözcülüğü yapan, Türk Silahlı Kuvvetlerine dil uzatacak kadar ihanet içinde bulunan mihrakların Meclis Çatısı altına kadar gelebilmelerine imkan tanımış bulunmaktadır.

Hükümetin yıllardır süren müzakereleri, ikili görüşmeleri, karşılıklı ziyaretleri, stratejik vizyon belgesi adı verilen oyalanma metinleri ve sözde koordinatörlerle geçen sürenin ardından terörle mücadelede maalesef hiçbir tedbir alınamamış, hiçbir mesafe kat edilememiştir.

AKP, teröristin insafa gelmesini bekleyerek gününü doldurmuş, zayıflatmak bir yana PKK'nın cüret kazanmasına ve Peşmergenin elini güçlendirmesine neden olmuştur.

Bugün güzel vatan köşesi olan Diyarbakır'da, yabancı ülke vakıflarının himayesinde bölünme ve ayrışmanın nasıl yapılması gerektiğine dair modeller üzerinde tartışmaların olduğu çok uluslu toplantılar alenen yapılabilmektedir.

ABD himayesinde cesaret kazanan Kuzey Irak'taki Peşmergenin PKK'yı Türkiye'ye karşı bir şantaj vasıtası olarak kullanmak ve Kuzey Irak'taki federe devlet modelini Türkiye'de de uygulamak istedikleri artık bilinmektedir.

Geçmişte Irak'ın Kuzeyindeki Mahmur terör kampına Amerikalılar tarafından yapılan turistik ziyaret ile, bazı Avrupa ülkelerindeki göstermelik operasyonlar, Türkiye'yi meşgul etmeye ve askeri bir müdahaleyi önlemek için zaman kazanmaya yönelik manevralar olmuştur.

Irak'a dört yıl önce bölgede yalnızca bir rejim değişikliği için başlatılan Amerika Birleşik Devletleri'nin askeri müdahalesi, günümüzde yeni devletlerin kurulması ile sonuçlanmak üzere dir.

Irak'ı önce federasyona ve sonra üç devletli ayrışmaya götürecek bu süreç şekillenirken Türkiye ağırlığını kullanmamış, AKP hükümeti Türkmenleri, Irak'ın kurucu ve asli unsuru olarak tanıtamamıştır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türk milletinin bekası için hayati öneme haiz Irak Türkmen bölgesi, Kuzey Irak coğrafyası

ve terörle mücadeleye ilişkin bir stratejik bir devlet politikasının varlığı kuşkuludur.

Hiçbir vatanseserin artık hareketsiz ve tepkisiz kalamayaçağı bu tablo karşısında, devletin adli ve kolluk gücünün kullanımı da dahil olarak acilen tedbirler alması ve stratejik kararını yüksek sesle kamuoyu ile paylaşması bir beka meselesi haline gelmiştir.

Devleti yönetenlerin ve milli güvenlik politikalarına tavsiyelerde bulunanların söylem ve eylemlerinin beş yıllık kronolojisi, Türkiye'nin bir politikasının olmadığını, Irak'ta günü kurtarmaya dönük çalışmalar yapıldığını ortaya koymuştur.

Nitekim geçtiğimiz günlerde Irak hükümeti ile yapılacağı söylenen sınır ötesi takibe izin veren anlaşmanın sonuçsuz kaldığı ve hatta Irak Kürt aşiretlerinin etkin ve müdahil olduğu çok başarısız bir müzakere süreci kamuoyunun gözü önünde cereyan etmiştir.

Zamanımızın darlığı nedeniyle, bu hassas ve önemli konuları başka bir toplantımızda konuşmak üzere, özetle Türkiye, Irak topraklarında yapacağı bir sıcak takip için bütün diplomatik girişimleri artık tüketmiş ve milletimiz yeterince oyalanmıştır.

Her gün bir vatan evladımızın ve bir Mehmetçiğin kaybıyla sonuçlanan PKK terörüyle mücadele için gereken bütün şartlar çoktan tamamlanmıştır. Konunun Irak'ta vahim gelişmelerin olacağını değerlendirdiğimiz 2008 baharına kadar ertelenerek yeni bir oyalama sürecinin başlatılmasına ve Türk

devletin haysiyetiyle daha fazla oynanmasına göz yumulmamalıdır.

ABD Senatosunun kabul ettiği Irak'ın üç bölgeye ayrılmasına ilişkin tasarının, orta vadede bölünmeyi tetikleyebileceği düşünülürse, gelişmelerin ülkemize etkisi de dikkate alınarak konunun bütün yönleriyle görüşülmesi Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında acilen gerçekleştirilmelidir.

TBMM, terörle mücadelede sorumlu birimler tarafından ihtiyaç belirtilmesi halinde, yer ve zamanı Türk Silahlı Kuvvetlerinin inisiyatifinde olmak üzere çıkaracağı bir tezkere ile Güvenlik Kuvvetlerine sınır ötesi sıcak takip için artık yetki vermemelidir.

Değerli Milletvekilleri, Sayın Konuklar,

Konuşmamın bu bölümünde ülke gündemini bir süredir meşgul eden ve uzun süre de gündemde kalacak olan Anayasa tartışmalarına, geniş bir analiz yaparak temas etmek istiyorum.

Ülkemizde Anayasa tartışmaları anayasal nitelikli ilk metinlerin doğduğu günden bu yana yapılmaktadır. Bu tartışmaların ilk yazılı anayasa tecrübemiz olan 1876 Kânun-u Esasî'ye kadar dayandığını söylemek mümkündür. Türkiye, o zamandan bu yana çeşitli vesilelerle yapılan anayasa değişikliklerine ve tartışmalarına kesintisiz sahne olmaktadır.

Türkiye'de modern siyasî kurumların ve kuralların ortaya çıkışından itibaren geçen 5 çeyrek asırlık dönemde, 5 kez ana-

yasa yapılmış, birçok kez de ciddî boyutlarda anayasa değişiklikleri gerçekleştirilmiştir.

Bu, çeyrek asır dayanabilen anayasa metinleri tablosunu, yalnızca toplumun değişim hızına yetişmek olarak yorumlamak konuya eksik bakmak olacaktır. Bu şablon aynı zamanda ülkemizdeki siyasî gelişme ve istikrarsızlık düzeyinin tekrarlanan bir göstergesi olarak kabul edilmelidir.

Bu nedenle, son olarak gündeme gelen yeni Anayasa taslağı ve üzerindeki tartışmaları da, tarihi periyoduna uygun olarak, 25 yıllık vadesini dolduran bir anayasa üzerinde istikrarsızlığın ve aceleciliğin sonucu olarak değerlendirmek gerektiğini düşünüyorum.

Görünen odur ki, ortalarda gezinen Anayasa taslağını ısmarlayan AKP'nin, metni sahiplenmekte gösterdiği tereddüt, Türkiye'nin Malezya'ya dönüşeceğine, mahalle baskısının artacağına dair korku ve kaygıların yaygınlaşmasına neden olmuştur. Tartışmalar boyut ve hedef değiştirerek başka mecralara kaymıştır.

Üzerinde tartışılan yeni Anayasa taslağının sipariş sahibi henüz ortalarda yoktur. Bu süreçte, fikirlerini beyan edenlerin, tartışan ve eleştirenlerin “**herkes işine baksın**” denilerek susturulmaya çalışılması iktidar partisinin Anayasa hakkındaki dayatmacı yaklaşımını ve eksik demokrasi kültürünü göstermesi açısından vahim bir örnek teşkil etmiştir.

Sayın Başbakanın bu beyanından sonra, gelen tepkiler üzerine bakanlarının ve bazı partililerin sözde fikir teatisine açık

olacaklarını, eleştirilere kulak vereceklerini belirtmeleri, durumu kurtarmak adına yapılmış nafîle hamlelerdir. İktidar partisinin Anayasayı bir AKP “**parti tüzüğü**” veya bir “**ferman külliyyatı**” olarak gördüğü ortaya çıkmıştır.

Bu vahim ve dayatmacı yaklaşım, yeni Anayasa taslağında AKP zihniyetinin sinsi ve gizli emellerinin bulunabileceği konusunda toplumsal kuşkuîarı iyice artırmış bulunmaktadır. Bu vehimlerin ortadan kaldırılmasında ise sorumluluk yine iktidar partisine düşmektedir.

Bu açıdan, ortaya konan değerlendirmeleri ve görüşleri; yorum sahiplerini küçümseyerek, eleştirerek, reddederek yaklaşmak yerine, geçtiğimiz yıllar içinde söz ve eylemleri ile kamuoyunda yerleştirdikleri olumsuz kanaatlerin ve kaygıların sorumluluğunu AKP yetkilileri kendilerinde aramalıdır.

Anayasa, toplumun bir arada yaşama iradesinin yazılı bir beyanıdır. Görünen odur ki hazırlanmaya çalışılan anayasa, birlikte yaşamaya katkı sağlamak yerine, günlük yaşam şekillerinin bile tartışmaya açıldığı, insanların korku ve vehimlere kapıldığı bir ortama neden olmuştur. Huzursuz hale gelen bu kesimlerin kuşkuîarını gidermeden ve ikna etmeden ortaya çıkan bu sahipsiz anayasa taslağı Türkiye’yi şimdiden bölmüştür.

AKP zihniyetinin oldu bittiye getirmek için gizli saklı tuttuğu anayasa tasarı metin her şeye rağmen, kamuoyunda tartışılmaya da başlanmıştır. Bu olması gereken ve sevindirici bir gelişmedir. Ancak ortaya çıkan eleştiri ve görüşlerden istifade edecek bir siyasal ortamın özellikle iktidar tarafında henüz oluşmadığı da açıkça görülmektedir.

Demokratik anayasal düzen, tek odaklı, tek hedefli, tek merkezli çıkar gruplarının veya iktidar sahiplerinin vehmettiği güçlerin yerini, yalnızca millet iradesinin aldığı rejimin adıdır.

Almış olduğu seçmen desteği ile kendisini anayasanın sahibi gibi görme eğilimine giren ve istemediğini değiştirmeye cüret eden iktidar zihniyeti, buradan ifade ediyorum ki, yanlıgı ve gaflet içerisindedir. Türk milletinin seçimle vermiş olduğu yetkiyi yorumlarken vahim bir yanlışın içine sürüklenmektedir.

Konuyu, oyunu artırarak çıktığı Genel Seçimlerin hemen ardından aceleyle gündeme getirmesi ve kapalı kapılar ardında özel görüşmelerle oldu bittiye getirme gayretleri, iktidar partisinin yapmak istedikleri hakkında kaygıları iyice artırmıştır.

Dün olduğu gibi bugün de, Anayasa herhangi bir siyasal hareketin ve bir partinin değil milletimizin ve Türkiye'nin anayasasıdır. Bu açıdan AKP'nin bugünkü dayatmacı zihniyeti ile dünkü darbe konseyinin dayatmaları arasında gerçekte bir fark yoktur. Bu nedenle, adına “**sivil**” denilerek hazırlanacak olan böylesi bir anayasanın da öncekilerle aynı akıbeti yaşaması kaçınılmaz olacaktır.

Bir anayasanın sivil bir kimlik taşıması için bilim kurulu adı verilen heyete, sivillerin sipariş vermiş olması yeterli değildir. Nitekim 1982 Anayasası da sivil bir komisyon tarafından hazırlanmıştı.

Anayasanın millet tarafından onaylanmış olması da anayasa sivil bir hale getirmemektedir. Yine 82 Anayasası halkın %90'ı aşan bir çoğunlukla kabul edilmişti. Halkoylamasında

kabul edilip yürürlüğe girmiş olması, 82 Anayasa'sının sorunlu bir hukuki metin olduğu gerçeğini değiştirememiştir.

1982 Anayasası askeri bir müdahalenin ardından yapılmış bir anayasadır. Dönemin şartlarında anayasa yeterince tartışılmamış, üzerinde yeterince düşünülmemiş, siyasi partilerin, sivil toplum örgütlerinin görüşlerine yeterince baş vurulmamıştır. 1982 tarihine göre çok daha teşkilatlı bir demokratik kamuoyu ve daha gelişmiş bir sivil toplumun bulunduğu günümüzde aynı hatanın tekrarı asla söz konusu olmamalıdır.

O halde Anayasa'nın tam bir toplum sözleşmesi olabilmesi için çok geniş bir demokratik tartışma tabanına ve geniş bir müzakere sürecine dayanmalıdır. Taslak metin veya metinler son şekil verilmeden önce yeterince ve kapsamlı olarak yorumlanmalı, değerlendirilmeli ve uzmanlarınca harmanlanmış olmalıdır.

Bu itibarla görüşümüz, konunun aceleye getirilmemesi, yeterli birikim, tartışma ortamı ve yoğunluk sağlandıktan sonra milletin oyuna sunulması şeklindedir.

Böyle bir anayasa, hem birey haklarını geliştirerek güvence altına alabilecek, hem de birlikte yaşamının gerektirdiği hukuki ve siyasi teşkilatlanmanın sağlam bir alt yapısını oluşturacaktır.

Bilinmelidir ki, yapılacak anayasa bir partinin değil bütün milletindir. Teklifi, millet adına sorumlu organları yapacak ve olgunlaştıracak, Yüce Meclis son şeklini oluşturarak ve aziz milletimiz karar verecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Ben bugün bu kürsüden, henüz siyasi sahibinin belli olmadığı yeni anayasa taslak metninin ayrıntıları hakkında partimizin görüşlerini açıklamayacağım.

Bilim kuruluna hazırlattırılıp, Sapanca'da iktidar partisi mensuplarının süzgecinden Sayın Başbakan'a havale edilen taslak Anayasa metninin üzerinde, partimiz kapsamlı ve ayrıntılı eleştiri ve değerlendirmelerini tamamlamıştır. Yapılan çalışma, partimizin yetkili kurullarında müzakere edildikten sonra bilahare kamuoyu ile paylaşılacaktır.

Ancak şu anda Milliyetçi Hareket Partisinin Anayasa'dan ne anladığını, yeni Anayasanın nasıl şekillenmesi gerektiğini sizlerle bu kürsüden paylaşmak istiyorum.

Görüleceği gibi, 131 yıllık anayasa geleneğimizin ilk döneminde ortaya çıkan tartışma ve sorunların tamamı günümüzde de aynı eksende devam etmektedir. 1876 Anayasası'nın kabulüyle başlayan anayasa tartışmaları, Türkiye'mizin en önemli gündem maddeleri arasında hala yer almaktadır.

Türkiye'de bütün bu konuların birbuçuk asırdır tartışılmasının esas sebebi, ekonomik ve toplumsal gelişmenin tamamlanamamış olmasının yanı sıra, siyasi modernleşme konusunda önemli eksikliklerin hala devam etmesidir. Türkiye, demokratikleşme meselesini halledemediği için de siyasi olarak problem çözme gücü zaafa uğramaktadır.

Türkiye'mizin refah ve kalkınma eksikliğini anayasanın yetersizliğine bağlayarak siyasal kurnazlıklar yapmak, maalesef

başarısız siyasetçinin müzmin bahanesi haline gelmiş bulunmaktadır.

Bu itibarla, Türkiye'nin aradan geçen yıllar içerisinde demokratikleşme alanında önemli bir mesafe katedemeyişinin sorumluluğunu, demokrasi karşıtı çevreler kadar, demokrasi yan-daşı gözüken çevrelerde de aramak gerektiğine inanıyoruz.

Kanaatimizce, ülkemizde temel siyasî kurumların ve kural-ların, sürekli ve maalesef aynı fasit daire içinde tartışılıyor ol-ması, demokrasimizin ve gelişmemizin önündeki engellerden en önemlisini oluşturmaktadır.

Bu durum ister muhalefet, ister iktidar olsun bütün siyaset-çilerin enerjisini ve zamanını, sosyal ve ekonomik sorunları çözmek yerine, siyasî çekişmelerle ve bitmez tükenmez meşrui-yet tartışmalarıyla harcamalarına neden olmaktadır.

Yeryüzündeki bütün anayasalar, öncelikle, yürürlüğe girdi-ği tarihteki toplumsal hayatın ihtiyaç duyduğu düzenlemeleri öngörürler. Oysa toplum hayatı dinamik bir sosyo kültürel ve sosyo ekonomik süreç olarak sürekli hareket ve değişim halin-dedir.

Yazıldığı dönemin ilerisinde bir vizyon ile tanzim edilmeye çalışılan Anayasaların, özellikle Türkiye Cumhuriyeti ve Türk milleti gibi hızlı ve köklü değişim sürecine giren devlet ve top-lumlarda bir zaman sonra gelişmelerin gerisinde kalması da do-ğaldır.

Bu nedenle kamu düzeninin sağlanması ve çağdaş bir ni-zam içinde yönetilebilmesi için, belirli bir toplumsal dönemin

ve tarihi sürecin eseri olan yasalarla, günlük hayatın arasında farklılıklar olabileceği de kuşkusuzdur.

Burada üzerinde durulması gereken sorun şudur: Yeni toplumsal ihtiyaçların, eski ihtiyaçlara cevap veren eski anayasaların, tamamıyla ortadan kaldırılıp yerlerine yeni yasaların ikame edilmesi ile mi; yoksa mevcut yasalarda günün ve tahmin edilen bir geleceğin ihtiyaçlarına uygun olarak, kısmi değişiklik yapılması ile mi giderileceğidir.

Bildiğiniz gibi Anayasa, kurallar hiyerarşisinin en üstünde yer almaktadır. Devletin temel yapısını ve genel hukuk normlarını belirleyen ve bu nedenle çok kapsamlı olmayan genel ve çerçeve metinlerdir. Ancak bu genel metinlerden referans ve dayanak ile geleceğin Türkiye'sini, Türk milletini ve Türk vatandaşını şekillendirecek olan temel yasaların çıkacağı düşünülürse konunun hayatiyeti önem kazanmaktadır. Bu nedenle Anayasalar, bir devletin ve milletin idamesinde ve yükseltilmesinde son derecede önemli olan temel dayanaklardır.

Bugüne kadar çıkarılan Anayasa metinleri, eksiklerine, yanlışlarına ve kusurlarına rağmen devletimizin ve milletimizin varlığını ve demokratik kültür içerisinde devamlılığını sağlayabilmiştir.

Milliyetçilik, milletin sürekliliğinin ve biri diğerini besleyen sosyo kültürel gelişmelerin kendi köklerinden kopartılmadan yaşatılmasını ve yükseltilmesini amaç edinir. Bu açıdan, Anayasa'nın hazırlanmasında dikkat edilecek husus, devletin ve milletin geçmişi ile bağıni kopartmayacak bir yaklaşımın kabul görmesidir.

Bu anlayış tarihin derinliklerinden bu güne gelebilmiş ve bundan sonra da yaşayacak büyük Türk milletine sevdalı olan milliyetçilerin en doğal düşüncesi ve hakkıdır.

Bu itibarla, tarihi kazanımlarımızın bilincinde olarak entelektüel bir maceradan uzak, milletimizin ve insanımızın sosyal ve kültürel gelişmelerini kendi sürekliliği içinde kavramış ve gidilen istikamet ve hızı kestirebilmiş bir milli vizyonun hakim olması temel dileğimiz ve beklentimizdir.

Bu yaklaşımla bakacak olursak, yeniler, eskinin aynısı olmamakla birlikte gelişmiş bir devamı olacaksa mesele yoktur. Fayda ve mahzurlarını kamuoyu ile paylaşır, katıldığımız veya katılmayacağımız hususları açıklarız.

Ancak, öyle Anayasal maddeler vardır ki, kaldırılmaları halinde bile Cumhuriyetin kuruluş ve başlangıç dönemine yapılan atıfları da ortadan kaldıracaktır.

Hukuksal ve sosyal zorunluluk olmamasına rağmen, yapılması önerilen böylesi değişiklikler, günümüz Türkiye'si ile Cumhuriyet'in kuruluş yılları arasındaki sosyal, siyasal ve hukuksal bağları ve kökleri kopartma tehlikesini bünyesinde taşımaktadır.

Bu tür bir girişim devletimizin dönüşümü ve çözülmesi demektir ki Buradan açıklıyorum, Milliyetçi Hareket Partisi'nin bulunduğu bir Meclis çatısı altında bu teklif asla ve asla kabul edilemez.

Cumhuriyetin temel değerlerinin bir kenara itilmeye çalışıldığı bu süreçte, **“bizim milletimiz de layık”** denilerek, **“sivil anayasa”** gibi cezbedici bir kavram istismarı ile çağdaş

metinler diye sunulacak önerileri şiddetle reddedeceğimizi şimdiden açıklamak istiyorum.

Devlet ve millet hayatının bekasını sağlamak, ilkelerimizden ve değerlerimizden feragat etmeye yönelebilecek çağrılara da kapımızın kapalı olduğunu huzurlarınızda açıklıyorum.

Unutmamak lazımdır ki, bütün yasalar millet için vardır. Devlet ise bu yasaları millet adına uygular. Millet devlet ile ege-men olur. Devletini yıkan, zayıflatan, milletini bölen ve parçalayan bir anayasa teklifi ölü doğmuş demektir. Zira bir anayasa ancak bir millet ve devlet varsa uygulanma alanı ve imkanı bulabilir.

Elbette, demokrasi, milletimizin içtenlikle benimsediği temel siyasi tercihlerinden birini oluşturmuş ve kökleşmiştir. Türk Milleti açısından artık dönüşü olmayan bir yol haline gelmiştir. Ancak, aynı değerlendirmeyi Cumhuriyetimiz için de yapmak gereklidir.

Herhangi bir ülkenin yeni bir atılıma karar verirken, milletin sosyo kültürel birikimini ve tarihini yok sayıp her şeye yeniden başlamasının mümkün olmadığını bilmek lazımdır. Kısacası, tarihi ve toplumu dışlayarak ya da yok farz ederek sosyo-politik bir dönüşümü başarmak imkânsızdır.

Ne üzücüdür ki Türkiye’de anayasa, rejim ve demokrasi konuları ele alınırken bugün de böylesi bir duyarlılığın sergilenmediği, konunun yalnızca hukukçuların meselesi zannedildiği göze çarpmaktadır. Böylesi bir yaklaşımı eksik, kısır ve köksüz bir anlayış olarak gördüğümüzü bu vesileyle bir kez daha belirtiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Anayasalar mukaddes metinler değillerdir. Değişime ihtiyaç gösterebilirler. Nitekim günümüzde de, bir önceki Anayasanın yetersiz kaldığı ve yeni yasaların hazırlanması gerektiği konusu, toplumun hemen her kesiminin üzerinde ittifak ettiği bir husustur. Kısaca değişen toplumun ihtiyaçları anayasanın değişmesini zorunlu hale getirmiştir.

Ancak, AKP tarafından sipariş edilmeye çalışılan yeni Anayasa metninin yalnızca bu tür bir iç talepten değil, dışarıya verilmiş taahhütlerden kaynaklandığına dair ciddi endişeler kamuoyunda tartışılmaya başlanmıştır.

Bildiğiniz gibi, yeni bir Anayasa hazırlanmasına ilişkin dayatmalar özellikle Avrupa Parlamentosunun 2004 yılının Mart ayında Türkiye Hakkında Yayınladığı Raporda açıkça yer almıştır. Bu talep, Türkiye'nin mevcut Anayasasını bütünüyle değiştirip Avrupa Birliği normlarına uygun yeni bir Anayasa hazırlamasına yöneliktir.

Yeni Anayasa'nın nasıl hazırlanacağı da bu raporda gösterilmiş, Avrupa Parlamentosu, yeni Anayasa'nın Türk vatandaşlarının ve azınlıkların bireysel haklarıyla kolektif haklarını dengeleyen bir yapıda olmasını talep etmiştir.

Avrupa Parlamentosu'nun 2006 yılının Eylül ayında kabul ettiği Türkiye Raporu ise, hazırlanacak yeni Anayasada Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş ilkelerinin terk edilmesini hükümete önermektedir.

Kamuoyunda ve medyada tartışılmaya başlanan yeni Anayasa Taslak metninin bazı maddelerinin, Avrupa'dan gelen da-

yatmalara uygun olarak kaleme alındığı ve satır aralarında nihai olarak bu taleplerin önünü açma çabası bulunduğu gözden kaçmamaktadır.

Demokrasi; açık siyasî kurumlar, şeffaf ilişkiler rejimidir. Bu ilkeleri benimsemeden, hukuk devleti kavramına sahip çıkmadan, terörü reddetmeden, düşünce, inanç ve örgütlenme özgürlüklerini kurumlaştırmadan demokratikleşmede mesafe almak zordur.

Demokrasinin kök salması, öncelikle bir arada yaşama kültürünün varlığına ve buna ait kuralların yerleşmiş olmasına bağlıdır. Sürekli kültürel ve etnik farklılıklara vurgu yaparak bunları derinleştirmekle ve hatta kurumlaştırmaya çalışmakla demokrasinin yerleşmesi söz konusu olamaz.

Bu noktada Türkiye'nin önüne, ister dışarıdan gelen dayatmalar, ister içeriden gelen tavizler neticesinde olsun, demokratikleşme projelerinin üzerine etnik ayrımcılığı çıkarmak, siyasal ihtiraslarını ve emellerini paragraflara kurnazca sıkıştırmaya çalışmak Türkiye'nin önüne konmuş en büyük tuzaktır.

Bize göre bunun amacı, ülkemizin yeni bir devlet ve millet tanımlanmasına sürüklenmesi ile Türkiye Cumhuriyeti'nin ve aziz milletimizin buna göre yeniden ve yapay olarak şekillendirilmesidir.

Bilinmelidir ki, Milliyetçi Hareket, numaralı Cumhuriyet sevdalılarının da hararetle desteklediği bu sinsî operasyonun farkında ve bilincindedir. Bu husus milliyetçiliğin varlık nedeni ve Milliyetçi Harekete rağmen bu emellerin ve niyetlerin gerçekleşmesi mümkün değildir.

Yeni bir anayasa yapmaya hazırlanırken umarız ki kaş yapalım derken göz çıkarılmaz, milletin birliğini zedeleyecek ve devletin bütünlüğünün bozulmasını tetikleyecek vahim gelişmelere neden olacak bir hatanın içine sürüklenilmez.

1876 anayasası üzerinde 1908 Meşrutiyeti'nin ardından yapılan köklü değişiklik ve düzenlemelerin, milleti ve devleti toparlamak bir yana, İmparatorluğun on yıl içinde dağılmasına zemin hazırladığı henüz hafızalardadır.

Aradan geçen yüz yıl sonra, yine seçkinler eliyle Türk milletinin yeni bir badireye sürüklenmemesi için çok dikkatli ve uyanık olunması, dünyada ve bölgemizde yaşanan stratejik gelişmelerin iyi okunması, her Türk aydınının milli sorumluluğu olmalıdır.

Bu açıdan **“mahalle baskısı”**, **“başörtüsü”** ve **“Malezya”** üzerinde yoğunlaşan tartışmaların arkasında, Türk milletinin ve Türk devletinin bekasını engelleyecek, zaafa uğratacak bir sinsi projenin bulunduğu dair ciddi kuşkularımızın olduğunu belirtmek istiyorum.

Eğer, Anayasa tartışmalarının gerisindeki niyet Cumhuriyetimizin temel ve vazgeçilmez değerleriyle hesaplaşmaksa, Milliyetçi Hareket bunun tam karşısındadır. Bilinmelidir ki Milliyetçi Hareket Partililer buna asla izin vermeyeceklerdir.

Milliyetçi Hareket, mensubu olduğumuz büyük Türk milletinin, devletiyle birlikte, son anayurdunda sonsuza kadar bağımsız yaşaması için her türlü fedakârlığı yapmaya, dün olduğu gibi bugün de hazırdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi, Türkiye’yi içine kapalı, demokrasisini geliştiremeyen ve evrensel değerlere açılmayan bir ülke haline getirerek yeni çağın dinamiklerini kavramamızın mümkün olamayacağını bilincindedir.

Türkiye’nin bu çeşit sorunları aşması için de, toplumsal ve ekonomik kalkınmasını sürdürülmesi için de demokratik gelişmesini tamamlaması şarttır. Zira demokrasi ile sağlanacak istikrar, en kalıcı ve en etkin olanıdır.

Bunun için, istikrar içinde demokrasi ve demokrasi içinde istikrarın sağlanması ülkemiz açısından çok önemlidir. Tabii ki bunu milli hassasiyetleri koruyarak ve bireye hak verirken bireylerden oluşan milleti zaafa uğratmadan yapmak gerekmektedir.

Bunu gerçekleştirdiğimiz ölçüde, gelecek kuşaklara hem kalkınmasını tamamlamış, hem de milli kimliği ve kişiliği kaybolmamış güçlü ve etkin bir Türkiye’yi bırakma görevimizi yerine getirmiş olacağız.

Bu maksatla yapılması gereken ilk şey milli becamızı esas alarak, hoşgörü ve uzlaşma zemininde, milli egemenliği temel meşruiyet çerçevesi olarak kabul eden **“daha demokratik, daha çağdaş bir anayasa”** yapmak, ya da mevcut anayasamıza bu düzenlemeleri kazandırmaktır.

Milliyetçi Hareket Partisine göre Anayasamız, milli ve üniter devletin temeli olan **hakimiyet-i milliyenin** yerleşmesine ve yaygınlaşmasına imkan vermelidir. Kısacası, Yüce Meclis’in

temel harcını oluşturan “**hakimiyet kayıtsız şartsız millettindir**” ilkesinin hukuki alanda en üst dayanağı Anayasadır. Bu yaklaşım, milliyetçi siyasetin ve milliyetçiliğin de kaçınılmaz bir gereğidir.

Partimiz, mevcut Anayasanın, demokrasi dışı güçlerin kontrolünde doğmuş bir anayasa olduğu gerçeğinden hareketle, sivil bir anayasanın teşkiline 1999, 2002 ve 2007 Seçim Beyannamelerinde ve Parti Programında yer vermiştir.

Partimizin yetkili organları da zaman zaman sivil bir anayasaya olan ihtiyacı belirmiş ve kamuoyu ile bu konudaki görüşlerini paylaşmışlardır.

Partimiz, ülkemizin 21. yüzyılın ilk çeyreğinde, üzerinde geniş mutabakatın sağlandığı, güçlü bir ‘**toplumsal uzlaşma belgesi**’ hüviyeti taşıyan anayasal bir yapıyla yol alınmasını arzulamaktadır.

Ancak, hiç kimse Milliyetçi Hareket Partisinden, toplumumuzun bireylerine çağdaş hak ve özgürlükleri sunarken onların varlık nedeni ve biricik sosyo-kültürel kaynağı olan aziz millet varlığının zedelenmesine, devletin yapı taşlarının tahrip edilmesine müsamaha göstermesini beklememelidir.

Bu noktada, anayasal demokratik düzenin sağladığı meşruiyet zeminini istismar ederek, bölücü ve yıkıcı emeller için öncelikle vasat oluşturmak isteyen, ardından ülkemizi dış merkezli tartışma ve arayışlara çekmeye çalışan odakların niyetlerini de dikkate almak ve yakından izlemek kaçınılmaz olacaktır.

Dünyanın yaşadığı büyük siyasi tecrübeler bize, güçlü ve istikrarlı demokrasilerin asgari müştereklerini kaybetmiş ve mikro kimliklere bölünmüş toplumlarda hayat bulamadıklarını göstermektedir.

Çünkü, güçlü ve istikrarlı demokrasiler, ancak milli ve demokratik yurttaşlık kültürünü geliştirebilen ve milli kültür zemininde müşterekler üzerinde ortak payda oluşturmuş ülkelerde yükselmektedir.

Bu nedenle, *‘özgürlük ve güvenlik, özgürlük ve milli dayanışma, özgürlük ve milli egemenlik ile özgürlük ve milli kimlik’* gibi unsurlardan birinin tercihi ve diğerinin feda edilmesi ile değil; bu değerlerin bir arada, denge ve uyum içinde yaşatılması anayasa tartışmalarının özünü oluşturmalıdır.

Bize göre *‘devleti millete ve bireye, milleti devlet ve bireye, veya bireyi millete ve devlete’* tercih edecek bir yaklaşımın doğru değildir. Bu kavramlardan yalnızca birini savunan zihniyetler arasındaki tartışmaların keskinleşmesi, derin kutuplaşmalara neden olabilecek bir tehlikenin işaretidir.

Cumhuriyetten yola çıkarak daha az demokrasi, demokrasiden yola çıkarak daha az Cumhuriyet isteme tuhaflığının yaygınlaşmasına fırsat verilmemelidir. Birini geliştirmeye çalışırken ötekini kaybetmek gibi bir lüksümüzün olamayacağı herkes tarafından anlaşılmalıdır.

Türk milleti, millî birliğini, demokrasisini ve kalkınmasını, birlikte geliştirip mükemmelleştirecek tecrübe birikimine ve kaynaklara sahiptir. İşte Türk siyaset ve siyasetçisi, bu birikim-

lerin ışığında fiziki ve beşeri kaynaklarını en verimli bir şekilde kullanarak ülkesini ve milletini geleceğe hazırlayıp taşımakla mükelleftir.

21. yüzyılda yol alırken, Türkiye'nin, Cumhuriyetimizin temel niteliklerini yükselterek, milli birliğini sağlamlaştırmış ve demokrasisini geliştirmiş olarak, bütün yurttaşlarının mensubu olmaktan övüneceği, güçlü demokratik, laik, sosyal, hukuk devletini inşa etmesi şarttır.

Süregelen Anayasa tartışmalarının ciddi gerilimlere neden olacağı şimdiden anlaşılmıştır. Çeşitli kurum ve kuruluşlar kaygılarını dile getirmeye başlamışlardır. Dileğimiz, gerilim sonucu oluşacak biriken enerjinin açığa salınmadan, demokrasimizin devamının mümkün olması ve iktidarın da bu öngörüye ulaşmış bulunmasıdır.

Cumhuriyetimizi savunmasız bırakacak bir demokratikleşme hayalinin hiç kimseye yarar sağlamayacağı bilinmelidir. Devletsiz yaşayamayacağımız açıktır. Milletsiz bir devlet olamayacağı da bir gerçektir. Bireyden başlamayan bir gelişmenin gerçekleşmeyeceği de ortadadır. O halde her üçünü sentez yaparak 21. yüzyıla devam etmemiz kaçınılmaz bir zorunluluktur.

Değerli Milletvekilleri, Muhterem Basın Mensupları,

Bugünden itibaren yapılacak iş, olabildiğince geniş uzlaşmayı sağlayacak bir yöntemle, anayasa değiştirme zeminin Türkiye Büyük Millet Meclisine çekilmesi olmalıdır.

Bu konuda Grup Başkan Vekili arkadaşlarım Sayın Meclis Başkanına yazılı başvuruda bulunarak, yeni anayasa çalışmalarını için inisiyatif alması gerektiğini önemle ifade etmişlerdir.

TBMM'nin devreye girmesi ile partiler üstü bir tartışma ortamı oluşacak ve tartışmalar kaynağı ve amacı belli olarak, bir muhatap bulacaktır. Bir **“Toplum Sözleşme Belgesi”** olan anayasa metni, böylelikle en üst milli müessese tarafından şekillendirilme imkânını da elde edecektir.

Partimiz, Sayın TBMM Başkanı Başkanlığında oluşturulacak siyasi parti gruplarının temsilcilerinin de yer alacağı bir heyetin, **‘Anayasa Hazırlık ve Uzlaşma Komisyonu’** olarak görev alması yönünde girişimde bulunmuştur.

2000 yılında TBMM’de yaptığım Bütçe Görüşmelerinde ifade ettiğim sözlerimi burada bir kez daha tekrarlamak istiyorum. Aradan geçen 7 yılın sonunda bile partimizin ilkelerindeki tutarlılık ve kararlılık ile, ülkemizdeki tartışma gündeminin değişmemiş olmasını da takdirlerinize sunuyorum.

*“Milliyetçi Hareket Partisi, üzerinde millî uzlaşmayı zorunlu gördüğü temel prensipleri; **demokrasi, cumhuriyet, sosyal hukuk devleti, resmî dil ve bayrağın tartışılmazlığı, din ve vicdan hürriyetinin garantörü anlamında bir lâik devlet anlayışı, üniter siyasî yapımız ve sınırlarımızın tartışılmazlığı ile her türlü teröre açıkça karşı olmak** şeklinde sıralamaktadır.*

Bütün bunlar Türk milletinin hem bir arada kardeşçe hem de demokratik düzen içinde yaşamasının asgarî şartlarıdır.

Türkiye'yi düşünce, inanç, girişim özgürlüğü gibi temel hususlarda sakıncalı bir ülke görünümünde tutmaya; sosyal ve ekonomik hak ve özgürlüklerin gelişmediği bir toplum manzarasında bırakmaya kimsenin hakkı olamaz.

Çünkü, Türkiye'yi artık çağ dışı kalmış anlayışlardan, terörden, yolsuzluk ve yoksulluktan kurtarmak için gerekli olan girişimleri yapmak zorundayız.

Türkiye'yi, sokaklarında, düşünce ve inanç özgürlüğü sorunlarının yaşandığı, ancak baskıcı otoriter rejimlerde görülebilecek manzaralara rastlandığı, 18 yaşına gelmiş kızların başlarını örtüp örtmeyeceğine müdahale edildiği bir ülke görünümünden kurtarmalıyız.

21. yüzyıl, Türkiye açısından terörün kökünün kazındığı, lâik-anti laik kavgalarının olmadığı, gelir dağılımında adaletin sağlandığı, yasa dışı ve baskısız bir çağa açılmak demektir.

İşte, Türkiye'yi böyle bir hedefe ulaştırmak, bugünkü Yüce Meclisin önünde tarihî bir görev ve sorumluluk olarak durmaktadır.”

Konuşmama son verirken hepinizi en içten sevgi ve saygılarımla selamlıyorum. Bu vesileyle yasama yılının Türk milletine hayırlı olmasını diliyorum, siz değerli milletvekili arkadaşlarıma çalışmalarında başarılar temenni ediyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

9 EKİM 2007

**Çok Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Konuklarımız,
Medyamızın Kıymetli Temsilcileri,**

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bildiğiniz gibi geçen hafta yaptığımız toplantımızda terörle mücadelenin önceliğine değinmiş ve Güvenlik Kuvvetlerinin ihtiyaç belirtmesi halinde sınır ötesine yapılacak sıcak takip için bütün diplomatik şartların tamamlanmış olduğunu belirtmiştim.

Ne yazık ki bu çağrım, sınırlı sayıda medya mensubu ve bazı siyasetçiler dışında yeterince ilgi uyandırmamış, özellikle terörü olağan bir silahlı eylem olarak algılamaya başlayan hükümet kanadında bir kıpırdanmaya neden olmamıştı.

Maalesef, başta iktidar partisi olmak üzere, kamuoyu hassasiyetlerinin zayıflamış olduğu bu nazik ortamda, terörist eylemler devam etmiş önce İzmir’de vatandaşlara yönelik bombalı bir saldırı gerçekleşmiş, ardından Van, Şırnak ve Diyarbakır’da meydana gelen çatışmalar sonucunda maalesef toplam 16 Mehmetçiğimiz kahramanca şehit olmuşlardır.

Hayatını kaybeden vatandaşlarımıza ve şahadet mertebesine ulaşan vatan evlatlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifa, aziz milletimize başsağlığı diliyorum.

Özellikle son haftalar içinde meydana gelen eylemler ve sonuçları dikkate alındığında, konu hükümetin alışlagelmiş başsağlığı mesajları, “*kanı yerde kalmayacak*” ve “*mücadelemiz sürecektir*” sözleri ile geçiştirilemeyecek kadar önemli ve ciddi boyutlara ulaşmıştır.

Ancak Sayın Başbakan'ın 13 Mehmetçimizi kaybettiğimiz olay üzerine yaptığı yorum, konunun önemini hala idrak edememiş olduğunun en belirgin işareti olmuştur.

Başbakanın basın mensuplarına, bu vahim ve acele karar gerektiren gelişmeye rağmen, konuyu gelecek ay ABD'ye yapacağı ziyarette görüşeceğini söylemesi, hükümetin terörle mücadele iradesini tamamiyle yabancı ülkelerin insaf ve kararına teslim ettiğinin göstergesidir.

Ne Sayın Başbakan'ın, ne de hükümetinin terörle mücadele etmesi bu teslimiyetçi tavırla asla mümkün değildir. Geçtiğimiz beş yılın ağır bilançosu bunun açık delilidir.

Bu süre içinde, hainleri saklandıkları inlerde vurmaya, vuracaktı gibi pazarlık yapmaya çalışmak, her konuda aldatma ve kandırma siyaseti izleyen AKP hükümetinin bir oyalama alışkanlığı haline gelmiştir.

Aslında ne hükümetin ne de ABD'nin bu bölgeden PKK'yı uzaklaştırmak, etkisizleştirmek gibi bir niyeti de yoktur. Hükümet ile ABD arasında artık klasik hale gelmiş bir sağırlar diyalogu sürdürülmektedir.

Türkiye AKP ile bir oyunun içine itilmiştir. Bu tamamen zaman kazanmaya yönelik bir senaryonun parçasıdır. Anlaşılmaktadır ki, küresel güçler, bölgemizde sergiledikleri yap-bozun eksik parçalarını tamamlamak için gereken miadın dolmasını beklemektedirler.

Hükümetin isteksiz, ürkek, kararsız ve ümitlendirici tutumunun ise son zamanlarda bölücü mihrakların küstahlığını ve cüretini iyice artırdığı gözlenmektedir.

Özellikle son aylar içinde, katiller açıkça belli olmasına rağmen, cinayetlere yönelik kuşkucu bir yaklaşımın yaygınlaştırılmak istenmesi ve olayların failleri hakkında hedef sapırtıcı, kafa karıştırmacı yorum ve değerlendirmelerin yapılması dikkat çekicidir.

Bunlar, devletimizi töhmet altına sokmaya, güvenlik kuvvetlerini zan altında bırakmaya yönelik sinsî senaryonun parçalarıdır. Güvenlik güçlerinin mücadele azmini kırmaya, milletimizin teröre olan direncini yıkmaya yönelik psikolojik bir operasyonun yürütülmesinde olduğu görülmektedir. Üstelik bu zırva sahiplerinin Yüce Meclis çatısı altında bulunuyor olmaları düşündürücüdür.

Bu çerçevede, geçtiğimiz günlerde yine Şırnak'ta meydana gelen katliamı yapan teröristleri gizlemeyi amaçlayan bulanık beyanatları verenlerin, gerçek niyetleri birer birer ortaya çıkmaktadır.

İşin ilginç olan yanı, bu iddialara hükümet kanadından hiç kimsenin bugüne kadar cevap vermemesidir. AKP zihniyetinin devletle milleti karşı karşıya getirmeye yönelik bu sinsî emelleri “hoş görülecek aşırı görüş” kapsamında değerlendirerek sessiz ve tepkisiz kalmaları bu açıdan dikkat çekicidir.

Zaman zaman yargı mensuplarına, üniversite yetkililerine ve işine gelmediği konularda muhataplarına, anında cevaplar verecek tartışmalar başlatan Sayın Başbakan, milli meselelerde neden-se susmayı tercih etmektedir. O sustukça terörist ve bölücü konuşmakta, evlatlarımız bir bir hayatlarını ve uzuvlarını kaybetmektedir.

Milletimiz, Sayın Başbakan ve AKP'li yöneticilerinden inanç istismarında gösterdikleri hız ve ilginin küçük bir örneğini milli hassasiyetlerin savunulmasında ve milli kurumlarımıza yönelik karamaların önlenmesinde de görmek istemektedir.

Bu tepkilerden sonra teröristler yakında, her sonbaharda tekrarlandığı üzere, sözde ateşkes adını verdikleri alışlagelmiş oyun ile kış aylarını güvence altına almaya çalışacak, bunu bir rahatlatma fırsatı olarak gören AKP zihniyeti ise bu yolla vakit kazandığını sanacaktır.

Ben bu kürsüden, sık sık referandum yapacağını müjdeleyen Sayın Başbakan'a, bu uygulamasına sınır ötesi operasyon için bir referandum yaparak başlamasını öneriyorum. Böylece kendileri ve hükümeti, okyanus ötesinden talimat almaktan kurtulacak, sürekli telaffuz ettiği "cumhurun iradesine" de baş vurmuş olacaktır.

Hükümetin aymazlığına rağmen inancımız odur ki, hainler ve işbirlikçilerine gereken ders eninde sonunda mutlaka verilecektir. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır. Milliyetçi Hareket bu milli görevin sonuna kadar takipçisi olacaktır.

Yakın bir gelecekte de kesin ve etkili bir sonucun alınmaması durumunda korkarım ki ülkemizin terörle mücadelesi kamu vic-

danında sorgulanmaya başlayacak, başarıya olan inanç ve kurumlara olan güven derinden sarsılacaktır.

Kamu vicdanında mahkûm olan hain teröristlere yönelik kahredici millet tepkisini önlemeye ve devletimizi şaibe altında bırakmaya çalışan bu zihniyet sahipleri ve hükümet bilmelidir ki, aziz milletimizin sabrı tükenmek üzeredir.

Büyük millet olmanın getirdiği tarihi birikim, ciddiyet, sorumluluk ve vakarı, haince emelleri için bir suskunluk ve geri adım olarak yanlış algılayanların dikkatini buradan çekmek istiyorum.

Bilinmelidir ki; milli devlet, üniter yapı, milletin birliği ve bütünlüğü konularında herkes susmuş olsa bile Milliyetçi Hareket yüksek sesle konuşmaya ve uyardırmaya ısrarla devam edecektir. Muhataplarının, sözün biteceği nokta gelmeden, bu uyardırmadan bir ders ve sonuç çıkartacak basireti göstermeleri hayırlarına olacaktır.

Kıymetli Milletvekilleri,

Elbette vatan evlatlarımızın kaybı hepimizi üzmektedir. Bu konudaki düşüncelerimizi az önce önemle vurguladık. Ancak bu toplantımızda, bizleri mutlu eden bir gelişmeyi de sizlerle paylaşarak istiyorum.

Bildiğiniz gibi uzunca bir süredir Yüce Divan'da, mesnetsiz iddialarla ilgili olarak yargılaması süren, 57 Hükümetin Bayındırlık ve İskân Bakanı, dava arkadaşımız Sayın Koray Aydın, hakkındaki iddialardan beraat etmiş bulunmaktadır.

Yüce Divan'a sevki ile ilgili oturumda, yasal ve insani savunma hakkının bile kendisinden esirgendiği ve dava süresince med-

ya ve siyaset tarafından yargısız infaza maruz kalan arkadaşımıza, ailesine ve Milliyetçi Harekete geçmiş olsun dileklerimizi iletiyoruz.

Bildiğiniz gibi, iddiaların temeli, partimizin koalisyon ortağı olduğu dönemde bakanlık görevini başarı ile yürüten Koray Aydın Beyefendi'nin şahsında 57 hükümetteki bakan arkadaşlarımızı, partimizi ve milliyetçileri karalamaya yönelik bir senaryonun parçasıydı.

Bizler kendisine yürekten inanıyor ve güveniyorduk. Bu yüzden, bugün ulaşılan mutlu netice, hem arkadaşımızın hem de hareketimizin ahlak ve erdeminin hukuken tescili anlamına gelmektedir.

Milliyetçi Hareket, Türkiye'ye yerleştirmeye çalıştığımız temiz toplum, temiz yönetim ve temiz siyaset anlayışının gereği olarak, baştan beri yolsuzlukların kökünün mutlaka kurutulması gerektiğini söylemektedir. Bunun için de kimin elinde, ne tür belge varsa ortaya çıkmasına yönelik çağrıda bulunmuştur. Bu çağrımız halen devam etmektedir.

Partimiz, sürekli olarak, suç işleyen kim olursa olsun ortaya çıkarılmasını talep etmiştir. Ancak bunun ahlak ve hakkaniyete uygun olmasını istemiş, birer siyasi kin ve ihtiras iftirası olarak sızdırılan düzmece raporların siyaset kurumunu yaralayacağını önemle vurgulamıştır.

Bu nihai kararla, Meclis Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu'nun çalışmaları o günlerde de söylediğimiz gibi, bir gösteri ve

töhmet altında bırakma gayreti olarak kalmıştır. Çalışmaların siyasi hesaplaşma amacı ile ele alındığı ortaya çıkmıştır.

“*Damarlarına girdik*” denilerek 57. hükümette yaşandığı iddia edilen sözde yolsuzlukları, hiçbir ahlak ve hak kaygısı taşımadan gündeme getiren Adalet ve Kalkınma Partisi, Yüce Divan ile tecesseli eden adalet kararı karşısında, partimize yönelik iftirası ile baş başa kalmıştır.

Dün arkadaşımızı ve şahsında yolsuzlukların üstüne gidiyoruz gerekçesiyle partimizi siyasi anlamda linç ve mahkûm etmeye çalışan zihniyet, bu karar ile müfteri durumuna düşmüştür.

Aklanmayla sonuçlanan yargı kararına rağmen, hızını alamayıp hala “*önemli olan kamu vicdanında aklanabilmek*” diyerek partimiz hakkındaki iddiaları fütursuzca sürdüren AKP’li iftira sahibini ise insaf ve ahlaka davet ediyorum.

İktidara geldiklerinde, kamuoyunun gözünü boyamaya ve aklını karıştırma çalışan hükümetin gerçek niyetinin, kendi dönemindeki yolsuzluk ve usulsüzlükleri örtmeye çalışmak olduğu bugün daha iyi anlaşılmıştır. Bunların maksatlarının devr-i sabık yaratmak ve hesap sormak değil, çamur atmak ve karalamak olduğu ortaya çıkmıştır.

Elbette ki, Türkiye’nin en öncelikli sorununun yoksulluk ve yolsuzlukla mücadele olduğu Milliyetçi Hareketin değişmez inancıdır. Milliyetçi Hareket Partisi, toplum hayatını, demokratik rejimi ve ahlaki değerleri tahrip eden yolsuzluklarla mücadeleyi, milli siyaset anlayışının temel unsuru olarak görmektedir.

Toplumsal barışı ve demokratik sistemin varlığını tehdit eden, devlet kurumlarına olan güveni sarsan ve toplumsal tahribata neden olan ahlaki kirlilik ve yolsuzluklarla kararlı ve etkin mücadele suretiyle “**temiz siyaset-temiz yönetim**” süratle tesis edilmelidir.

Bunu sağlamak ve yolsuzluğun arkasını aramak öncelikle Meclis’in görevidir. Pislige kim bulaştıysa hesabını mutlaka vermelidir. Ancak AKP iktidarı bu konuyu içi boş bir slogan olarak kullanmış ve halen kullanmaktadır.

Bu itibarla, göstermelik çıkışlar dışında, AKP zihniyetinin yolsuzlukla ciddi bir şekilde mücadele etmesi esasen beklenmemelidir. Menfaat ve rant paylaşımı, AKP döneminde kurumsal bir yapı içinde yaygın bir organizasyon konusu olmuştur.

Aradan geçen beş yıla yakın süre içinde, en üst düzeyde olmak üzere, şeffaf olmayan görüşmelerin, karanlık ve kirli ilişkilerin ve gizli pazarlıkların yaygınlaşması, yolsuzlukla mücadele iddialarının şova dönük bir manevra olduğunu ortaya çıkarmıştır.

İktidar partisinin yapılan çağrılara kulak vermeyip milletvekili dokunulmazlıklarına ilişkin düzenlemelerden ısrarla kaçması da bu konudaki samimiyetsizliğinin göstergesi olarak kabul edilmelidir.

Hiç kimse, yetimin malını yağmalayan, milletimizi yardım ve sadakalara muhtaç hale getiren, yandaşlarına kamu imkânlarını peşkeş çeken bu iktidara yönelik olarak soracağımız hesapları unuttuğumuzu sanmasın. Biz sözümüzün takipçisiyiz. Asla geri adım atmıyoruz.

Partimize yönelik iftiralarda bulunanlar bilmelidir ki, yaptıkları bunca yolsuzluğun, usulsüzlüğün, kayırmacılığın ve memur kı-

yımlarının hesabını günü ve yeri geldiğinde mutlaka ama mutlaka vereceklerdir. Milliyetçi Hareket konunun takipçisi olacak, aziz milletimiz yetki verdiği gün, kamu vicdanında saklı duran defterler birer birer açılacaktır.

Bu vesile ile Sayın Koray Aydın arkadaşımızı ve Milliyetçi Harekete gönül verenleri kutluyor ve esenlikler diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu bölümünde artık ABD nezdinde müzmin halle gelen sözde Ermeni soykırım iddialarının parlamentoda kabulüne yönelik girişimler üzerinde durmak istiyorum.

Sözde Ermeni soykırım iddialarının tarihinin oldukça eskilere dayandığını hepimiz biliyoruz. Ancak hiçbir dönemde bu iddialar, AKP iktidarında olduğu kadar yaygın, sistematik ve etkili bir dayatma ve kampanya boyutuna ulaşmamıştır.

AKP ile gelinen bu aşamada, sözde soykırım iddiaları, başarısız, çaresiz ve ezik hükümet etrafında, etkili bir kuşatma alanı oluşturmak ve bu alanı giderek daraltmak üzerine kurulmuş bir senaryo haline gelmiştir.

Bugün, her uluslararası ilişkide bir dayatma unsuru ve ilişkilerin devamında bir ön şart haline gelen Ermeni meselesi, giderek içinden çıkmaz bir hal almaktadır.

Türkiye'ye yönelik iddiasını ve toprak taleplerini tırmandırarak sürdüren Ermenistan'a, sınır kapılarını açmayı dile getiren ve bu ülke ile diplomatik temasa kalkışan AKP'nin tavizkâr tutumu ecdadımızın yargılanması konusunda yabancılara ayrıca ümit ve cesaret vermiştir.

AKP zihniyyetinin Ermenilere şirin ve sevimli görünme adına yaptığı hamleler bile yeterli olmamış, Van Gölü'ndeki harabelerin onarımları da Ermenileri tatmin etmemiştir.

Türkiye'nin tarihi ve geçmişiyle yüzleşmesi ve hesaplaşması gerektiğini ısrarla savunan odakların tavsiyelerine uyan Sayın Başbakan'ın sözde açılım politikası, neyse ki Ermenilerden aynı karşılığı göremeyince sonuçsuz kalmıştır.

İktidar zihniyyetinin dilinden düşürmediği sözde etkin diplomasisinin sonucunda "Ermenileri katletmedik" demenin bile suç haline geldiği bir aşağılama kampanyası artık çevremizi tamamıyla kuşatmış durumdadır.

Parlamentolarda sözde Ermeni soykırım iddialarının son dakikaya kadar kabul etme-etmeme kâbusları arasında bunalan Türkiye'nin bu çaresiz durumu, Sayın Başbakan'ın ifadesi ile çok başarılı aktif ve etkili dış siyasetin sonucudur.

Şimdi yeni bir tasarı ABD Kongresinde görüşülme arifesindedir. Sayın Başbakan'ın ABD Başkanını arayarak, anlamını çoktan yitirmiş olan "stratejik ortaklığımıza zarar geleceği" yönündeki uyarılarının muhataplarında anlam bulmayacağı da aşikârdır. Nitekim Sayın Başbakan bu görüşmeyi tatminkâr bulmamış olacak ki İsrail Cumhurbaşkanı ile de görüşerek destek istemiştir.

Vahim bir seviyeye yükselen bu konu hakkında alelacele sağı solu telefonla arayıp durumu kurtarmaya çalışan Sayın Başbakan'a, geçtiğimiz haftalar içinde ABD'ye yaptığı on günlük ziyaretin ne anlama geldiğini ve ne sonuçlar aldığını sormak istiyorum.

Hükümetin ihmalini örtmek ve konuyu yerinde anlatmak için şu anda ABD’de bulunan TBMM heyetinin de son dakikadaki çabalarından bir sonuç elde edip etmeyeceği kuşkuludur.

Artık oyun belli olmuştur. Ne zaman Türkiye’de artan terör eylemleri ile ilgili olarak, hükümete rağmen bir sınır ötesi operasyon ihtimali ortaya çıksa, uluslar arası odaklar “aba altından sopa göstererek” sözde Ermeni meselesini yeniden ısıtıp gündeme getirmektedirler.

Komşumuz Irak’ın geleceğine yönelik çeşitli senaryoların gündemi meşgul ettiği, terörün iyice azdığı şu sıralarda, Türkiye’nin ilgi ve dikkatini başka alanlara rezerve etmek isteyen dış güçlerin, AKP hükümetinin zafiyetini iyi yorumlamış ve değerlendirmiş oldukları anlaşılmaktadır.

Türkiye maalesef, AKP zihniyetinin sergilediği teslimiyetçi ve ilkesiz tavırla uluslararası **tehdit, şantaj ve taviz** denkleminde sürüklenmiş bulunmaktadır. Bu denklemin en önemli parçası sözde Ermeni soykırım iddialarının parlamentolarda kabul edilmesine yönelik tehditlerdir.

Bu haysiyet kırıcı durumun kabul edilmesi ve ilişkilerin bu dayatma ve tavizlerle ilerleyebilmesi mümkün değildir. Bu konuda kimse kendisini aldatmamalı ve bunun adını doğru koymalıdır. Bu badire, bu kapsamda AKP zihniyeti ile vasat bulmuş ve giderek içinden çıkılmaz hale gelmiştir.

Bu konuda hükümeti, mevcut politikaların dışına çıkararak yeni bir adım atmaması konusunda uyarıyorum. Yapılan yanlışlarla ülkemizin bugününü ve geleceğini yeterince riske soktunuz. Elini-

zi, hiç deęilse muhteşem Türk tarihinden çekiniz ve daha fazla zarar vermeyiz.

Unutmayınız ki, ceddimizin kutlu emaneti, AKP zihniyetinin gafletine teslim edilemeyecek kadar şanlı, temiz ve büyüktür.

Değerli Milletvekilleri,

2002 tarihinden itibaren hükümet olma sorumluluğunu üstlenmiş bulunan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin, ülkemiz ve değerlerimiz üzerindeki tahribatı her gün yeni bir cephesiyle karşımıza çıkmaktadır.

Bugün Türkiye, 22.dönem Meclisinde ve özellikle iktidar partisinin desteği ile alınan bir karar gereği 12 gün sonra yapılacak olan bir referandumun kargaşasını yaşamaktadır.

Sandık başına gidecek olan milletimiz, neyin, kim için ve ne amaçla oylanacağını bilmemektedir. Sayın Başbakan'ın "bayramınız hayırlı olsun" mesajı meseleyi izahtan çok uzak, milletimizin gönlüne ipotek koymayı amaçlayan "anlamasanız da olur" manasına gelecek bir dayatmadır.

Cumhurbaşkanlığı seçim sürecinde yaşanan tartışmalar ile son referandum tartışmaları, iktidar zihniyetinin eksik demokrasi kültürünü göstermesi bakımından önemli olmuştur.

Sayın Başbakan'ın referandumu kastederek "sandığa alışın" mesajını da bu eksende ve sakat bir demokrasi anlayışının ürünü olarak görmek gerekmektedir. Anlaşılmaktadır ki Sayın Başbakan, genel seçimlerden aldığı yüksek oy oranının verdiği cüretle, Meclisi devre dışı bırakacak ilginç ve istismara açık bir maceraya açılmak istemektedir.

Referandum, 1961 Anayasası, 1982 Anayasası, 1982 Anayasası'nın Geçici 4. maddesi ile getirilen 10 ve 5 yıllık siyasal yasakların kalkıp kalkmaması ve Anayasa'nın 127. maddesindeki yerel seçimlerin 1 yıl erkene alınıp alınmaması konusunda olmak üzere yalnızca 46 yılda dört kez başvurulmuştur. Bu referandum beşincisi olacaktır.

Referandum elbette anayasal ve demokratik bir yol ve haktır. Önemli hususlarda bu hakkın kullanılması da uygundur. Ancak Sayın Başbakan son beyanati ile Anayasamızın öngördüğü istisnai bu durumu sık sık gündeme getireceğinin işaretlerini vermiştir. Bu yaklaşımı ile Sayın Başbakan, referandum kavramını partisi için bir güvenoyuna çevirme kurnazlığı peşindedir ve bu yaklaşımı çok tehlikelidir.

Unutmayalım ki, demokrasi, çoğunluğun yönetimi olmakla birlikte, sayısal azınlığın haklarını da güvence altına alan idare biçimidir. Ancak AKP zihniyetinin bu kusurlu anlayışı ile temsili demokrasimiz, yarı doğrudan demokrasi şekline dönüştürülmeye çalışılmaktadır.

Bu görüşün kabul görmesi halinde, demokrasimizin ve egemenliğimizin teminatı olan TBMM'nin ve demokrasilerin vazgeçilmez unsuru olan siyasi partilerin çözüm ve değer üretme kabiliyeti önce zayıflayacak ve hatta zamanla ortadan kalkabilecektir. Çünkü sürekli doğrudan halka müracaat, siyaset kurumunun devre dışı kalmasına ve öneminin azalmasına neden olabilecektir.

Referandum için kullanılan, "millete gidiyoruz" ya da "işte cumhur" gibi gönül okşayıcı ve cezp edici sözlere karşılık, Türki-

ye Büyük Millet Meclisi'nin vereceği karar da milletin kararıdır. Meclis milletten aldığı temsil yetkisini kullanarak onun adına karar vermektedir. Buna rağmen anlaşmazlık ve ihtilaf halinde sıklıkla milletin hakemliğine müracaat edilmesi TBMM'nin işlevselliğine zarar verecek bir süreci başlatacaktır.

Toplumsal uzlaşma ve aklın merkezi olan, milli egemenlik prensibine göre şekillenen TBMM'nin zayıflaması veya en azından öyle görülmesi Türk milletinin ve devletinin istikrarını ve bütünlüğünü yakından etkileyecektir.

Türkiye Cumhuriyeti küçük nüfuslu bir kantonlar devleti değildir. Bir talimatla idare edilebilecek surlar içine hapsedilmiş bir şehir devleti hiç değildir. Bu itibarla, Türkiye Büyük Millet Meclisini devre dışı bırakabilecek alışkanlıkların doğması, istisnaların olağan hale gelmesi, içinde siyaset yaptığımız bu yüce kuruma ve değerli vekillere yönelik bir saygı eksikliği olarak değerlendirilmelidir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, Polatlı'daki top seslerinin Ankara'dan duyulduğunda bile, milletimizin selameti için korkusuzca kararlar verebilmiş, köklü çözümler üretebilmiş, yeni bir devletin kurucusu olarak üstlendiği milli temsil yetkisini layıkıyla kullanabilmiş kutlu ve yüce bir mekânın adıdır.

Değerli Arkadaşlarım, Muhterem Basın Mensupları,

Hepinizin takip ettiği gibi, 12 gün sonra yapılacak referandum konu olan anayasa değişikliğinin, hukuk tekniği açısından ön-

görülen mahsurlarının yanı sıra siyasal bir krizi davet eden potansiyelini baştan beri söylemiştik.

22. dönem TBMM çatısı altında sürdürülen Cumhurbaşkanlığı seçimi tartışmaları arasında, iktidar partisinin aceleyle ve öfkeyle panik halinde aldığı karar bugün ülkemizin gündemine bir siyasal bunalım olarak dönme tehlikesi ile karşı karşıya kalmıştır.

Referandum sürecine ilişkin önerilere kulağını kapayan AKP ile “11 ve 12 rakamlarını bir baskı hatası olarak yorumlayan Sayın Başbakan’ın eleştirileri dikkate almamış olması, ülkemizi referandum bunalımının ve meşruiyet tartışmalarının eşğine kadar getirmiştir.

Sınır kapılarında zaten başlamış olan referandumun yurt içindeki oy kullanma tarihi yaklaştıkça konu iyice karmaşıklaşmış, siyasetçiler, hukukçular ve aydınlar birbiri ile çelişen çeşitli açıklamalar yaparak kamuoyunu aydınlatmaktan öte, milletimizin kafasını adam akıllı karıştırmışlardır.

Bilinmelidir ki, hiç kimsenin milletimizi ve devletimizi, yaptığı keyfilikler ve yanlışlarla küçük düşürmeye, gülünç göstermeye hakkı yoktur.

Kamuoyu ile de paylaştığımız gibi, Milliyetçi Hareket Partisi, referandum süreciyle ilgili görüşlerini, geçtiğimiz hafta içinde yaptığımız bir yazılı açıklama ile duyurmuştur.

Ülkemizin yeni bir tartışma ortamına ve siyasal gerilime sürüklenmemesi için yaptığımız akılcı önerilerin ve çağrılarının siyasi partilerden ve milletimizden cevap bulmuş olması demokrasi kültürümüzün geleceği açısından sevindiricidir.

Günü birlik, kısır ekışmelerin bir sonuç doğurmadığını hepimiz iyi biliyoruz. Bu nedenle, önerimize kulak verilmesi, aynı zamanda ülkemizin yeni gerilimlerle ve kavgalarla ortaya çıkabilecek vakit kaybının da önüne geçmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi, siyaset kurumunun öncelikli görev ve sorumluluğunun, Türkiye'yi yeni bir hukuki ve siyasi tartışma ve çatışma ortamına sürüklememek olduğuna samimiyetle inanmaktadır. Bu yöndeki çabalara Türkiye Büyük Millet Meclisinde tam destek vermeye hazırdır.

Milliyetçi Hareket, sorumlu ve olgun siyaset anlayışını bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sürdürmeye kararlıdır. Unutmamalıdır ki her türlü sorunun çözüm yeri, millet hâkimiyetinin temsil edildiği Türkiye Büyük Millet Meclisi'dir.

Bu düşüncelerle partimiz, başta AKP olmak üzere Meclis'te temsil edilen siyasi partileri de görev ve sorumluluklarının gereğini süratle yerine getirmeye davet etmektedir.

Konuşmama son verirken, Cuma günü başlayacak olan Ramazan Bayramınızı bu vesile ile kutluyor, size, ailenize, aziz milletimize ve dünyanın her yerinde yaşayan Müslüman kardeşlerimize huzur, mutluluk ve barış getirmesini Cenab-ı Allah'tan temenni ediyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

16 EKİM 2007

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım, Basınımızın Değerli Mensupları,

Çok kritik bir dönemde yapmakta olduğumuz Grup toplantımızda Türkiye'nin güvenliğini, milli birliğini, hayati çıkarlarını ve uluslararası itibarını ilgilendiren önemli iç ve dış gelişmeler hakkındaki görüşlerimizi ortaya koymak istiyorum.

Bu vesileyle hepinizi kalbi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bildiğiniz üzere son dönemde Irak'tan Türkiye'ye yönelik terörist sızmalarında çok büyük artış yaşanmış, PKK terörü çok tehlikeli boyutlara tırmanmıştır.

Büyük şehirleri de tehdit etmeye başlayan PKK terörünün güvenlik güçlerimizi ve vatandaşlarımızı hedef alan kanlı eylemleri son dönemde hız kazanmıştır.

Hedef gözetmeksizin, her kesime yönelmiş olan kanlı terör eylemleri karşısında aziz milletimiz büyük bir milli tepki ile ayağa kalkmış bulunmaktadır.

Yıllardan beri, Avrupa'nın ülkemizdeki bölücülüğün önünü açmak için sürdürdüğü açık ve gizli çabalar, ABD'nin terörle

mücadele konusunda tedbir almakta isteksiz olması, Türk Silahlı Kuvvetlerinin Irak'taki terör yuvalarına askeri bir müdahalede bulunmasını tek çare olarak karşımıza çıkarmıştır.

Bölücülük ve terörün önlenmesi hususunda Türkiye, diplomatik ve siyasi bütün yol ve imkânları tüketmiş ve terörü kendi imkânlarıyla bitirme noktasına gelmiştir.

Hükümet, etkisiz ve içeriksiz müzakereler ve ikili görüşmeler, karşılıklı ziyaretler ve stratejik vizyon belgesi adı verilen oyalanma metinleri ile geçen sürenin ardından terörle mücadelede hiçbir mesafe kat edememiştir.

Her kanlı cinayeti “teröristlerin son çırpınışları” olarak geçştiren hükümet, bugüne kadar gereken siyasi ve hukuki tedbirleri almakta isteksiz davranmış, terör gibi çok organize bir faaliyeti sözde etnik kimliklerin okşanması ile çözeceğini zan etmiştir.

AKP, teröristin insafa gelmesini bekleyerek gününü doldurmuş, bu acz ve zafiyetiyle PKK'nın cüret kazanmasına ve Peşmergenin elini güçlendirmesine neden olmuştur.

Bu sakat yaklaşım yurt içinde ve dışında bölücülüğün zemin kazanmasına yol açmış, ayrışma ve bölünme dinamikleri bütün unsurlarıyla harekete geçirilmiştir.

Türkiye'nin milli birliği, devlet yapısı ve milli kimliği içerde ve dışarıda sorgulanır hale gelmiş, demokratikleşme ve geçmişle yüzleşme adı altında Türkiye'nin parçalanma modelleri ve reçeteleri alenen tartışılmaya başlanmıştır.

Terör örgütünün güdümündeki bölücü mihrakların ele geçirdiği belediyeler, sözde federal bir yapılanmanın atlama taşları olarak kullanılmıştır.

AKP'nin yıllardır yaptığı hatalar ve etnik ayrıştırma siyaseti, teröristlere “dağdaki yurttaşlar” ve “kardeşlerimiz” diyerek PKK sözcülüğü yapan, Türk Silahlı Kuvvetlerine dil uzatacak kadar ihanet içinde bulunan terör maşalarının yıllar sonra Meclis çatısı altına yeniden gelebilmelerine de zemin hazırlamıştır.

ABD himayesinden cesaret kazanan Kuzey Irak'taki Peşmergenin PKK'yı Türkiye'ye karşı bir tehdit unsuru olarak kullanmak ve Kuzey Irak'taki federe devlet modelini Türkiye'de de uygulatmak istedikleri artık bilinmektedir.

Irak'a dört yıl önce bölgede yalnızca bir rejim değişikliği amacıyla başlatılan Amerika Birleşik Devletleri'nin askeri müdahalesi, günümüzde Irak'ın üçe bölünmesiyle sonuçlanmak üzeredir.

Irak'ın toprak bütünlüğünün, milli ve siyasi birliğinin korunması Türkiye için hayati önem taşımaktadır.

Irak'ın etnik ve mezhep temelinde bölünmesi ihtimali, Türkiye'nin bekasını doğrudan etkileyecektir.

Üniter yapının ortadan kalkacağı, etnik temelde bölünme dinamiklerinin hız kazanacağı ve en önemlisi bin yıllık kardeşliğimizin ağır yara alacağı çok vahim bir süreç önümüzde durmaktadır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bu gelişmeleri etkileme iradesi kırılmaya çalışılan ve bu duruma katlanması dayatılan Türkiye, bir beka meselesi haline gelen terör ve bölücülükle mücadelede artık yalnızca kendi imkânlarına ve milli gücüne dayanmak durumundadır.

Bıçak kemiğe dayanmış, sabır taşı çatlamıştır. Sözü bittiği yere çoktan gelinmiştir.

Ancak, bütün milli meselelerde olduğu gibi, terörle ve bölücülükle mücadele askeri bir karar değil, arkasında çok güçlü bir siyasal iradenin bulunması gereken milli bir karardır.

Türkiye'nin en büyük talihsizliği ise, TBMM'deki sandalye sayısının çokluğuna rağmen, hükümetin bu konuda etkisiz, zayıf ve isteksiz oluşudur.

Son dönemde Şırnak, Beytüşşebap ve Diyarbakır'daki hain saldırıların yurt çapında yarattığı öfke seli, terörle mücadele konusunda bugüne kadar affedilmez bir acz içinde olan hükümetin gaflet uykusundan nihayet uyanmasını sağlamıştır.

Son haftalarda artan alçakça saldırılarda vatan evlatlarımızın kahramanca şehit olmalarından büyük bir infaal duyan aziz milletimizin şehitlerimize sahip çıkmak üzere yaptığı büyük tel'in gösterileri ile örgüte yönelik öfkeli tepkiler, terörün bitirilmesi konusunda artık kesin kararını verdiğini göstermektedir.

Bu milli tepki ve güçlü destek, gerek Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin ve gerekse terörle mücadele eden güvenlik güçlerinin kesin sonuca ulaşmalarında en önemli moral güç olacaktır.

Anadolu'ya hergün toplu şehit cenazelerinin taşındığı bu ortamda, iktidarın ürkek ve teslimiyetçi tavırları karşısında artık

sabrı taşan milletimiz bu milli konuya sahip çıkmış ve toplumun bunaltıcı baskısı hükümeti nihayet bir karar almaya itmiştir.

Yıllardan beri, yurt içinde ve yurt dışında bölücü mihraklardan gelen güvenlik tehditlerini ve haysiyetimize yönelik en ağır hakaret ve tahrikleri “diyalog ve masaya oturma” pişkinliği ile sürekli sineye çeken Adalet ve Kalkınma Partisi, bölücülükle mücadelede yeni bir sürece girmek zorunda olduğunu artık idrak etmelidir.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Hükümetin Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının Kuzey Irak’a gönderilmesine Anayasa’nın 92. maddesi uyarınca bir yıl süreyle izin verilmesi hakkındaki tezkeresi dün akşam Türkiye Büyük Millet Meclisi’ne sunulmuştur.

Milliyetçi Hareket Partisi, terörün kökünün kazanması, amacıyla sınır ötesi operasyon yapılması kararını, çok gecikmiş ancak olumlu bir adım olarak görmektedir.

Başbakanlık tezkeresi Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde yarın görüşülecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi, bu düşüncelerle öteden beri ısrarla savunduğu bu girişimi tam olarak destekleyecektir.

Başbakanlık tezkeresinin içeriği hakkındaki ilk değerlendirmemizi ortaya koymadan önce, bu konunun gündeme gelmesiyle başlayan tartışmalara ve beliren eğilimlere kısaca değinmek istiyorum.

Tezkere ile verilecek yetki sonucunda sınır ötesi operasyon ihtimalinin artması üzerine, ortak paydası Türkiye düşmanlığı

olan çeşitli mihraklar, bir söz ve eylem birliği içine girmiş ve Türkiye'yi muhtemel bir operasyondan alıkoymak için seferber olmuştur.

Irak'a sınır ötesi askeri hareket konusunda son günlerde yapılan tartışmalar, Türkiye'de bazı çevrelerin milli güvenlik konularında terör örgütünün ve Barzani'nin çizgisinde tutum aldıklarını esefle göstermiştir.

PKK'nın siyasi cephe örgütü olarak faaliyet gösteren bir siyasi partinin yöneticileri ve milletvekilleri, bu konuda adeta devlete meydan okumuşlar ve halklar arası savaş hezeyanlarında bulunmuşlardır.

Kuzey Irak'a askeri hareket konusunda Barzani ve PKK'nın yanında saf tutan bu cepheye bazı AKP milletvekillerinin de katılması ve askeri operasyona Türkiye içinden büyük tepki olacağını, İstanbul, İzmir, Antalya, Diyarbakır ve Şırnak'ta ne gibi tepkiler olacağını hesap edilmesinin gerektiğini söylemesi ibret vericidir.

Bölücü emeller peşinde koşan bu AKP milletvekiline ve kendisi gibi düşünenlere hatırlatmak isteriz ki, terörle mücadele bir bütündür ve bunun alanı da terörün yuvalandığı bütün bölgelerdir.

Kandil'de ne yapılacaksa, Kuzey Irak'taki terör inlerine karşı ne yapılacaksa, buna içerde direniş göstermeye yeltenecek bedbahtlara karşı da aynı şey yapılacaktır.

Başbakan'ın yakın çevresinde bulunan ve PKK çizgisindeki geçmişi çok iyi bilinen bu AKP milletvekilinin şantaj ve teh-

dit dolu bu zırvaları, Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altına sızan bölücülerin sadece 20 milletvekiliyle sınırlı olmadığını göstermiştir.

AKP'nin kırılğan iç bünyesinin hazin bir fotoğrafı olan bu durum, bu partinin terörle mücadele konusunda bugüne kadar gösterdiği acz ve zafiyetin nedenleri hakkında da bir fikir verebilecektir.

Bu gerçekler karşısında, PKK'nın terör örgütü olduğunu kabul etmeleri için bir siyasi parti milletvekillerine haklı olarak sürekli çağrı yapan Sayın Başbakan'ın kendi grubu içinde aynı frekanstan konuşan arkadaşlarıyla da ilgilenmesinin yerinde ve gerekli olduğunu düşündüğümüzü buradan belirtmek isterim.

Bu mihrakların askeri operasyona karşı çıkmada söz ve eylem birliği içine girmeleri aslında bir bozgun psikolojisini yansıtmaktadır.

Bu red cephesinin terörün sadece askeri güçle çözülemeyeceği yönündeki beyanları, bir gerçeğe işaret etmenin ötesinde, derin bazı sinsî hesapları da dışa vurmaktadır.

Askeri bir harekâtın teröre tamamen son vermeyeceği bir vakiadır.

Ancak, yaşadığımız tecrübeler bizlere, yöre halkının üzerindeki terör ve silah tehdidi kaldırılmadıkça, ne özgür olabileceklerini, ne de ne Anayasamızın çizdiği çerçevede demokratik haklarını tam anlamıyla kullanabileceklerini göstermiştir.

Yapılacak operasyonun risk taşıdığını belirterek milletin kararını etkilemeye çalışan ve kafaları bulandırma gayretinde

olan sözde aydınlara rağmen, asıl risk ve tehlike, operasyon yapılmayarak bu acz ve atalet politikalarının sürdürülmesinde yatmaktadır.

Bu noktada herkes şu gerçekler üzerinde çok dikkatli düşünmelidir:

Terörle mücadelede gösterilecek acz sonucunda verilen acı kayıpların artarak devam etmesi, Türkiye'yi önlenemez bir kardeş kavgasına sürükleyebilecektir.

Terörün ve kayıpların bu şiddette devamı halinde, yükselen milli tepki kontrol dışına çıkabilecek ve Türk milleti sorunları kendi imkânlarıyla çözüme arayışlarına yönelebilecektir.

Asıl risk ve tehlike buradadır.

Türkiye'yi hain bir suikastın hedefi haline getirmek için yola çıkan bu ihanet cephesinin değişmeyen amacının böyle bir iç çatışma sürecinin önünü açmak olduğu unutulmamalıdır.

Türk milleti, ilk eylemin gerçekleştiği 1984 yılından bu yana geçen tam 23 yıldır, her türlü tahrik ve tertibe rağmen aralarındaki kardeşlik bağlarını ve dayanışmayı korumuştur.

Terörün yakın zamanda bitirilememesi halinde, aziz milletimizin bu hasletlerinde bir kırılma ve çözülme yaşaması kaçınılmaz hale gelebilecektir.

Milliyetçi Hareket'in Türkiye'nin milli birliğinin korunmasında gösterdiği hassasiyet ve hiçbir ayırım gözetmeden bütün vatandaşlarımızın bu aziz vatanda kardeşçe yaşamaları için sarfettiği çabalar, iflah olmaz karıştılarımızın dahi inkâr edemeyeceği bir gerçektir.

Türk milliyetçileri Türkiye'nin bölünmesine, büyük bir aile olan Türk milletinin bin yıllık kardeşlik hukukunun etnik heveslere kurban edilmesine ve Türkiye'nin bir kardeş kavgasına sürüklenmesine hiçbir şart altında izin ve geçit vermeyecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi bu mülahazalarla eksik ve yetersiz bulmasına rağmen Başbakanlık tezkeresine tam destek verecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bu noktada Başbakanlık tezkeresinin görüşülmesi sürecinde önemli olduğunu düşündüğümüz bir husus üzerinde durmak istiyorum.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yurtdışına gönderilmesi ve askeri hareket gibi hassas konuların Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kapalı oturumlarda görüşüldüğü bir gerçektir.

Hükümet'in bu son tezkere için de kapalı oturum talebinde bulunacağı anlaşılmaktadır.

Kapalı oturumlardaki görüşmelerin devlet sırrı olarak saklanması İç Tüzüğü'nün amir hükmü olduğu bilinmektedir.

Ancak, yarın yapılacak tezkere görüşmelerinde kapalı oturumu gerektiren bir sebep bulunup bulunmadığı çok iyi düşünülmelidir.

Yukarıda değindiğimiz gibi Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin bugünkü yapısı ve bazı milletvekillerinin alenen Barzani ve PKK çizgisinde tutum almış olmaları, kapalı oturumu gerekli hale getirecek sebepleri ortadan kaldırmaktadır.

Kimin ne olduğu ve ne düşündüğü ortadadır. Bu durumda gizli oturum yaparak neyi kimden saklayacaksınız?

Bu şartlarda yapılacak kapalı oturum, sadece gerçeklerin ve kimin bu konuda ne söylediğinin ve nasıl oy kullandığının Türk milletinden saklanması amacına hizmet edecektir.

Bu düşüncelerle yarınki görüşmelerin ve oylamanın açık olması ve her şeyin Türk milletinin gözleri önünde alenen cereyan etmesi için Sayın Başbakan Erdoğan'a buradan çağrıda bulunmak istiyorum.

Şimdi izninize Başbakanlık tezkeresinin içeriği, siyasi ve askeri gerekçeleri, hedefleri ve amaçları ile AKP iktidarının niyetleri konularındaki değerlendirmemizi sizlerle paylaşmak istiyorum.

İlk olarak vurgulamak istediğim husus, gecikmiş bu tezkerenin arkasında siyasi irade ve kararlılık zafiyetinin bulunduğu dur.

Tezkere Meclis'e gelmeden önceki dönemde Sayın Başbakan'ın ve AKP yetkililerinin çelişkili beyanları, hükümetin bu konudaki siyasi iradesi ve kararlılığı konusunda haklı tereddütler uyandırmıştır.

Bu beyanlar, hükümetin TBMM'nin bu amaçla vereceği yetkiyi fiilen kullanmak konusunda isteksiz olduğunu göstermiştir.

Sayın Başbakan'ın "bugüne kadar 24 sınır ötesi operasyon yapılmış, bunlardan çok büyük netice alınamadığı da görülmüş" şeklindeki beyanları hükümetin bu konudaki ciddiyetine ve samimiyetine gölge düşürmüştür.

Sayın Başbakan, bu sözleriyle Meclis'in vereceği izni kullanmama niyetinin gerekçesini baştan hazırlama çabasına girmiştir.

Bu durumda, hükümetin tezkere sürecini kamuoyundaki infiali yatıştırmak için göstermelik olarak başlattığı ve kerhen Meclis'e sevk edilen bu tezkerenin sanal bir tezkere olarak tasarlandığı sonucuna varmak kaçınılmaz olacaktır.

PKK terörünü ortadan kaldırmak için Kuzey Irak'a karşı alınacak tedbirlerin niteliği ve askeri hareketin zamanı tabiatıyla hükümet tarafından tespit edilecektir.

Bu konuda Genelkurmay Başkanlığımızın görüş ve değerlendirmeleri belirleyici olacaktır.

Bunun için en uygun zaman ve ortamın tespiti, askeri harekattan beklenen sonucun alınabilmesi için büyük önem taşımaktadır.

Burada hükümetin yetkiyi elde tutarak Barzani, Talabani ve ABD'yi PKK'ya karşı harekete geçirmek için zorlama amaçlı kullanmayı düşündüğü söylenebilecektir.

Ancak, Kuzey Irak'a karşı alınacak askeri tedbirlerin zamanlamasında şu hususların önem taşıdığı unutulmamalıdır.

Sürenin uzaması PKK'ya yeniden tertiplenmek için zaman ve geniş bir hareket alanı kazandıracaktır. Bölgede çok yakında çetin kış şartlarına girilecektir. Kuzey Irak'taki inlerine çekilen teröristler zaman kazanacaklar ve yeni saldırılar için rahat bir ortamda ilkbaharı bekleyeceklerdir.

Atılması gereken adımlarda gecikilmesi halinde Türkiye'nin inandırıcılığı ve caydırıcılığının yara alması da kaçınılmaz olacaktır.

Böyle bir zaaf PKK'ya ve hamisi Kürt gruplara ilave bir cesaret ve cüret kazandıracaktır.

Öte yandan Meclis'in verdiği yetkinin ve beklenen zorlayıcı etkiyi yapabilmesi için, bunun bir dizi siyasi ve ekonomik baskı tedbirleri ve fiili yaptırımlarla desteklenmesi ve tamamlanmasının gerekli olacağı da unutulmamalıdır.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Başbakanlık tezkeresinin gerekçelerinin tam bir hayal kırıklığı olduğunu belirtmek isterim.

Bilindiği gibi Meclis'ten yetki isteyen tezkerenin gerekçeleri ve ana unsurlarının, bu yetki kullanılarak silahlı kuvvetlere görev verildiğinde, askeri hareketin siyasi amaç ve hedefleri ile siyasi çerçevesini de ortaya koyacağı bilinen bir gerçektir.

Tezkerenin gerekçeleri ile askeri makamlara verilecek siyasi direktifin özde aynı unsurları taşıması da doğal ve kaçınılmazdır.

Bu açıdan bakıldığında, tezkerenin içerikten yoksun olduğu ve böyle önemli bir konuda gerekli kararlılık ve ciddiyetin asgari icaplarını karşılamaktan çok uzak bulunduğu görülmektedir.

Bu çerçevede dikkat çeken hususlar şu noktalarda toplanmaktadır:

Kuzey Irak'tan kaynaklanan çok yönlü güvenlik tehdidi karşısında alınacak tedbirlerin, bu fiili tehdidin bütün unsurlarını ve kaynaklarını kapsamaması elzemdir.

Türkiye'nin göstereceği tepkinin niteliği, kapsamı ve hedeflerinin belirlenmesinde esas alınması gereken temel husus, bu tehdit denkleminin bütün unsurları olmak zorundadır.

Başbakanlık tezkeresinden Kuzey Irak'ta sadece terör örgütü PKK'nın hedef alınacağı anlaşılmaktadır.

Ancak, Kuzey Irak terör haritası bize şu gerçekleri göstermektedir.

Kuzey Irak'ı Türkiye'ye karşı saldırılarda bir hareket üssü olarak kullanan PKK teröristlerinin en büyük koruyucusu Barzani ve bölgedeki peşmerge gruplarıdır.

Terör unsurları Kandil Dağı'ndan inmiş ve peşmerge gruplarıyla iç içe yaşamaya başlamıştır.

Barzani ve peşmergelerin siyasi ve fiili himayesi altında bölgede yuvalanan teröristlerin lojistik desteği ve emniyeti bu gruplarca sağlanmaktadır.

Barzani hergün Türkiye'ye karşı husumet ilan etmekte ve Türkiye'nin içini karıştırmak ve güvenliğini tehlikeye düşürmek tehdidinde bulunmaktadır.

Bu gerçekler karşısında, PKK terör tehdidi ile etkili bir mücadelenin Barzani ve peşmerge grupları soyutlanarak ve görmezden gelinerek yapılabilmesi düşünülemeyecektir.

Bölgeye gönderilecek silahlı kuvvetler unsurlarımıza sadece PKK teröristlerini hedef alma yetkisi ve görevi verilmesi, hem fiiliyatta mümkün olmayacak hem de bu kısıtlama Türk askerlerinin güvenliğini çok ağır ve ölümcül risk ve tehlike altına sokacaktır.

Bu bakımdan Kuzey Irak'ta peşmerge dokusunun bir parçası olan PKK teröristlerinin ayıklanarak askeri hedef olarak belirlenmesi ve hareketin askeri amacının bununla sınırlandırılması sınırötesi operasyondan hiçbir sonuç alınamayacağıının peşinen kabullenilmesi anlamına gelecektir.

Bu durumda, Türk Silahlı Kuvvetleri sadece Kandil Dağı'ndaki birkaç yüz militanı hedef alan sınırlı bir hava hareketi ile yetinecek, terör tehdidinin ağırlık merkezi olan 3000 militan, peşmergelerle birlikte hedef olmaktan çıkacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Tezkere'nin ikinci sakatlığı, siyasi hedeflerin çok dar bir çerçevede tutulmasından kaynaklanmaktadır.

Bilindiği üzere Kuzey Irak'ta etnik temelde siyasi yapılanma bağımsız devlet olma yolunda son aşamaya gelmiştir.

Bu siyasi yapılanmanın bağımsız devlete dönüşmesi halinde, Türkiye'yi de içine alacak ağır gerginlikler ve bölgesel çatışma riski çok ciddi biçimde artacaktır.

Bu nedenle, bugüne kadarki Cumhuriyet hükümetleri bu yöndeki gelişmeleri etkilemek için kararlı bir tutum sergilemişlerdir.

AKP iktidarı döneminde ise bu kırmızı çizgilerin çiğnenmesine seyirci kalınmış ve Türkiye çok ciddi bir zemin kaybetmiştir.

Başbakanlık tezkeresinde bu konuya hiç değinilmemiş olması çok vahim bir durumdur.

Hatırlanacağı gibi AKP hükümeti, 1 Mart tezkeresinin reddedilmesinden sonra 19 Mart 2003 tarihinde Meclis'e ikinci bir tezkere sunmuştur.

Bu tezkereyle Türk silahlı kuvvetlerinin Kuzey Irak'a gönderilmesi, etkili bir caydırıcılığın sürdürülmesi amacıyla bu bölgede bulunacak kuvvetlerin gerektiğinde kullanılması için izin istenmiştir.

Bu tezkerenin gerekçe bölümünde de Türkiye'nin etkin bir caydırıcılık sürdürülmesini gerektiren olumsuz gelişmeler meydana bu konuya şu şekilde yer verilmiştir.

“Irak'ın etnik temelde parçalanmasına yol açacak siyasi oluşumlara zemin kazandırmak amacıyla sürdürülen çabaların yoğunluk kazandığı bilinmektedir.

Bu durum Irak'ın toprak bütünlüğünün ve milli birliğinin tehlikeye düşmesi ve bölgedeki diğer grupların güvenliğini de tehdit edebilecek bir istikrarsızlık ortamının ortaya çıkması riskini de beraberinde getirecektir.

Türkiye'nin güvenliği için ciddi bir tehdit potansiyeli taşıyan bütün bu olumsuz gelişmelere karşı etkili bir caydırıcılığın sürdürülmesi, evvelerde Kuzey Irak'taki fiili askeri mevcudiyetine bağlı olacaktır.”

TBMM bu yetkiyi vermiş, ancak ABD ve Barzani'nin tepkisi üzerine gerileyen AKP hükümeti bunun gereğini yerine getirememiş, Türk askeri Kuzey Irak'a gidememiştir.

2003 yılında bu gerekçeyle Meclis'ten yetki isteyen hükümetin, aradan dört yıl geçtikten sonra, bu tehdit daha da ağır-

laşmışken tezkereye bunu koymamasının tek bir anlamı ve sonucu vardır:

AKP hükümeti Barzani karşısında teslim olmuş ve bu konudaki kırmızı çizgiden vazgeçtiğini ilan etmiştir.

Tezkere hakkındaki kapsamlı değerlendirmemiz yarın yapılacak görüşmelerde tüm yönleriyle ortaya konulacaktır.

Milliyyetçi Hareket Partisi, AKP hükümetinin sergilediği siyasi irade maluliyetine, tezkerenin eksikleri, sakatlıkları ve sınıklarına rağmen bunu destekleyecektir.

Terörle mücadelenin partiler üstü bir anlayışla ele alınması ve bu konuda topyekün bir seferberlik başlatılması gereğine samimiyetle inanan Milliyyetçi Hareket, hükümetin bu amaçla alınacak tedbirler hakkında Meclis'e getireceği düzenlemeler konusunda da üzerine düşen katkıyı yapacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Ermeni soykırımını yalanının tanınmasının ABD Temsilciler Meclisi Dışilişkiler Komitesi'nde kabul edilmesi çok çirkin ve esef verici bir gelişme olmuştur.

Komite'de kabul edilen tasarrının 16 Kasım 2007 tarihinden önce genel kurula getirileceği Meclis başkanı tarafından açıklanmış bulunmaktadır.

Benzer tasarrırların daha önce Dışilişkiler Komitesinde kabul edilmiş olmasına rağmen, bu sefer durum çok daha farklı ve kritiktir.

Zira, önceki durumlarda tasarı genel kurula getirilmeyerek askıya alınmış ve sürüncemede bırakılmıştır. Bu kez ise genel kurula getirilecek tasarının kabul edilme ihtimali çok yüksektir.

Türkiye'nin onurlarla dolu tarihini seviyesiz bir şekilde iç politika malzemesi haline getiren ABD Temsilciler Meclisi Türkiye'yi derinden yaralayacak düşmanca bir hareketi genel kurul kararıyla sonuçlandırmak aşamasındadır.

Türk milletini derinden yaralayan bu hareketin karşısında sessiz ve tepkisiz kalınması düşünülemeyecektir.

Türkiye'nin sağduyu ve soğukkanlılıkla hareket etmesi gerektiğini bir koro halinde seslendiren içimizdeki lobilerin bilinçli faaliyetlerine itibar edilmeyerek, buna vakur ve kararlı bir karşılık verilmesi kaçınılmaz hale gelmiştir.

Bu konuda Türkiye'nin elindeki en etkili imkân, Irak'taki ABD güçlerinin lojistik desteğinin ve savaş malzemesi ihtiyacının Habur ve İncirlik üzerinden sağlanıyor olmasıdır.

Hükümet, Temsilciler Meclisindeki oylama öncesi, karar tasarısı kabul edilirse bu kolaylıkların son bulacağını hiç vakit geçirmeden açıklamalıdır.

Bu konunun Türkiye Büyük Millet Meclisine getirilerek bir Meclis kararına bağlanması, bunun daha inandırıcı ve etkili olmasını sağlayacaktır.

MHP bu konuda hükümete tam destek vermeye hazırdır.

Herkes çok iyi bilmelidir ki, Türk milleti hiçbir utanç lekesi taşımayan temiz ve şerefli tarihine sonuna kadar sahip çıkacak ve bir iftihar abidesi olarak sonsuza kadar yaşatacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye Büyük Millet Meclisi çalışmalarında yoğun bir döneme girilmektedir.

Türkiye'nin siyasi gündemi de her geçen gün ağırlaşan ve acil çözüm bekleyen sorunlarla yüklüdür.

Önümüzdeki dönemde Milliyetçi Hareket Partisi'nin bu konularda izleyeceği tutum ve yapacağı faaliyetler büyük önem taşımaktadır.

Bu hususlar Merkez Yürütme Kurulu üyeleri ve milletvekili arkadaşlarımızın katılımıyla 26-28 Ekim 2007 tarihlerinde Kızılcahamam'da yapılacak istişare ve strateji belirleme toplantısında bütün yönleriyle ele alınacak ve karara bağlanacaktır.

Hepinizi en derin sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

23 EKİM 2007

Muhterem Milletvekilleri, Basınımızın Değerli Mensupları

Hepinizi saygı ile selamlıyorum.

Türkiye son haftalarda, uzunca zamandır içinde bulunduğu terör saldırılarının yoğunlaştığı çok bir vahim ve üzücü bir süreci derinden yaşamaktadır.

Kanlı terörün eylemlerini tırmandırdığı son haftalarda, çok sayıda masum vatandaşımız, asker ve polis güvenlik mensuplarımız hayatlarını kaybetmişlerdir.

Son olarak Hakkari'nin Yüksekova İlçesi Dağlıca kırsal bölgesinde teröristlerle yaşanan çatışmalar neticesinde, çok sayıda Mehmetçiğimizin şehit olduğu ve yaralandığı olay, büyük Türk milletini derinden üzmüş, öfkelenirmiş ve toplumsal bir infial uyandırmıştır.

Geçtiğimiz hafta içinde TBMM'nin hükümete sınır ötesi operasyon için yetki verdiği bu süreçte, çatışmaların Irak'ın kuzey sınırına çok yakın bir bölgede gerçekleşmiş olması olayın vahametini ve önemini daha da artırmaktadır.

Yaşanan bu vahim gelişme, tezkere kararının, terörist unsurlar ve bölücüler üzerinde hiçbir tesir uyandırmamış olduğunun en açık göstergesidir.

Hükümet; Türkiye Cumhuriyeti'nin Irak'ın Kuzeyinden kaynaklanan ve desteklenen, açık, yoğun ve sistematik bir düşmanca tutum ile karşı karşıya olduğunu artık anlamalı ve kabul etmelidir. Büyük Türk milleti bu gerçeği görmüş ve ayağa kalkmıştır.

Türkiye'nin şehitlerini uğurladığı ve bizim bu konuları konuştuğumuz, kurşun gibi ağır bu ortamda Sayın Başbakan, **“Türkiye-İngiltere Stratejik Ortaklık Belgesi”** imzalanmak amacıyla İngiltere'dedir. Hangi taahhütlere gireceği de meçhuldür.

2006 yılının Temmuz ayında ABD ile imzaladığı **“Stratejik Vizyon Belgesi”**nin mürekkebi henüz kurumamıştır. O belgenin gereği olan terörle mücadelede verilen hangi sözler tutulmuştur da şimdi başka bir ülke ile evrak imzalanmasından sonuç alınacaktır.

Geçen ay Irak ile imzalanan ve adına mutabakat muhtırası denen içeriği tartışmalı sözleşmenin gereğini yapmaktan aciz bir hükümetin, bütün diplomatik girişimlerinin sonuçsuz ve tavizkar olması muhtemeldir.

Tezkerenin geçtiği gün, Irak'tan telaşla gelerek Sayın Başbakan ile görüşen Irak Başbakan Yardımcısı'nın **“Görüşmelerden istediğimi aldım”** diyerek gönül rahatlığı ile ülkesine dönmesi kuşkumuzu haklı çıkarmaktadır.

Ne tür rahatlatıcı bir mesaj verilmiştir de, harekâttan korkarak gelen bu ziyaretçi huzur içinde ülkesine dönmüştür. Milletimiz haklı olarak bir cevap beklemektedir.

En son meydana gelen ve 12 şehit verdiğimiz terör hadisesinin ardından bile Milli Savunma Bakanının **“Operasyonun aciliyeti yok”** mesajı, gafletin hala sürdüğünün işaretidir. Bir harekâtın yapılabilmesi için daha ne kadar şehit vermek gerekmektedir. Bunun hükümet nezdinde ve AKP zihniyetinde bir sınırı vardır mıdır?

Önceki akşam gerçekleşen ve adına Devlet Zirvesi denilen bir toplantının basın açıklamasında terörle mücadeledeki kararlılık vurgulanırken **“gereken bedel ne ise ödemekten kaçınılmayacağına”** dair bir ibare de dikkatimizi çekmiş bulunmaktadır. Bilinmelidir ki; teröre göz yumarak, bölücülüğe göz kırparak gidilen gaflet yolculuğunda Türk milleti zaten bu teslimiyetin bedelini şehitleriyle, gazileriyle yeterince ödemiştir.

Bizim ödeyeceğimiz bir bedel artık kalmamıştır. Şimdi bu bedeli ödemek sırası başkalarındadır. Şimdi zaman bedel ödeme değil bedel ödettirme zamanıdır.

Ben buradan, huzurunuzda, bu kutlu çatı altında Sayın Başbakan’a ve hükümetine sesleniyorum.

Milletimiz bölücülük ve terörle mücadelede derhal harekete geçmenizi ve sonuç almanızı beklemektedir. Meydanlardan yükselen milli kararlılığı ve tepkiyi bunun işareti olarak görmek gerekmektedir.

Bu heyecan, terörle mücadeleden sonuç alınamayacağına yönelik bir kanaat ile birleşirse sokaklara taşan tepki kontrol

edilemez boyutlara ulaşabilir. Dileğimiz ve beklentimiz bu hassas dönemde hükümetin toplum desteğini arkasına alarak cesur ve kararlı adımları atmasıdır. Yaşanan son gelişmeler bizlere göstermiştir ki, milletimizin sabrı mutad söylemlerin ötesinde bu kez gerçekten taşmak üzeredir.

Nitekim, şehitlerine sahip çıkan Türk milletinin, ülkemizin kaçınılmaz bir noktaya gelmesi halinde, kendi haysiyetini ve birliğini, bir nefis-i müdafa tavrıyla kendisinin korumaya çalışacağı anlaşılmaktadır.

Hükümetin yasal yetkilerini kullanmaktan kaçınması ve çekinmesi veya gecikmesi halinde Türkiye'nin gücünün sorgulanacağı, caydırıcılığının tartışılacağı ve bölücülüğün ilave kazanımlar elde edebileceği bir sürecin başlaması kaçınılmaz olacaktır.

Ben buradan içinde bulunduğumuz olumsuz gelişmelere, tahrik ve tacizlere rağmen aziz milletimize itidal ve sağduyu tavsiye ediyorum. Devletimiz her zorluğun üstesinden gelmeye muktedirdir. Yetki ve imkân verilmesi halinde gereğini aziz milletimizin vakarına ve haysiyetine yakışır şekilde mutlaka yerine getirecektir.

Bu son elim hadise nedeniyle, vatanın ve milletin birliği ve esenliği uğruna hayatlarını kaybetmiş aziz şehitlerimize Cenabı Allah'tan rahmet, ailelerine, aziz milletimize ve silah arkadaşlarına sabır ve başsağlığı, yaralı Mehmetçiklere acil şifalar diliyorum.

Onlar, milletimizin gönlünde taht kurdular. Ruhları şad, mekânları Cennet olsun. Anıları yüreklerimizde yaşayacaktır. Milletimizin başı sağ olsun.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye'nin önüne nihayetinde bir sınır ötesi hareket seçeneği olarak çıkan terörle mücadele, elbette ki bugünün bir meselesi değildir. Yıllardır süregelen ve çok sayıda can ve mal kaybına yol açan bir tehdit olarak milli birlik ve beraberliğimizi derinden sarsacak boyutlara ulaşmıştır.

Aslında terörün bugün karşımıza bütün berraklığı ile çıkması bir rastlantı da değildir. Ülkemiz maalesef kısır ve çatışmacı siyasi aktörlerin kavgaları arasında beş yıldır adım adım bu noktaya itilmiş bulunmaktadır.

Yapay ve sanal istismar ve gerilim döneminin tortuları maalesef terörün boyutunu toplumun gözünden kaçırmış, bölücülük ve bölücü terör için için bu kısır siyasal kavga ve gerilim ortamından beslenerek bugüne gelmiştir.

Terör, şayet şimdi milletimizin bekasını tehdit eder boyutuyla karşımıza çıkmış ise, bunun nedeni Milliyetçi Hareket Partisi'nin 22 Temmuz seçimlerinden sonra Meclise girerek, yapay çatışmanın bulandırdığı havayı dağıtmış olmasındandır.

Partimizin kısır kutuplaşmaları durduran etkili tavrı ile Türkiye'nin gerçek yüzü görünmüş, ülkemizin göz ardı edilen ağır sorunları su yüzüne çıkmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin Meclisteki mevcudiyeti, oynanan oyunları bozmuş, hükümeti gerçek ve vahim gündemle ilgilenmek mecburiyetiyle karşı karşıya bırakmıştır.

Partimiz, 22 Temmuz seçimlerinden bugüne kadar geçen kısa sürede görüldüğü gibi bundan sonra da hükümetten ve diğer siyaset aktörlerinden daha önce ciddi ve etkili hamleler yaparak, ülkemizin önünü açmaya, uyuyanları uyandırmaya kararlı ve inançlıdır.

Aslında bizler, Milliyetçi Hareket Partisi olarak bütün bu vahim gelişmeleri büyük bir öngörü ile yıllardan beri vurgulamış, gelinen aşamayı ve gidilecek istikametin uyarısını açık ve yüksek sesle çok önceden haykırmiştık.

15 Haziran 2004 tarihinde büyük Türk milletine hitaben yaptığımız **“Tarihi Görev Çağrısı”** ve 2 Ekim 2005 tarihinde yaptığımız **“Başkent Ankara”** mitingi başta olmak üzere yaklaşan tehlikelere karşı milli uyarıyı her zeminde ve zamanda ısrarla vurgulamıştık.

Nitekim 14 Aralık 2005 tarihinde yaptığım bir sohbette, terörün bastırılması için neler yapılması lazım geldiğini soran medya mensuplarına **“bir gece Kandil’de görünmek lazım”** sözümün üzerinden tam 22 ay geçmiş bulunmaktadır.

Geçen bu uzun sürede operasyon taleplerine kulaklar tıkamış, sözde dost devletlerin tavsiye ve telkinleri ile hareket edilerek bugünkü kritik aşamaya gelinmiştir. Bu açıdan, ulaşılan netice, Milliyetçi Hareket Partisi için şaşırtıcı olmamıştır.

Tüm çağrı ve uyarılarımız, maalesef geçim kaygısı içindeki kamuoyu, pusulasını kaybetmiş kurumlar ve gözü dönmüş Av-

rupa sevdalıları ile kimliğini kaybetmiş zihniyet sahiplerinde yankı bulmamıştır.

Bugün kararsızlık içinde bocalayan hükümetin atacağı son adımların ve yapılacak sınır ötesi operasyonların dahi yeterli olamayabileceği kadar büyümüş bir bölücülük tehlikesi kapımıza dayanmış bulunmaktadır.

Maalesef keskin bir viraja doğru giden bu çok tehlikeli yolda Türk milletinin kendini savunma refleksleri yok edilmek istenmekte, terörle mücadele azmi ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır.

Gelinen bu süreçte, söz bitmiş olup, TBMM sınır ötesi bir hareket için hükümete yetki vermiş bulunmaktadır. Ve karar insiyatifi artık hükümettedir.

Ancak, bilinmelidir ki, terörist mihraklar, kapsamlı ve etkili bir siyasal bölücülük faaliyetinin yalnızca silahlı boyutudur. Bu açıdan, terörle mücadeleyi ve sınır ötesi operasyonu geniş bir **bölücülükle mücadele stratejisinin** parçası olarak görmek gerekmektedir.

Yaşanan gelişmeler hükümetin bölücülük algısında sakatlıklar bulunduğunu, silahsız bölücülüğü meşru ve makul görme eğiliminde olduğunu ortaya çıkarmış bulunmaktadır.

Geçmişte “**silahı bırak masaya gel çağrısının**” benzerinin önceki gün tekrarlanmış olması Sayın Başbakan'ın teröristle pazarlığa oturma niyetini bir kez daha açığa çıkarmıştır.

Bu itibarla sınır ötesi bir operasyon, bölücülüğün yalnızca silahlı unsurlarının etkisizleştirilmesinde bir yol olarak görülmemelidir. Aksi takdirde bu operasyonu tek çare olarak sunmak,

toplumun umutlarını buna bağlamak, bölücülüğün bundan sonraki kazanımlarının önünü açabilecek çok tehlikeli bir yaklaşımdır.

Bölücülük, elinde silah olmayanın yapması mübah ve meşru olan bir düşünce özgürlüğü alanı olarak asla yorumlanamaz. Bölücülük adı üstünde, milli birliğimize ve üniter yapımıza muhallat olan bir ihanet projesidir. Silahlısının silahsızından destek ve moral bulduğu, yardım ve yataklık gördüğü bir şer cephesinin tümü aynı ihanet yolunun yolcularıdır.

Bu nedenle, bir yandan Kandil'de terörist ararken, unutmayalım ki uzantıları belediye binalarında, üniversite konferans salonlarında ve hatta Meclis koridorlarında boy göstermektedir.

Bu açıdan Milliyetçi Hareket Partisi, artık ve mutlaka bir son verilmesi gereken bölücülük ve uzantısı terörle ilgili olarak, TBMM'den başlamak üzere yurt içini ve yurt dışını da kapsayacak tedbirlere her türlü desteği sonuna kadar vermeye hazırdır.

Bunu yapamayan bir Meclis varlık nedenini inkâr ediyor, kuruluş gerekçesini çiğniyor demektir. Milliyetçi Hareketin buna izin vermesi asla ve asla mümkün değildir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugün, hükümetin baskılara direnemeyip gündeme getirdiği sınır ötesi askeri harekât için TBMM'den verilen yetki, öncelikli olarak can kayıplarının önlenmesine yönelik çok önem-

li bir girişimdir. Türkiye nihayet, bu harekât ile dünyaya bu konudaki kararlılık ve iradesini gösterme imkânı da bulacaktır.

Son günlerde aziz milletimizin artan heyecanı ve şehitlerini kucaklayışı bazı mihrakları şaşırtmış ve hatta korkutmuştur.

Nitekim, sınır ötesine yapılacak hareket ihtimalinin son günlerde iyice artması Türkiye'deki bu odakları da derhal harekete geçirmiştir. Bunlardan bir kısmı, operasyon bölgesinin bir risk taşıdığını söyleyerek terörle yaşamaya alışmamız gerektiğini tavsiye etmektedir.

Bir kısmı ise bir gün bile kaygısını duymadıkları Mehmetçüğimizin sağlığını düşünerek, Türkiye'nin batağa sürükleneceği gibi bir hezeyan ile harekate karşı çıkmaktadırlar.

Kime ve neye hizmet ettiği belli olan bu şahısların, dezenformasyon çabaları milletimizin gözünden kaçmamaktadır.

Mademki askeri tedbirler bir risk oluşturuyor idiyse, bugüne kadar hangi yaptırımları uygulaması için hükümete önerilerde bulunulmuştur?

Habur hala açıktır. İncirlik hizmettedir. Türkiye Barzani'nin şirketlerine para kazandırmaktadır. Peşmerge elektriği Türkiye'den almaktadır. Irak'ın Kuzeyini Türk firmaları inşa etmektedir. Bu odaklar, hangi sivil yaptırımın arkasında durarak ısrarcı olmuştur da, bugün askeri tedbirlere karşı çıkmaktadırlar.

Elbette ki yalnızca askeri bir tedbir yeterli olmayacaktır. Ancak bu gerçeği, sinsi emellerine paravan yaparak tıpkı bir beşinci kol faaliyeti gibi milli direnci kırmaya çalışanların bağ-

lantılarını yurt dışında aramak lazımdır. **“Ver kurtul”** diyemeyen zihniyetler, sözde risk adı verilen bahanelerle terörle mücadelede sulandırmaya çalışmaktadırlar.

Türkiye, terörle ve bölücülükle ufalana ufalana yok olacağı bir sürecin mahkûmu olamaz. Zaten 1984 ve 1998 yılları arasında otuz bin kayıp ile kapamıştır. Bu nedenle bölücülüğü kökünden kazımanın çaresini düşünmek zorundayız.

Ama bu çarenin bulunacağı yer, Türkiye'nin bölünme ve ayrışma senaryolarının yapıldığı konferans salonlarında, gazete köşelerinde, sözde aydın platformlarında değildir.

Çözümün ve çarenin yeri öncelikle TBMM'nin iradesi olmalıdır. Herkesçe bilinmeli ve anlaşılmalıdır ki, gücünü aziz milletimizin birliğinden ve tarihsel kardeşliğinden alan bu kutlu mekân, en zor ve imkânsız görülen zamanlarda bile milletimizin geleceği ile ilgili en isabetli kararları verebilmiştir.

Değerli Milletvekilleri,

Bugün Türkiye bir savaş tehdidi ile karşı karşıyadır. Bu kapsamda alınacak sosyo ekonomik tedbirlere ilave olarak; sorun Türk milletinin bekasını etkileyecek boyutta ve stratejik düzeydedir.

Son gelişmeler çerçevesinde değerlendirildiğinde, PKK terör örgütünün yönetiminin İmralı'dan çıktığı ve Irak'ın Kuzeyindeki Peşmerge Reisi'nin idaresine geçtiği anlaşılmaktadır. Ülkemizdeki bölücülük ve terörün elebaşı artık Barzani denen çete reisidir.

Irak'a yapılacak operasyon PKK terör örgütünün imhasının yanı sıra, Peşmerge tehdidini de önleyecek şekilde planlanmalı ve icra edilmelidir. Türklere 'bir kedisini bile vermeyeceğini' zırvalayan zihniyete Türk milleti ile alay etmenin ne demek olduğu ayrıca hatırlatılmalıdır.

Önümüzdeki yeni sürecin bir sonucu olarak; ayrıntılı bir **bölücülükle mücadele stratejisi** hazırlanarak, derhal uygulanmalıdır.

Yapılacak bir operasyonda, güvenlik birimlerinin talepleri dikkate alınarak, bölge halkının huzur ve emniyetini sağlamak amacıyla hükümet, bölgede olağanüstü hal uygulaması için gerekli düzenlemeleri kararlaştırmalı ve Meclis'e sunmalıdır.

Bunun yanı sıra, terörle mücadele konusunun bütün yönleriyle ele alınması amacıyla TBMM bünyesinde bir "araştırma komisyonu" kurulması için Meclis zemininde bir girişim başlatılmalıdır.

Bütün bu tedbirlere ilave olarak soruna müdahil ülkelerin Türkiye'den doğan ve Türkiye ile işbirliği sonucu oluşmuş menfaatleri gözden geçirilmeli, yaptırım enstrümanı olarak değerlendirilmelidir.

Ancak sorun ne kadar vahim olursa olsun Türk milleti sükûnetini koruyacaktır. Milliyetçiler durumun farkında ve şuurundadır. Milliyetçi Harekete rağmen Türkiye'nin bölünmesi, milletimizin parçalanması düşünce boyutunda bile söz konusu olamaz.

Bizim hayat telakkimize göre, tarih son on yıldan ibaret değildir. Binlerce yıldır varlığını yaşatan ve geliştiren büyük Türk milleti için bu, karşısına çıkan ne ilk ne de son mücadele alanı olacaktır. Tarih boyunca büyük buhranları atlatan ve küresel devletler kuran Türk milleti bu sorunu da aşacak kudrete sahiptir.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye'nin güvenliğine yönelik bu ağır tablonun arasında, geçtiğimiz Pazar günü yapılan Anayasa Referandumu'nun sonuçlarını sizlerle paylaşmak istiyorum.

21 Ekim 2007 tarihinde sandık başına giden milletimiz, Cumhurbaşkanının kendisi tarafından seçilmesi, seçim yöntemi, görev süresi ve TBMM seçimlerinin dört yılda bir yapılması gibi Anayasa değişiklikleri hakkındaki tercihini sandık başına giderek göstermiştir.

Halkoylamasına katılım oranı %67.54 olarak gerçekleşmiş, anayasa değişiklikleri %31 hayır oyuna karşılık % 69 evet oyuyla benimsenmiştir. Bu sonucun Aziz milletimize hayırlı olmasını temenni ederim.

Referanduma gelinen süreçte yaşanan tartışmalar ile hukuki ve siyasi belirsizlikler hafızalardaki tazeliğini korumaktadır. Hatırlanacağı üzere AKP hükümeti Mayıs 2007'de Cumhurbaşkanlığı seçiminde yaşanan gerilimlere tepki olarak referanduma konu olan Anayasa değişikliklerini gündeme getirmişti.

11. Cumhurbaşkanının seçiminin gerçekleşmesini müteakip, söz konusu Anayasa değişikliği teklifinde hukuki belirsizlik

ortaya çıkmış, bu belirsizlikler Referanduma sunulan Kanunun geçici 18 ve 19. maddelerinde 11.Cumhurbaşkanının seçilmesine ilişkin hükümlerinden kaynaklanmıştı.

Bunun sonucunda Cumhurbaşkanlığı konusunun yeni bir siyasi gerginlik ve çatışma unsuru halinde karşımıza çıkmaması için Milliyetçi Hareket Partisi olarak siyasi sorumluluk gereğince iki çıkış yolu önerdik.

Birinci yol, halk oylaması sürecinin durdurulması, bu konuların hazırlıkları sürdürülen yeni Anayasa kapsamında ele alınması olmuştur.

Diğer önerimiz ise 11. Cumhurbaşkanlığı'na atıfta bulunan kanun paketinin geçici 18 ve 19. maddelerinin kanun metninden çıkarılması idi. Bu önerimiz kabul görmüş ve referandum bu çerçevede yapılmıştır.

Böylelikle, Milliyetçi Hareket Partisi sürece müdahil olmuş ve Türkiye'nin yeni bir siyasi ve hukuki tartışma ortamına çekilmesinin önüne geçmiştir.

Yapılan referandumda, partimiz baştan beri söylediği ilkelere takipçisi olmuş ve popülist kaygılardan uzak bir tavırla tercihini **hayır** yönünde kullanmıştır.

Nihayetinde sekiz milyon yediyüz elli bin vatandaşımız, yalnızca partimizin dile getirdiği hayır tercihi benimsemiş ve oyunu bu yönde kullanmıştır.

Bizimle aynı kanaati paylaşarak, çağrımız doğrultusunda tercih kullanan aziz vatandaşlarımıza bu vesile ile buradan şükranlarımı sunuyorum.

Sözlerime burada son verirken hepimizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

30 EKİM 2007

**Muhterem Milletvekilleri,
Değerli Misafirler,
Basınımızın Kıymetli Mensupları**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

84 yıl önce Mustafa Kemal Atatürk ve kurucu kahramanlar tarafından; muhteşem bir mücadele sonucunda kurulan Cumhuriyetimizin yıldönümünde, yaşanan şehadetler nedeniyle burukluk yaşadığımız bir dönemi hep birlikte idrak ediyoruz.

Bu vesileyle aziz milletimizin ve yüksek heyetinizin Cumhuriyet bayramını kutluyorum.

Bugün devlet ve milletçe karşılaştığımız bunalımın gerçekçi ve tarihi bir analizle çözülmesinin mümkün olabileceğini düşünüyorum. Bu itibarla Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş yıllarındaki anlayış ve metodun bugün de meselelerimizi çözmekte bir rehber olabileceği kanaatindeyim.

Türkiye Cumhuriyeti'nin, egemen devletlerin merhamet ve müsamahası ile kurulmuş, bağımsızlığını bir lütuf sonucu elde etmiş bir sömürge artığı olmadığı hepinizin malumudur.

Türkiye, dönemin küresel güçlerinin kendisine biçtiği rolü oynamak istemeyen Türk milletinin geleceğini kendi iradesi ile belirlediği nadir ülkelerden biridir.

Bu itibarla, iftiharla söylemek gerekirse, Türkiye Cumhuriyeti, asil, haysiyetli ve haklı bir savaşın muhteşem bir neticesidir. Vatanın bağımsızlığı ve milletin hürriyeti uğruna ölümü göze almış kahramanların, Türk milletini ayağa kaldırma stratejisinin zafer tacıdır.

Bugün Cumhuriyetimizin maruz kaldığı tehditleri daha iyi değerlendirebilmenin yolu da, kuruluş yıllarında verilen mücadele ile devletimizin temellerinin atıldığı dönemleri ayrıntılarıyla bilmekten geçmektedir.

Basiretsiz ve teslimiyetçi yöneticilerin elinde yok olma tehlikesine maruz kalan milletimiz, yaşanmış bir destan sonucunda kendi geleceğini belirleme imkânını Cumhuriyetimizin ilanı ile bulmuştur.

Türk milletinin eseri olan bu olağanüstü sonuç, daha sonraki dönemlerde bağımsızlık heyecanı duyan mazlum milletlere ilham ve esin kaynağı olmuş, örnek ve öncü bir nitelik taşımıştır.

Cumhuriyetimizin kuruluşu aynı zamanda; umutsuzluk, yoksulluk, yılgınlık içinde ve hareketsiz kalmış olmasına rağmen, millet kudretine olan inancın ve atıl duran bu güçten nasıl bir mücadele yöntemi ile sonuca ulaşabileceğinin eşi bulunmaz bir örneği olmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti devleti, temelini, egemenlik hak ve sınırlarını, bin yıla yaklaşan bir tarih birikimiyle, kendi milli de-

ğerleri üzerinde oluşturmuştur. Cumhuriyet bu açıdan yalnızca bir yönetim değişimi değil köklü bir sosyo kültürel gelişimin ve milletleşme sürecinin de dönüm noktasıdır.

Tanzimatla birlikte reayadan ahaliye doğru başlayan sosyo politik dönüşüm süreci, meşrutiyetle ahaliden halka yönelmiş; eşit ve hür bireyleri temsil eden vatandaşlık anlayışına da Cumhuriyetle kavuşmuştur.

Cumhuriyet, vatandaşlarımız arasında, eşitliği ve katılımı sağlarken, demokrasiye yönetim açısından işlev, sosyolojik olarak beşeri bir taban kazandırmaktadır. Bu milliyetçi siyasetin de hareket ve çıkış noktalarından biridir.

Bilindiği üzere demokrasi toplum içinde değişik düşünce ve fikirlerin serbestçe temsil edilmesi ve kişilerin bunlardan dilediklerine taraf olması esasına dayanmaktadır.

Bu çerçevede demokrasinin en iyi uygulanabileceği sistemin de cumhuriyet olduğu açıktır. Cumhuriyet; demokrasiyi geliştiren en iyi yönetim biçimi, kişi hak ve özgürlüklerini güvence altına alan en iyi sistemdir.

Bu nedenle, bugün de başka yönleri ile büyük bir tehdit olarak ortaya çıkan yeni sömürgeciliğe karşı, çözüm arayan milletimizin muhtaç olduğu mesajın ve çözümün Cumhuriyetimizin Kuruluş yıllarının anlamında saklı olduğunu düşünüyorum.

Bugün bu köklü birikim ve devlet yapılanmasının bölücü, yıkıcı, taklitçi, teslimiyetçi ve neoliberal tehditlerin tahribatına maruz kaldığı herkes tarafından bilinmektedir.

Son yıllarda sesini yükseltmeye başlayan yeni bir mandacı anlayışın temsilcileri olan numaralı cumhuriyetçiler ile bölücü mihrakların, özgürlük ve çok sesli demokrasi paravanını kullanarak Cumhuriyetimizin kurucu kabullerini tasfiye edebilmek için emel birliği içine girdikleri görülmektedir.

Bu nedenle, dışarıdan destek alarak azan bölücü terörle, küreselleşme çerçevesinde Türkiye'yi yeniden biçimlendirmek isteyen neoliberal mihrakların ikinci cumhuriyet taleplerini birlikte değerlendirmek Türkiye'nin önüne kurulan tuzakların da bozulabilmesi bakımından önem taşımaktadır.

İmralı canisi ve yandaşları ile sözde aydınlar ve bazı siyasetçilerin demokratik cumhuriyet önerisinde buluşmalarını bu çerçevede değerlendirmek gerekmektedir.

Bu açıdan, bugün, Cumhuriyetimizi numaralandırma çabalarına, devletimizi kaynaklarından ve kökünden koparma niyetlerine ya da milletimizi bölme ve parçalama maksatlarına karşı her zamankinden daha dikkatli ve uyanık bulunmak zorunda olduğumuz bir gerçektir.

Karşılaştığımız zorluklara rağmen, bugün karşımıza çıkan sorunların da, demokratik, laik, sosyal ve hukuk devleti niteliği taşıyan Cumhuriyetimizin temel değerleri olan, tek millet, tek devlet, tek bayrak ve tek dil ülküsüne bağlılıkla aşılabileceğini bir kez daha vurguluyorum.

Cumhuriyetimizi, kuruluş felsefesine de hakim olan bağımsız, güçlü ve demokrasi ile yaşatmak bugün hepimize düşen büyük görev ve sorumluluktur.

Türkiye'nin tıpkı 1923 ruhunda anlamını bulduğu gibi; sorunlara başka başkentlerin çekim ve cazibe alanından değil, başkent Ankara'dan bakan, onurlu duruş gösteren, ilkeli, kararlı ve cesur bir yönetime ve yönetim anlayışına ihtiyacı vardır. Milliyetçi Hareket bu anlayışın yegâne temsilcisidir.

Türk milleti bu günkünden çok daha karanlık bir tablo içinde, yokluk ve buhranlar arasından 29 Ekim 1923 günü bir güneş gibi doğabilmiştir. Cumhuriyetimizin bugün de aynı ruh ve ilham ile ayağa kalkmaması için hiçbir neden yoktur. Milliyetçi Hareket Partisi bunu gerçekleştirecek güçtedir.

Değerli Arkadaşlarım

Bölücü teröre şehit verdiğimiz evlatlarımızın, aziz milletimizin omuzlarında toprağa verildiği, bölücülüğün lanetlendiği milli bir heyecan ve öfkenin vatan sathına dalga dalga yayıldığı tarihi bir haftayı geride bırakmış bulunuyoruz.

Ne yazık ki, yine aziz vatanımızın bağımsızlığı ve milletimizin birliği uğruna verilen kahramanca mücadeledeki can kayıplarımız devam etmektedir. En son olarak Şırnak'ta bölücü teröristlerle girdikleri çatışmada 4 vatan evladımız şehit düşmüştür. Şehitlerimize Allah'tan rahmet, milletimize ve ailesine sabır ve başsağlığı dilerim.

Aziz şehitlerimizin, yurdumuzun farklı bölgelerinde, yürekleri dağlayan cenaze törenlerine yüz binlerce vatandaşımız katılmış ve milletimiz şehitlerimize son görevlerini icra edebilmek için kararlılıkla camilere, meydanlara koşmuşlardır.

Düşmanları güldürmemek için ağlamayacağını söyleyen, yüreği yanık babalara, düğün hazırlığı yaparken şehit olan oğlunun ardından “kuzum sana hakkım helal” diyen gözü yaşlı analara ve ağabeyinin üniforması ile törene katılan acılı kız kardeşlere, milletimizin bir aile ferdi gibi sahip çıkmasından bahtiyarlık duyuyorum.

Türk milleti, yürek birliği içinde, sanki kendi ocaklarından çıkmışçasına aziz şehitlerini kucaklamış; memleketin her tarafını al bayrağımızla donatarak ateş kendi evlerine düşmüş gibi, bu elim hadiseleri derinden sahiplenmişlerdir.

“Hepimiz Mehmet’iz” haykırışlarıyla caddelerde bayrak sallayan ve bu muazzam uyanışı ve eşsiz asaleti gösteren büyük milletimizle iftihar ediyor ve bir mensubu olmakla övünüyorum.

Vatanımızın her köşesinde, 81 ilimizde hiçbir ayırım ve farklılık gözetmeksizin gösterilen milletimizin kararlılığını ben de buradan huzurunuzda tekrarlıyorum. “Şehitler ölmez, vatan bölünmez”.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bugün gelinen noktada, Türkiye asla ve asla basit tedbirlerle geçiştirilemeyecek ve vakit kazanarak üstü örtülemeyecek kadar ciddi ve beka düzeyinde bir buhran ile karşı karşıyadır.

Bütün milli meselelerde olduğu gibi, bu buhranın da milletimizin katılım ve desteği ile çözülmesi bir zorunluluk olarak karşımızda durmaktadır. Ne mutlu ki, bu konuda aziz milleti-

miz, milli bir karar için her desteği verecek olgunluğa ulaşmış bulunmaktadır.

Toplumun her kesimi, artık bıçağın kemiğe dayanmış olduğu terör ve arkasındaki bölücülüğün bir son bulması için, hükümetin ihtiyaç duyacağı kararlılık ve cesareti ortaya koyacağını son haftalar içindeki tutumları ile açıkça göstermiştir.

Ancak bundan yararlanmak yerine, tamamen demokratik ve seviyeli bir ortamda süren, terörü ve bölücülüğü telin gösterilerinin, son zamanlarda bazı mihrakları huzursuzluğa sevk ettiği gözlenmektedir.

Dünyanın her yerinde, karşılaşılan milli bir meselede kamuoyu oluşturmak, tepki ve öfkeleri dizginlemek, karşılaşılan sorun hakkında toplumu bilinçlendirmek için özel ve destek kampanyaları yürütülmesini planlamak günümüzün bir gerçeğidir.

Toplumun inanmadığı ve arkasında durmadığı hiçbir sorunun çözülemeyeceğini bilen hükümetler, kapsamlı ve sistematik bir çalışma ile milletin ilgisini konu üzerine çekmeyi amaç edinirler. Doğru ve doğal olanı da budur.

Hükümetin de, kendiliğinden doğmuş bir heyecanla milletimizin şehitlerini yüksek bir coşku ile sahiplenmesini bir fırsata dönüştürerek, sınır ötesi bir operasyon için, uluslararası platformda elini güçlendirmesini bekliyoruz.

Bu itibarla, sabrı taşma noktasına gelen aziz milletimizin, cadde ve meydanlardaki mesajının doğru okunması gerekmektedir. Yıllardır gururları ile oynanan kitlelerin yükselen tepkisi, yalnızca PKK terörüne değil, aynı zamanda içte ve dıştaki işbir-

likçilerine yönelik kararlı bir haykırış olarak yorumlanmalı ve tedbirler buna göre alınmalıdır.

Buradan aziz milletimize bir kez daha çağrıda bulunmak istiyorum: Vereceğiniz her türlü manevi destek, Türkiye'mizin bu zorlu mücadelede elini güçlendirecek, önünü açacaktır.

Milletinin manevi desteğini ve gücünü arkasına alan bir siyasi iradenin üstesinden gelemeyeceği hiç bir sorun yoktur, olamaz. Bu nedenle desteğinizi ve dualarınızı Türkiye ve Türk milleti için göndermeye devam ediniz. Bu bizim için övünç, kıvanç ve şükran vesilesi olacaktır.

Ancak, kanaatimce yükselen heyecanı, bir şuur haline getirmenin de zamanı gelmiştir. Aksi halde, tahrik ve tertiplere açık cadde ve meydanlardaki tepkinin yarar yerine zarar doğurabileceği bir sürece doğru gidildiği görülmektedir.

Bilinmelidir ki, terör ne tür bir eylem yaparsa yapsın bunu önlemenin yolu hükümetin alacağı tedbirler ile güvenlik güçlerinin çalışmalarından geçecektir. Bu nedenle herkesin, bugüne kadar ki hataları ne olursa olsun, iktidara alacağı önlemler konusunda tam destek olması bir milli görev ve demokratik tutum olacaktır.

Küçük bir kıvılcımın, yanlış bir ifadenin, gergin ve öfkeli toplumu istenmeyen tartışma ve çatışmalara sürükleyebileceği düşünülürse, aydınlara ve siyaset kurumuna düşen en önemli görev milletimize itidal ve sağduyu çağrısı yapmaktır.

Bu aşamada, topluma dönük sükûnet çağrılarının, ancak teröre ve bölücülüğe karşı yapılacak mukabele ve müdahale ile yatışabileceği de tartışılmaz bir gerçek olarak ortadadır.

Bu kapsamda olmak üzere hükümet; oyalama, aldatma, soğutma ve sulandırma izlenimi uyandıracak girişimlerden uzak durmalı, milletimizin gönlüne su serpecek, devletimize güveni artıracak; ciddi, inandırıcı ve tutarlı tedbirleri vakit kaybetmeksizin almalı ve uygulamalıdır. Türk milleti, bu konuda her türlü desteği vermeye hazır ve kararlı olduğunu göstermiştir.

Değerli Arkadaşlarım,

TBMM çatısı altında beş yıldan beri süren yapay gerginlik ve çatışmaların, Milliyetçi Hareket Partisi'nin sorumlu ve ilkeli siyaset anlayışı ile son bulması neticesinde bölücülüğün ve terörün ulaştığı boyut bütün vehametiyle ortaya çıkmıştır.

Suni gündemlerin meşgul ettiği kamuoyu, bugün karşısına çıkan bölücülüğün boyutları karşısında dehşete düşmüş, içinde bulunduğu derin uykudan uyanmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, genel seçimden önceki süreçte “ya teslimiyetçilik, ya milliyetçilik” seçeneği ile milletimize sunduğumuz çok ciddi uyarılar, maalesef ekonomik sıkıntıların neden olduğu aldatıcı şartların altında yeterince cevap bulmamıştır.

Seçime gidilen dönemde; açlığa, yoksulluğa ve işsizliğe mahkûm edilen milletimiz, içinde bulunduğu ağır buhranın ciddiyetini yeterince fark edememiştir.

Bugün, yapay ve sanal bir başarı iddiasının artık sonuna gelinmiş, bir adım önde olmak üzere uluslar arası alanda attığımız bütün yanlış adımlar, bunalım ve çaresizlik olarak geri dönmüş durumdadır.

TBMM aritmetiğinde, şimdilik başka bir hükümet seçeneğinin mümkün olmadığı düşünülürse, bize düşen görev, hükümete dışarıdan yol göstermek, öneri ve öngörülerde bulunarak, ülkemizin bu milli meseleyi zararsız atlattığını sağlamak olacaktır.

Bu konuda Milliyetçi Hareket Partisi, hiçbir siyasi kaygı taşımaksızın, yalnızca ülkemizin yararına olacağına inandığı milli çözüm ve eleştirileri kamuoyu ve TBMM ile paylaşacaktır.

Bu zor gününde milletimize olan bağlılığımız ve duyulan ihtiyaç bu yapıcı ve katkı sağlayıcı desteğin verilmesini gerektirmektedir. Partimiz, her konuda olduğu gibi önerilerde bulunacak ve hükümetin bu uyarı ve önerilerden bir sonuç ve ders çıkartmasını umut edecektir.

Ancak son zamanlardaki bazı gelişmeler, hükümetin hala eski alışkanlıkları ile hareket ettiğini, bu zor ve sıkıntılı süreçten bir ders çıkarma niyetinin olmadığını da ortaya koymaktadır.

“Halk, sokak ve muhalefet partileri istiyor diye duygusal davranmayız” mesajları bu hükümette, bölücülük ve terör tehdidini bertaraf edecek kararlılığın ve istişare alışkanlığının bulunmadığını göstermiştir.

Son günlerde artan eylemler ve şehit cenazeleri ile oluşan süreçte yaşanan fikir kargaşasının ve hükümet üyelerinin çelişen beyanatlarının, Türkiye'nin elini zayıflatan önemli bir etken olarak önümüzdeki süreçte karşımıza çıkacağı anlaşılmaktadır.

TBMM'nin hükümete Sınır Ötesi Operasyon yetkisi veren Tezkere kararından sonra yaşananlar, hükümetin diplomasinin

olgunlaşması bahanesiyle, süreci soğutma ve sulandırma çabasında olduğu kanaatini uyandırmaya başlamıştır.

Bu açıdan Sayın Başbakan'ın "süreci akliselim ile sürdüreceğiz" sözlerinin tercümesi, ABD'yi ikna etmeden teröre son veremeyeceğinin bir itirafı olarak görülmelidir.

İngiltere'nin IRA terörü ile mücadelesini model alarak, ve "Eve dönüş Yasası'nın hâlâ yürürlükte olduğunu söyleyerek, teröriste silahı bırakma ve şehirde siyaset yapma çağrısı" hükümetin "düz ovada siyaset" bayrağını devraldığının işareti olarak yorumlanmalıdır.

Bu çağrıya dağdaki teröristin de uyması halinde, her seviyede teröristi kapsayacak bir af çağrısının da ısrarla ve tekrardan gündeme gelmesi önümüzde belirginleşen önemli tehlikelerden biri olacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Olayın ciddiyet kazanması ve Tezkere kararının ardından birbirini tutmayan beyanlatları, yalnızca muhataplarının kararsızlığına bağlamak doğru olmayacaktır.

Anlaşılan hükümet, medyada yer alan hamaset beyanlarının aksine, Türkiye'nin kararlılığını anlatmakta yetersiz kalmakta, etkisiz tutumlarla dayatmaya açık bir izlenim uyandırmaktadır.

Uluslararası camiadan aradığı desteğin, bir gün alındığı, diğer gün ise alınmadığına yönelik tereddütlü açıklamalar kamuoyunun dikkatini çekmektedir.

Anlaşılmaktadır ki, iktidar uzunca bir süredir Arap ve İslam Dünyası, komşu ülkeler ve küresel güçler nazarında sürdürmeye çalıştığı diplomatik gayretlerine rağmen sorunun ciddiyetini ve önemini muhataplarına yeterince izah edememiştir.

Esasında, inandırıcılığını zayıflatmış olan hükümet, bu zafiyetini geride kalan beş yıllık politikalarında aramalı ve kendini hatalarını gözden geçirmelidir. AKP “mademki PKK terörünü önleyemiyoruz, en iyisi bu gerçeği kabul edip yeni çözümler arayalım” yaklaşımını tercih etmiş ve artan terör nedeniyle bugün yüzleştiği gerçekle karşı karşıya kalmıştır.

Bugün AKP hükümetinin sınır ötesi operasyon konusunda gösterdiği çekingenklik ile kararsızlığın anlamını ve tam operasyon arifesinde Sayın Başbakan’ın birkaç gün sonra yapacağı ABD ziyaretinin gerekçelerini bu hatalarda aramak doğru olacaktır.

ABD ile beş uzun yıl boyunca yapılan görüşmeler, karşılıklı ziyaretler, varılan mutabakatlarla birlikte atılan imzalar ve övgü dolu sözler hepinizin malumlarıdır. Bu çabaların neticesi olarak geldiğimiz noktada ABD Dışişleri Bakanı Irak’ın kuzeyini “Kürdistan” olarak tanımlayarak konunun adını koymuştur.

Bu itibarla AKP ile ABD arasında yaşanan ilişkileri unutarak, Sayın Başbakan’ın “ABD bize rağmen bölgede projeler üretiyor” sözleri bir diplomatik iflasın itirafından başka bir anlam taşımamaktadır.

Bu açıdan Sayın Başbakanın, birkaç gün sonra yapacağı ABD ziyaretinden sonuç alacağına dair emare görmesi halinde

yararlı olacağı, aksi halde bundan önceki görüşmeler gibi hüsrarla sonuçlanacağı açıktır.

Türk milleti TBMM’de hükümete operasyon yetkisini tezkere ile vermiştir. Başka coğrafyalarda aranacak bir yetkiye ihtiyaç yoktur. Milletimiz hükümetin atacağı adımları beklemekte ve desteklemektedir. Bu gücü kullanmanın ve gereğini vakit geçirmeksizin yapmanın zamanı artık gelmiştir.

Bölgede iklim koşulları değişmektedir. Kış şartlarında operasyon yapmak zorlaşacak ve belki de ertelenecektir. Baharda daha büyük bir bela ile karşılaşmadan bu işin bitirilmesi ve sonuca ulaşılması gerekmektedir.

Kış aylarında ise geçmişteki hatalarla palazlanan yurt içindeki bölücülüğün önünün bir daha açmamak üzere kapatılması ve milletimizin huzurunun sağlanması hükümetin görevi olmalıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Bugün terörü önlemek için karar vermiş Türkiye’nin öncelikli hedefi Irak’ın Kuzeyinde üslenmiş terör yuvaları ile bunlara yardım ve yataklık yapan ve PKK’yı perde gerisinden yöneten Barzani isimli çete reisidir.

Konuşlanan bölge itibariyle ele alındığı zaman operasyonun gecikmesi, harekâtın etkisini azaltacak, beklenen sonucun elde edilmesini önleyecektir. Hedefteki terörist unsurlar ve bölücü mihraklar bir askeri harekât yapılmadan önce bölgeyi terk edebilecek, rahatlıkla yerel halkın arasına karışıp operasyondan kurtulacaklardır.

Muhtemel bir harekâтта, hedefteki unsurların çetin arazi koşullarında örtü ve gizlenme imkânını kullanacakları dikkate alınırsa ABD Savunma Bakanı'nın 'nokta vuruşu yapacaksınız operasyona göz yumarız' mesajı, aslında operasyon yapmayın demenin başka türlü ifadesi olarak algılanmalıdır.

Bundan cesaret alan, Irak hükümet sözcüsünün "Türkiye'nin girmeye niyeti yok" açıklaması ise maalesef hükümetin caydırıcılığı konusunda herkese fikir vermektedir.

Her şeye rağmen, Milli Güvenlik Kurulu toplantısının ardından yapılan açıklamada yer alan ekonomik yaptırımlar gecikmiş olsa bile yerinde tedbirlerdir. Bugüne kadar niçin kullanılmadığı da anlaşılammıştır.

Ancak ekonomik tedbirler daha uygulanmadan eleştirilmeye başlanmıştır. ABD Dışişleri Bakanlığı bu duruma sıcak bakmadığını vurgulamış, Irak temsilcisi ise Kerkük-Yumurtalık petrol hattından sevkedilen petrolü kesmekle tehdit etmiştir.

Tehdit ve cüret bununla da bitmemiş, bölücülükten kapatılan bir partinin eski milletvekili olan ihanet temsilcisi, kardeşi-miz dedikleri kanlı teröristlerden sonra, İmrâlı Canisine de liderimiz diyerek kucak açmış ve haince zırvalarını tekrarlamıştır.

Gelinen bu noktada; daha önceki açıklamalarımızda belirtilen stratejik düzeydeki tedbirlerin yanı sıra hükümete bu aşamadaki önerilerimiz şunlar olacaktır.

1. Sayın Başbakanın "Bugün benim evim yanıyorsa, yarın senin evin de yanacaktır" sözleri için geç kalınmıştır. Bu sözlerle hükümetin muhataplarını insafa davet etmekten başka bir

yaptırımının kalmadığı izlenimi doğmaktadır. Türkiye'nin elini zayıflatan bu tür beyanlardan sakınılmalıdır.

2. Hükümet üyelerinin farklı ortamlardaki çelişkili tutumları ve beyanları kamuoyunun aklını karıştırmakta, hasım güçlere cesaret kazandırarak, hükümet ve Türk devletinin dağınık ve kararsız bir görüntü vermesine neden olmaktadır. Hükümet üyeleri milli meselelerde birbirini yalanlayacak tarzda konuşmamalıdır.

3. Geldiğimiz nokta, sınır ötesi operasyon ihtimalinin kuvvetlendiği bir aşamadır. Operasyon ihtimali konuya ciddiyet ve güç kazandırmıştır. Operasyon niyetini zaafa uğratacak ve eldeki tezkere kararını sulandıracak isteksizlik uyandıran açıklamalardan kaçınılmalıdır.

4. Türkiye bugüne kadar her seviyede olmak üzere yapay görüşme ve ilişki sürecinde yeterince vakit kaybetmiştir. Bu aşamadan sonra, yalnızca maksada yönelik müzakere ve görüşmeler ile mutlaka sonuç alacak tekliflere açık olunmalı, süreci oyalayacak veya geriye götürecektik taktik ziyaretler reddedilmelidir.

5. Mevcut sorun milli bir meseledir. Milletın konuya olan hassasiyeti ve ilgisi çok artmıştır. Bir kriz masası oluşturulmalı, terörle ve bölücülükle ilgili bütün gelişmeler değerlendirilerek, öfkenin yatışması, gönüllerin huzur bulması ve halkımızın bilinçlendirilmesi için bilgilendirme maksatlı açıklamalar yapılmalıdır.

6. Irak'ın kuzeyindeki grupların reisleri kendilerine meşru-

yet kazandırma ve muhatap bulma peşindedir. Özellikle diplomatik alan başta olmak üzere, Kuzey Irak'lı grupların sözcüsü veya temsilcisi sıfatını taşıyan şahıslar ile resmi düzeyde, Irak Devleti adına bile olsa ilişki kurulmamalı, muhatap alınmamalıdır.

Bu kapsamda olmak üzere, İstanbul'da yapılacak olan "Genişletilmiş Irak'a Komşu Ülkeler Dışışleri Bakanları İkinci Toplantısı"na katılacakları ileri sürülen Kuzey Irak'lı sözde temsilcilerin ziyareti kabul görmemelidir.

7. Tezkere kararı ile ortaya konulan kararlılık ve iradenin zayıflamasına yönelik hiçbir geri adım atılmamalı, güvenlik kuvvetlerinde ve kamuoyunda bu kararlılığı tereddüde düşürecek davranışlardan ve beyanatlardan ısrarla kaçınılmalıdır.

8. Kamuoyunun heyecanı yükselmiş ve tezkere kararı, beklentileri artırmıştır. Önümüzdeki günlerde terör eylemlerinin tekrarı halinde daha da büyümesi, muhtemel tepkilerin önlenemez boyutlara ulaşması tehlikesi ortaya çıkmıştır. Bu nedenle sonuç alıcı ve kamuoyunun beklentilerine cevap verici girişimler için acele edilmelidir.

Değerli arkadaşlarım,

Konuşmamın bu bölümünde, 26-28 Ekim 2007 tarihlerinde Kızılcahamam da yaptığımız istişare, durum değerlendirme ve strateji belirleme toplantıları ile ilgili düşüncelerimi paylaşmak istiyorum.

Hafta sonu yaptığımız toplantılarda Türkiye'nin siyasi gündeminde yer alan temel sorunlar ile Türkiye Büyük Millet Mec-

lisinin yasama gündemindeki başlıca konular üzerinde kapsamlı bir değerlendirme yapılmıştır.

Bu çerçevede, Amerika Birleşik Devletleri Temsilciler Meclisi gündeminde bulunan sözde Ermeni Soykırımı iddiaları; Kuzey Irak'tan kaynaklanan terör tehdidi ile sınır ötesi askeri hareket izni bağlamındaki gelişmeler ele alınmıştır.

Son dönemde hız ve cüret kazanan etnik bölücülük ve terör konusunda kısa, orta ve uzun vadede izlenecek stratejinin esasları ve unsurları ile siyasi iktidar tarafından bilim kuruluna hazırlatılan anayasa değişiklikleri üzerinde ayrıntılı değerlendirmeler yapılmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisinin bu konularda izleyeceği siyasi yaklaşımın ve ortaya koyacağı yapıcı ve yol gösterici yeni vizyon ve uygulama stratejisinin genel çerçevesi belirlenmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi Meclis Grubu, önümüzdeki dönemde bu konularda Türk Milletinin beklentileri doğrultusunda inisiyatif alacak ve Türkiye'nin milli güvenliğini, milli hassasiyetlerini ve çıkarlarını ilgilendiren bu hayati konuların takipçisi olacaktır.

Bunun yanı sıra, Milliyetçi Hareket Partisi'nin yapmakta olduğu kapsamlı çalışmalar, yaşanan gelişmeler ışığında süratle sonuçlandırılacak ve aziz milletimizle paylaşılacaktır.

Müşterek istişare toplantılarımızda, son dönemde tırmanan kanlı terör saldırılarının Türk milletinde haklı olarak yarattığı öfke ve tepkiler üzerinde de durulmuştur. Milletimize ve teşkilat mensuplarımıza itidal ve sükunet tavsiye edilmiştir.

Kanlı terörden beslenen etnik bölücülerin nihai amacı büyük bir aile olan Türk milletinin bin yıllık kardeşlik hukukunu yıkmak ve Türkiye'yi iç çatışma ortamına sürüklemektir.

Ortak tarihine ve ortak geleceğine sahip çıkmaya kararlı olan aziz milletimizin bu hain emellere geçit vermeyeceği toplantılarda önemle vurgulanmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi, şartlar ne kadar ağır, tahrikler ne kadar yoğun olursa olsun bu oyuna alet olmayacak ve milli dayanışmamızı korumak için üzerine düşen görev ve sorumluluğun icaplarını bütünüyle yerine getirecektir.

Toplantılar neticesinde, TBMM Grup Başkan Vekilliklerine seçilmeleri nedeniyle Meclis İç Tüzüğü gereği Başkanlık Divanı'ndaki görevlerini boşaltan iki üyemizin yerine, Samsun Milletvekilimiz Sayın Osman Çakır ile Antalya Milletvekilimiz Sayın Tunca Toskay, Başkanlık Divanı'na seçilmişlerdir.

Ayrıca Merkez Yönetim Kurulu'nda boşalan dört asil üyenin yerine ise yedek üyeler içinden Sayın Servet Avcı, Sayın Atilla Erbil, Sayın Mustafa Pekdoğan ve Aksaray Milletvekilimiz Sayın Osman Ertuğrul sırasıyla asil üyeliklere geçmişlerdir.

Alınan kararların, milletimize ve partimize hayırlı sonuçlar getirmesini temenni ediyor ve seçilen arkadaşlarımıza yeni görevlerinde üstün başarılar diliyorum.

Bu vesile ile hepinize en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

6 KASIM 2007

Muhterem Milletvekilleri, Basınınızın Kıymetli Mensupları

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum,

Türkiye'mizin içine sürüklenmek istendiği terör destekli bölünme senaryolarının hız kazandığı son zamanlarda, vatandaşlarımızın ve Mehmetçiklerimizin hayatlarını kaybettikleri vahim gelişmeler hepimizin malumudur.

Bu kapsamda, 22 Ekim 2007 tarihinde, bir çatışmadan sonra teröristler tarafından alıkonulan sekiz askerimizin vatan görevlerine geri dönüşlerinden duyduğum buruk memnuniyeti ifade etmek istiyorum.

Askerlerimizin serbest bırakılması sürecinde yaşanan vahim manzaralar bölücü terör örgütünün kendisini meşru kılabilmek için yeni bir propaganda dönemini başlatmak istediğinin açık bir işaretidir.

Oynanan senaryo ve olayın aktörleri ortaya çıkmıştır. PKK militanları, Türkiye'den bölücü temsilciler, Amerikalı askerler, Irak Hükümeti ve aşiret reislerinden oluşan bir sevk zinciri, te-

rörizmin ve bölücülüğün kimler tarafından himaye edilip yönetildiğini itiraza yer bırakmayacak şekilde göstermiştir.

Terör örgütünün yuvalarını bilmediklerini ısrarla söyleyen ABD’li yetkililer ile “bulmak imkânsız” diyerek yaygara kopartan aşiret reislerinin niyetleri bu hadise ile tüm gerçekliğiyle anlaşılmış bulunmaktadır.

Geniştirilmiş Irak’a Komşu Ülkeler Konferansında, Irak Başbakanı tarafından sunulan öneri paketinde yer alan; PKK mensubu olduğundan şüphe duyulan herkesin tutuklanması ve sorgulanmasına yönelik vadinin hemen akabinde, askerlerimizi bırakan teröristlerin neden tutuklanmadığı da ayrıca sorgulanması gereken bir konudur.

ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsünün “Askerlerin bırakılması nedeniyle Irak hükümetinin çabalarını alkışlıyoruz” ifadelerinin de ikiyüzlü bir yaklaşım olduğunu buradan belirtmek istiyorum.

Olayı daha da vahim hale getiren ise senaryoya, TBMM’nde temsil edilen bir partinin üç milletvekilinin de başrolde katılmış olmasıdır. Yol kenarına konmuş ve üzerinde PKK paçavrası ile İmralı canisinin resmi bulunan bir masada, sözde teslim belgeleri imzalanmaya yeltenen bu güruhun maksadı tam bir ihanet örneğidir.

Bu olayın bütün ayrıntıları ile ortaya çıkarılması hükümetin görevidir. Türkiye, bu şahıslar hakkında hükümetin tutumunu ve adaletin vereceği kararı merakla beklemektedir.

Değerli Arkadaşlarım,

Özellikle son aylar içinde ardı ardına gelen kanlı eylemlerin, milletimizde uyandırdığı infialin devam ettiği, al bayrağımızın yurdumuzun her köşesinde, vatandaşlarımızın ellerinde yükseldiği bir dönemi yaşıyoruz.

Tepkilerin sona ermesi ve gönüllerin huzur bulması, ancak hükümetin almış olduğu kararları etkinlikle uygulaması ve teröre beklenen cevabı vermesi ile mümkün olacaktır.

Hükümet, verilecek karşılık ve alınacak acil tedbirler için yavaş davranmakta, tüm dünyayı ikna etmek gibi gereğinden fazla bir kaygı ile zaman kaybetmektedir.

Elbette uluslararası camianın desteğinin, sorunların çözümünde en önemli unsur olması çağımızın bir gerçeğidir. Ancak, sıcak bir müdahaleyi gerektirecek olan bu aşamaya kadar, gerekli ikna ve destek alınmış olmalı, Türkiye bir harekât için diplomasinin gereklerini önceden yapmış olmalıydı.

Oysa hükümetin geçmiş yıllarda yapması gerekenleri, birkaç aya sığdırmak üzere yoğun bir girişim başlatmış olduğu görülmektedir.

Bu sıkışık süre içinde sonuç alınması elbette hepimizin dileğidir. Ancak bu konuda, her gün şehit cenazeleri kaldıran aziz milletimizin bekleyecek sabrı kalmamıştır.

Bugün itibarıyla, Irak'tan ülkemize sızarak, Şırnak'ın Beytüşşebap kırsalında kurşunlanan aziz vatandaşlarımıza yönelik katliamın üzerinden tam 37 gün geçmiştir.

Şırnak'ta 13 askerimizin şahadeti ile sonuçlanan saldırının üzerinden 29 gün, Hakkari'nin Yüksekova İlçesi kırsalında 12

Mehmetçiğimizin şahadetinin üzerinden ise tam 15 uzun gün geçmiş bulunmaktadır.

Yaşanan bu toplu kayıplar, aziz milletimizin sabrını taşır-mış, teröre bir son verilmesi, teröristlerin saklandıkları inlerin-de bir an önce imha edilmesi için milli bir kararlılığa vesile ol-muştur.

Nitekim, milletimizin beklentisine cevaben, artık meşru ve haklı hale gelmiş bulunan sınır ötesi operasyon için Türkiye Büyük Millet Meclisi süratle karar almış ve hükümete gereği için yetki vermiştir. Tezkere kararının üzerinden ise tam 19 gün geçmiş bulunmaktadır.

Aradan geçen bu sürede, hükümetin teröre karşı acil ted-birler alması ve müdahalede bulunması için isteksizlik gösterdi-ğine yönelik olumsuz kanaatler kamuoyuna yerleşmeye başla-mıştır.

Bu, milletimizin, hükümetine ve devletine olan güvenini sarsacak ve toplumu kontrol dışı ve münferiden tepki vermesi-ne yöneltecek tehlikeli bir sürecin önümüzde bulunduğunu gös-termektedir. Ortaya çıkan bu tehlikenin kaynağı, konuya hazır-lıksız yakalanan hükümetin ihmallerinde aranmalıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Önümüzdeki günler, hükümetin, yıllardır göz ardı ettiği bö-lücülük ve bölücü terör konusunda, kalıcı bir karar gerektiren, keskin bir yol ayrımına yaklaştığını göstermektedir.

Sayın Başbakan'ın, bundan tam 29 gün önce, teröre mü-dahale için bir milat ilan ettiği toplantı nihayet dün gerçekleş-

miştir. ABD Başkanı ile Sayın Başbakan ve heyeti umutla beklenen görüşmeyi gerçekleştirmiş bulunmaktadır.

Türkiye'nin terörle haklı mücadelesinde yanında yer almaktan kaçınan ve tezkere sonrasında Türkiye'ye "Bize üç gün süre verin" diyerek zaman kazanan Beyaz Saray yönetimi ile yapılan görüşmenin somut neticeleri elbette birkaç gün içinde anlaşılacaktır.

Ancak görülmektedir ki, Türkiye'nin milli güvenliği konusunda atması gereken adımlar için Bush'un onayını almak amacıyla Washington'a giden Başbakan, aradığını bulamamış, içi boş güvenceler ve etkisiz bazı adımlar atılacağı vaatleriyle geri dönmek zorunda kalmıştır.

ABD'nin Türkiye'ye böyle bir muameleyi reva görmesinden ve Başbakan'ın Türk milletini böyle bir duruma düşürmesinden büyük bir esef ve infial duyduğumuzu belirtmek istiyorum.

Bu görüşme müttefikimiz ABD için Kuzey Irak'taki bir avuç Peşmergenin istikrarının, Türkiye'nin güvenliğinden ve toprak bütünlüğünden daha önemli ve öncelikli olduğunu göstermiştir.

Türkiye'nin beka sorunu, ABD'nin bölgedeki küçük hesaplarına feda edilmiş başkan Bush Türkiye'yi yaralama pahasına teröristleri himaye eden Barzani'yi koruma yolunu seçmiştir.

Dün akşam Beyaz Saray'da yapılan görüşme sonrasında oval ofiste iki liderin yaptığı açıklamada;

- PKK'nın tasfiyesi,
- Türkiye'nin Kuzey Irak'a sınırötesi askeri harekatı,

- PKK'ya karşı Türkiye ve Amerikanın etkili sonuç verebilecek çapta ortak operasyonu,
- Kuzey Irak'taki PKK kamplarının dağıtılması,
- Lider kadrolarının yakalanarak Türkiye'ye iadesi,
- Lojistik desteğinin kesilmesi,
- Mahmur kampı ve
- Kandil dağı yoktur.

Bunun yerine iki lider havanda su dövmüş ve bazı tali konularda ortak hareket görüntüsü vermek için özel çaba sarfetmiştir.

Türkiye için bıçağın kemiğe dayandığı ve sözün bittiği yerde iki lider; Terörle mücadelede istihbarat değişimi, diplomasi, siyasi ve askeri düzeylerde ortak çalışmaların devamı ve bu amaçla askeri makamlar arasında yeni bir üçlü bir mekanizma kurulmasıyla sınırlı bir mutabakata varmışlardır.

Başbakan Erdoğan'ın Beyaz Saray'da Başkan Bush'la yaptığı ortak açıklama, Beyaz Saray görüşmesi öncesi başkan Bush'tan acil ve somut adımlar atılmasını isteyeceğini açıklayan Başbakanın, aradığını bulamadığını göstermiştir.

ABD Başkanı'nın PKK'yı Türkiye'nin, ABD'nin ve Irak'ın ortak düşmanı olduğunu söylemesiyle, iki müttefik ülke arasında esasen yapılması gereken istihbarat değişimi ve ipe un sermek amacıyla yeni bir mekanizma kurulmasıyla yetinmiştir.

Bütün bunlar içi boş temenniler ve soyut niyet beyanları olmaktan öte bir anlam ifade etmemektedir.

Daha önce denenmiş ve başarısız olduğu kısa zamanda anlaşılmış mekanizmalara Terörle Mücadele Ortak Platformu adı

altında bir yenisinin daha eklenmesi, Başbakan Erdoğan'ın, terörle mücadele anlayışının ibret verici bir göstergesi olmuştur.

Sonuç itibariyle Başbakan Erdoğan'ın Bush'la yaptığı görüşmede dağ fare doğurmuş, netice Türkiye için her manada bir hüsrana ve hezimet olmuştur.

Karşımızdaki tablo çok ciddi ve endişe vericidir: Türkiye'nin milli güvenliğini ve birliğini ilgilendiren böylesine hayati bir konuda çok hazin bir orta oyunu oynanmaktadır.

Herkes zaman kazanmaya Türkiye'yi etkili tedbirler almaktan caydırmaya ve oyalamaya çalışmaktadır. ABD topu Irak Merkezi hükümetine, Bağdat'ta Barzani'ye atarak karşılıklı paslaşmaktadır.

Görünen odur ki, ABD, Irak merkezi yönetimi, Barzani, PKK teröristleri ve bölge ülkeleri, sınır bölgesinde ağır kış şartlarının hüküm sürmesi için gün saymaktadır.

Bu arada PKK militanları Kuzey Irak'taki inlerine çekilme sürecini tamamlayacak, kış şartları nedeniyle PKK saldırıları duracak ve uluslararası camia Türkiye'nin sınırötesi askeri hareketini haklı ve meşru kılacak şartların ortadan kalktığını söyleyerek Türkiye'nin elini ve kolunu iyice bağlayacaktır.

Kuzey Irak'taki PKK unsurları rahat bir nefes alacak, yenden mevzilenerek Türkiye'ye kanlı eylemler için ilkbaharı bekleyeceklerdir.

AKP hükümetinin böyle bir hesabın ve oyunun tarafı ve aleti olmayı kabul etmesiyle her yıl oynanan senaryo bir kere daha sahnelenecek, sınırötesi operasyon gündemden düşecek, PKK, Barzani, ABD ve AKP hükümeti zaman kazanacak ve

Türkiye Kuzey Irak'taki PKK tehdidi karşısında bir kere daha sessiz ve tepkisiz kalacaktır.

TBMM'nin onayladığı 17 Ekim tezkeresi ise, kullanılmaması önceden planlanan “sanal ve sahte” bir tezkere olarak hatırlanacaktır.

Değerli Milletvekilleri

Bugün milletimiz genç yaşlı, kadın erkek, her yöreden olmak üzere ayağa kalkmıştır. Hükümetin bölücülük ve terörle mücadele için atacağı adımları beklemekte ve desteklemektedir. Böylesi bir durum, hamle yapmak için niyeti olan bir hükümet için bulunmaz bir fırsattır.

Sayın Başbakan'ın ABD görüşmelerinde, ülkemizde uyanan toplumsal heyecan ve öfkeyi çok güçlü ve etkili bir müzakere desteği olarak kullanmış olması dileğimizdir. Bunu yapmış ise zaten haklı ve meşru olan terörle mücadelede cesaret kazanacak ve bu konuda önünde artık hiçbir engel kalmayacaktır. Ortaya çıkan manzara bu gücü kullanmaktan çok uzak olduğunu göstermektedir.

Aslında, Sayın Başbakanın kamuoyunun beklentisini ve Türkiye'nin mücadelesini, ABD Başkanı ile yapılacak görüşmeye bağlaması ve indirgemesi en büyük hata olarak görülmelidir.

Bu görüşmeden sonra ne cevap alınmış olunursa olursun, hükümetin tezkere ile kendisine verilen yetki çerçevesinde, terörle mücadele ve sınır ötesi operasyon için artık mazereti ve bahanesi kalmamıştır.

Sayın Başbakan'ın da ifade ettiği gibi incelendiği yerden kopartarak, yalnız başımıza bile olsa sınır ötesi operasyon ve caydırıcı tedbirler için harekete geçilmelidir.

Ülkemizde son haftalarda devlet, Meclis ve hükümet nezdinde üst düzeyde yapılan toplantılarda alınan kararlar, bir sonuca ulaştırılarak derhal uygulanmalı, caydırıcı, kesin sonuç alıcı tedbirler acilen yürürlüğe girmelidir.

Türkiye, PKK bürolarının kapatılması ile asla yetinemeyeceği, istihbarat işbirliğini yeterli bulamayacağı bir dönemi yaşamaktadır. Yapay, etkisiz ve oyalamaya yönelik jestlerle tatmin olunmamalıdır.

Son zamanlarda ortaya çıkan ve işbirliğinin de ötesinde bir ortak operasyon çağrısı ise Türkiye için onur kırıcı ve elini zayıflatıcı bir tedbir olarak görülmelidir. Türkiye kendi güvenliğine musallat olan teröristlere yönelik bir operasyon için yeterli güce, inanca, tecrübeye ve orduya sahiptir.

Terör yuvalarına yönelik olarak Türk Silahlı Kuvvetlerinin yapacağı bir sınır ötesi operasyon için, Mehmetçiğimize refakat edecek bir güce asla ihtiyaç yoktur.

Bu tür bir teklif, ancak ordumuzun harekâtına yönelik bir güvensizliğin, denetim ve kontrol altına almak maksatlı bir niyetin işareti sayılmalıdır.

Bu teklifin kabulü halinde, yarın Türkiye içindeki terör eylemlerinde de Türk Silahlı Kuvvetleri ile birlikte yabancı bir güçle ortak operasyon önerisinin gelmesi tehlikesi hesaba katılmalıdır.

Bugün gelinen aşamada, maruz kaldığımız tehdit ve tehlike günü birlik ve geçici tedbirlerle geçirilmeyecek kadar büyük ve hayati derecede önemlidir.

Artık, yıllardır ülkemize musallat olan bu beladan kurtulmanın zamanı gelmiştir. Tek çözüm, PKK terör örgütünün tam olarak yok edilmesi veya ele geçirilmesidir.

Türkiye geçmişte, bölücülük ve bölücü terörle mücadelede cılız girişimler, basit ve etkisiz tedbirlerle yetinerek bu güne kadar gelmiştir. Bu açıdan bir sonraki baharda yeniden ortaya çıkmasını kökünden önlemek ve terör yuvalarını Irak'tan çıkarmak için her yöntem kullanılmalıdır.

Bugün Türkiye, terörle ve bölücülükle mücadele noktasında çok önemli ve kritik bir kavşağa gelmiş bulunmaktadır. Şayet bu aşamadan sonra da terör ortadan kaldırılamaz ise bölücülüğün ve terörün önlenemeyecek boyutlarda bir yükselişe geçmesi ve tam bir cesaret bulması karşımızdaki en büyük tehlikedir.

Tedbirlerin sonuç vermemesi halinde Türkiye içte ve dışta büyük bir itibar ve güç kaybedecek; milletimizin devletine, ordusuna ve milli değerlerine olan inancı derinden sarsılacaktır.

Bugün karar alamaz hale gelmenin tetikleyeceği böylesi bir tehlikeli netice, terörün verdiği aktif zarardan çok daha büyük bir zararı davet edecektir.

Bu ataletin sürmesi halinde bunun bedeli yakın gelecekte, kardeş kavgasına sürüklenme, ayrışma ve bölünme olarak Türkiye'nin karşısına çıkaracaktır.

Bu nedenle, hükümet, bugün oluşan toplumsal destekten yararlanmanın yollarını aramalıdır. Bugün bu kuvvetten yarar-

lanılamaz ise Türkiye bir daha bu kadar büyük kamuoyu desteğini arkasında bulamama ihtimali ile karşı karşıya kalabilecektir. Mutlaka şimdi ve kesin bir sonuç alınmalıdır.

Türkiye, Irak'tan kaynaklı terör saldırıları karşısında tamamen haklı olduğu mücadele konusunda yapılan yanlışların bedelini ödemekle yüz yüze gelmiştir.

ABD'nin bugüne kadar sergilediği tutum çok ciddi bir endişe kaynağıdır. Irak'taki askeri gücüne ve kontrolüne rağmen ABD bu konuda somut bir adım atmakta isteksizdir. Son ABD ziyareti de bunu göstermiştir.

Kuzey Irak reislerinin PKK terör kartını Türkiye'ye karşı bir şantaj aracı olarak kullanmak ve Kuzey Irak modelini Türkiye'de uygulamak istedikleri artık bilinmektedir.

ABD'nin askeri gücü ve siyasi himayesinden cesaret alan Barzani her gün Türkiye'ye karşı husumetini açıklamakta ve Türkiye'nin güvenliğini tehlikeye düşürmekle tehdit etmektedir. Bu yolla, terörün ve bölücülüğün siyasi sözcülüğünü ve hamiliğini yaparak, kendisine pozisyon elde etmiş ve bölgede etkin olmak istemiştir.

Özellikle son zamanlarda Irak'ın kuzeyindeki oluşumun adı açıkça ve her ortamda telaffuz edilmeye başlanmıştır. Kürdistan ifadesi ABD dışişleri bakanının beyanından sonra şimdi de Papa'nın Pazar ayinine kadar girmiş, karşımızdaki sorun ve tehlikenin adı her platformda seslendirilmeye başlanmıştır.

Hükümet, terörün son derece azdığı bu aşamada bile Türkiye'nin haklılığını anlatmakta zorluk çekmekte, tutarsız ve birbiriyle çelişen beyanlarla ciddiyetimizin sorgulanmasına neden olmaktadır.

Bugün gerek Peşmerge reisleri ile yaşanan gerilim, gerekse de ABD ile yaşanan gelişmeler, hükümetin seviyesini bir türlü ayarlayamadığı hatalı diplomatik ilişkilerin sonucudur.

Nitekim hala “artık bizi anlayın” diyerek başkalarından haklılık dilenmek, muhataplarını insafa davet etmek yanlış sürmektedir. Her görüşmede yeni bir plan Türkiye’nin önüne dayatılmaktadır. Bu da hükümetin tezlerimizi savunmada yetersiz kalışının bir işareti olarak yorumlanmalıdır.

Hükümetin sınır ötesi bir operasyon için tüm dünyayı ısrarla ikna çabası, ülkemizin arkasında diplomatik bir yığınağın oluşturulmasından ziyade, haklı ve meşru bir harekâtı sorgulatacak yaygın bir tereddütün doğmasına neden olmaktadır.

Diplomaside söylediklerinizi destekleyecek hareket imkânına sahip değilseniz, sözlerinizin muhatabında bir yankı bulması ve etki uyandırması söz konusu olmayacaktır. Şu ana kadar elinde tezkere kararından başka hiçbir yaptırım olmayan Türkiye’nin yalnızca söze dayalı önlemlerle sonuç alması mümkün değildir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bilindiği gibi, Irak’ın yaşayacağı iç sorunlar, komşu ülkeleri doğrudan etkileyecek gelişmelere açıktır. Bu açıdan hükümetin komşu ülkelerde mutabakat arama çabası gecikmiş, ancak gerekli bir girişimdir.

Bölgede mevcudiyeti olan her ülke ile görüşerek Türkiye’nin haklı davasının anlatılması ve mutlaka ikna edilmesi ge-

rekmetedir. Bu kapsamda Suriye ve İnan ile yapılan görüşme ve ilişkileri önemsiyor ve destekliyoruz.

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da yapılan Genişletilmiş Irak'a Komşu Ülkeler Dışışleri Bakanları Toplantısı, terörle mücadele arayışı içindeki dönemde zamanlama açısından bir şans olarak görülmelidir.

Ancak toplantıdan haklı mücadelemize açık destek yerine cılız beyanların hükümeti memnun ettiği görülmektedir. Toplantıdan çıkan netice "malumun ilamı"ndan başka bir yenilik getirmemiştir.

Oysa bize göre, sonuç bildirgesinde "Irak'ın içişlerine karışılmamasına yönelik vurgunun Amerika'yı kastetmediği düşünülürse, Türkiye'nin sınır ötesi operasyonunu önlemeye yönelik bir uyarı olarak görülmesi gerekmektedir.

Yine bu toplantıda dile getirilen Irak'ın çözüm sürecine aktif katılımı için Birleşmiş Milletlerin devreye girmesi konusu dikkat edilmesi gereken bir husustur. Bu gelişme, ileride sınırimıza bir tampon bölge tehlikesi ile dönme ihtimalini ihtiva etmektedir.

Böylesi bir sonuç Türkiye ile Irak arasındaki irtibatın kesilerek özellikle Türkmenlerin Türkiye'den tecridine neden olacak, ileride ülkemiz içindeki muhtemel terörist eylemler için bir müdahale noktası olarak kullanılmak istenebilecektir.

Bu itibarla Türkiye'nin önüne her konan teklifin uzun vadeli perspektifle incelenmesi, ülkemizin geleceği açısından analiz edilmesi önemlidir.

Değerli Arkadaşlarım,

Özellikle son aylar içinde şiddetini artıran terör eylemleri ile bu eylemleri basamak yaparak yükselişe geçen bölücülüğün ulaştığı vahim gelişmeler, milletimizin gözü önünde cereyan etmektedir.

Bir taraftan Irak'ın kuzeyinde yuvalanan ve bu bölgeyi yerel destek ve himayeden yararlanarak Türkiye'ye karşı üs bölgesi olarak kullanan terör örgütünün kanlı eylemleri ve cinayetleri vardır.

Diğer yanda ise yurt içinde yuvalanarak siyasal imtiyazlar elde etmiş bölücü odakların artık dile getirmekten kaçınmadıkları bölünme ve parçalanma senaryoları ve tehditleri bulunmaktadır.

Türkiye üzerinde haince hesapları ve emelleri olan bütün ihtirasların ve bölücü heveslerin silahlı bölücülüğün açtığı yolda, bugün tam bir seferberlik içinde tahriklerini tırmandırdıklarını görülmektedir.

Hükümet yıllardan beri bölücülüğün silahlı boyutu ile oylanırken, siyasal uzantıları ise yıkma ve parçalama projelerinde diledikleri hıyaneti sergilemekten kaçınmamışlardır.

Bu tahriklerin sürmesi ve bu gidişatı durduracak etkili tedbirlerin alınmamasının Türkiye'ye faturası çok ağır olacak; muhtemelen ve maalesef karşımıza bir bölünme felaketi olarak çıkacaktır.

Ciddi, köklü ve kalıcı tedbirlerin alınmaması halinde beka düzeyinde bir sorun olarak karşımıza çıkacak olan bu vahim

gelişmelerin kontrolü, ne yazık ki hükümetin elinden çıkmış görünmektedir.

Yıllardan beri, hiçbir gelişmeye müdahil olamayan iktidar zihniyeti, ABD makamları ile iyi geçinme adına gelişmeleri kendi akışına bırakmıştır.

Hükümetin sevdası haline gelen Avrupa Birliği'nin de "Güneydoğu Sorunu" ve Türkiye'de "yeni azınlıklar yaratmak" mülahazası ile ortaya çıkması, ayrışma ve bölünme projelerinin desteğini büyütmüş, terör ve bölücülük iki koldan himaye gö-rerek bugüne gelinmiştir.

Yanlış ve tavize dayalı politikalarından cüret kazanan dışta Irak'lı aşiret reisleri ve içte siyasal bölücüler, bir süreden beri Türkiye üzerinde sürdürdükleri şantaj ve tehdidin boyutlarını artırmış ve bunu açıkça beyan etmeye başlamışlardır.

Nitekim adı siyasi parti olan bir ihanet merkezinin Diyarbakır'daki toplantısında, İmralı canisi övgülerle kutsanmış, özerk bir başkent talebi ile hıyanet, milli tarihimizde görülmemiş boyutlara ulaşmıştır.

Federasyon çağrılarının ve özerklik beyanlarının açıkça yapıldığı bu ortamda ihanet merkezleri, kendilerince yörelere ayırdıkları ülkemizde, ayrı bayrak, renk ve marş önerebilecek kadar zıvanadan çıkmışlardır.

Milli devlet, üniter yapı ve milli kimliği parçalamaya yönelik bu hain projenin, AKP'nin Anayasa tartışmalarını başlatmış olduğu bir döneme rastlamış olması ayrıca dikkat çekicidir.

Türkiye'nin karşısına çıkan bu kara tablo dünden bugüne oluşmamıştır. Kriz ortamının şartları sinsî ve planlı bir biçimde

hazırlanmış ve Türkiye bu noktaya hükümetin gafleti ile adım adım getirilmiştir.

Türkiye'nin güvenliğini, milli birliğini ve bütünlüğünü hedef alan husumet cephesinin, hayata geçirmeye çalıştığı alçak senaryo karşısında Türkiye'nin hareketsiz kalması mümkün değildir.

Türk milletinin, bölücülüğün cezalandırılmasına yönelik acil beklentileri hala cevap bulmamış, öfke ve heyecan haklı olarak yatışmamıştır. Milletimiz, geleceğimize kastetmek isteyen iç ve dış merkezli şer ittifaklarına ve ihanet odaklarına hak ettikleri karşılığı verme zamanının geldiğine inanmaktadır.

Bilinmelidir ki, bu aziz vatan hepimizindir. Aynı kader gemisinin yolcuları olarak Türkiye'mizin bir kaos ortamına sürüklenmesini önlemek, hepimiz için tarihi bir görevdir.

Herkes üstüne düşen sorumluluğu basit siyasi hesapları bir kenara bırakarak yerine getirmelidir. Aksi halde yarın üzerinde siyaset yapılacak bir ülke ve uygun bir zemin de bulunmayacaktır.

Bu amaçla Milliyetçi Hareket, bütün kesimleri milli hassasiyetlerimiz konusunda çok dikkatli düşünmeye davet etmektedir. Bunu herkes çok iyi değerlendirmeli ve azami basiret ve sorumluluk duygusuyla hareket etmelidir. Aksi halde yarın çok geç olacaktır.

Gelişmeler ne şekilde cereyan ederse etsin bilinmelidir ki; Türkiye Cumhuriyeti'nin bölünmesine, ortak değerlere dayanan milli birliğimizin tahrip edilmesine hiç kimsenin gücü yetmeyecektir. Bundan kimse şüphe duymamalıdır.

Huzurunuzda bu vesile ile bir kez daha Milliyetçi Hareketin kararlılığını vurgulamak istiyorum. Son sözümüz şudur: **Verilecek toprağımız, çizilecek sınırimız, kaybedilecek insanımız ve terk edilecek ilimiz yoktur.**

Değerli Arkadaşlarım,

Konuşmama burada son verirken, önümüzdeki hafta sonu başlayacak olan 10 Kasım Atatürk'ü anma haftası münasebetiyle, Milli mücadelenin kahraman önderi, Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ü rahmet, minnet ve en derin şükran duygularım bir kez daha anıyorum.

Vefatından 69 yıl sonra bile milletimiz için bir yüksek değer olmayı sürdüren ve muhteşem bir mücadele yöntemi ile hepimize örnek olan Atatürk'ün ortaya çıkış şartları, bugün benzer yönleriyle de belirginleşmeye başlamıştır.

O'nun, bağımsızlığımızın sağlanması ve sürdürülmesi, milli bir tarih şuurunu oluşturulması, milli dilimize sahip çıkılması, milletimizin çağdaş uygarlığın üzerine yükseltilmesi, birlik ve beraberliğin tesisi için verdiği mücadelelerin gerekçeleri bugün de yeni şekilleri ile maalesef karşımızdadır.

Her şeye rağmen, Büyük Türk Milleti, onun emaneti olan ve benim en büyük eserim dediği Cumhuriyetinin birliği, bütünlüğü ve bekasına yönelecek tehditleri bertaraf edecek güçtedir.

Hepinize en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

13 KASIM 2007

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Değerli Temsilcileri,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Türkiye'nin siyasi gündemi, son bir hafta içinde, hayret ve esef verici gelişmelere ve hepimizi derin bir endişeye sevkeden olaylara sahne olmuştur.

Bu çerçevede;

AKP hükümetinin terörle mücadelede inat ve ısrarla sürdürdüğü hareketsizlik ve zafiyet,

Türkiye'yi parçalama reçetelerinin yıkıcı faaliyetlerde bulunan bölücü bir partinin kongresinde siyasi program ve eylem planı olarak benimsenmesi,

Etnik tahriklerin yeni bir cüret kazanarak hayasızlık boyutlarına ulaşması,

Türkiye'nin, PKK'nın bölücü emellerinin siyasi zeminde gerçekleşmesi yolunu açacak siyasi süreçlere sürüklenmesi çabalarının hız kazanması ve

Ana muhalefet partisi CHP'nin kuzey Irak ve terörle mücadele konusunda AKP'nin çizgisine geldiğini gösteren projelerle ortaya çıkması,

Bu kısa döneme damgasını vuran gelişmelerdir.

Bugünkü grup toplantımızda bu gelişmeler hakkındaki görüşlerimizi ortaya koymak ve önümüzdeki tuzaklarla dolu mayınlı yola ilişkin değerlendirmelerimizi aziz milletimizle paylaşmak istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye, siyasi bölücülük ve silahlı terörün meşruiyet kazanma yolunda mesafe aldığı çok tehlikeli bir döneme girmiştir.

Terör destekli etnik bölücülük siyaset sahnesine taşınmış, PKK'nın siyasallaşma stratejisinde yeni bir aşamaya gelinmiştir.

Son gelişmeler Türkiye'nin milli birliğine, toprak bütünlüğüne ve üniter devlet yapısına kastetmeyi amaçlayan ihanet ve husumet cephesinin yeni mevziler kazanmak için iki yönden yeni bir saldırı başlattığını göstermektedir.

Etnik tahrik ve taleplerle ilerletmeye çalışan siyasi bölücülük gündemi ile silahlı terör saldırılarının ortak hedefi bütün açıklığıyla ortadadır.

Amaç, Türk milletine ve devletine vücut veren bütün ortak değerleri yıkmak ve Türkiye'yi parçalayarak çok milletli, çok kimlikli ve çok dilli, coğrafi temeli olan parçalı bir ortaklık devleti yapılanmasını Türkiye'ye zorla kabul ettirmektir.

Bu ihanet ve husumet cephesinin içinde, İmralı canisi, PKK ve terörün Parlamento sözcüsü DTP'nin yanı sıra, kuzey Irak modelini Türkiye'de uygulamak için misyonerlik yapan Barzani ve peşmergeleriyle, bu modele özenen içimizdeki etnik bölücüler bulunmaktadır.

İki cepheden saldırıya maruz kalan Türkiye, hem silahlı terörle hem de etnik bölücülükle mücadelede tarihi bir yol ayrımının eşliğindedir.

Karar ve kader anı gelmiştir:

Ya bu ihanet cephesi Türkiye'nin ortak değerlerini savunma azim ve iradesini kırarak ülkeyi kanlı bir bölünme ve iç çatışma sürecine sokacak, ya da Türkiye Cumhuriyeti devleti tüm imkânlarıyla bu saldırılara gereken cevabı vererek bu ihanetin belini kıracaktır.

Bir varlık ve beka sorunuyla karşı karşıya bulunan Türkiye'nin geldiği bu yol ayrımında, herkes yerini, yönünü ve safını artık açık bir şekilde belirlemek zorundadır.

Türkiye'nin kör bir uçurumun kenarına sürüklendiği bu noktada, artık nabza göre şerbet vermek, çağdaşlaşma ve demokratikleşme gibi sloganlarla etnik bölücülüğü cesaretlendirecek siyasi çıkar hesapları peşinde koşmak ve Avrupa Birliği normları adına bölücülüğün amaçlarına hizmet edecek projelere taşeronluk yapmak imkânı kalmamıştır.

Değerli Arkadaşlarım,

Karşımızdaki bu vahim durumun başlıca sorumlusu, etnik bölücülüğe ümit ve cesaret veren ve terörle mücadeleyi zaafa uğratan Başbakan Erdoğan ve hükümetidir.

Son dönemde kanlı terörün tırmanması Türkiye'yi ayağa kaldırmış ve aziz milletimizin haklı tepki ve öfkesinin kontrolde tutulması çok güç hale gelmiştir.

Ancak, bu durum bile AKP hükümetini gaflet uykusundan uyandırmaya maalesef yetmemiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin hükümete Kuzey Irak'a sınırötesi askeri müdahale yetkisi vermesinin üzerinden bugün itibariyle 27 gün geçmiştir.

Ancak, Başbakan Erdoğan'ı ve hükümetini harekete geçirmek hala mümkün olmamıştır.

Yaşanan gelişmeler, bütün planların ve hazırlıkların tamam olduğunu, bunların uygulanması için Meclis'in yetkisinin beklediğini söyleyerek Türk milletini oyalayan ve aldatan Başbakan'ın bu konuda samimiyetsizliğini gözler önüne sermiştir.

Genelkurmay Başkanı'nın 8 Kasım 2007 günü yaptığı açıklamalar, Meclis'in yetki vermesinin üzerinden üç hafta gibi uzun bir süre geçmiş olmasına rağmen, hükümetin ilk yapılması gereken husus olan askeri makamlara siyasi direktif bile vermediğini ifşa etmiştir.

Genelkurmay Başkanı, askeri harekate hazır olduklarını, bunun için hükümetin siyasi direktifini beklediklerini, yetkinin henüz askeri makamlara devredilmediğini belirtmiş ve hükümet

direktifinde askeri hareket için sınırlamalar getirilip getirilmediğine bakacaklarını söylemiştir.

Genelkurmay Başkanı'nın bu ifadeleri, karşımızdaki sorunun çok vahim olduğunu göstermeye yetecektir.

AKP hükümeti diğer alanlarda derhal uygulaması gereken tedbirleri de hayata geçirmemiştir.

Bir dizi ekonomik önlem uygulamasının kararlaştırıldığını kamuoyuna açıklayan hükümet, bugün itibariyle hiçbir caydırıcı tedbiri uygulamamıştır.

Habur sınır kapısında hiçbir düzenleme yapılmamıştır. Hava sahası açıktır. Barzani'nin ve PKK'nın finans kaynaklarına, kara para aklama kanallarına ve ticari faaliyetlerine yönelik hiçbir tedbir alınmamıştır.

İlgili Bakanlar, tedbirlerin en optimum dozajını ayarlamaya çalışıyoruz gibi beyanlarla ipe un sermektedir.

AKP hükümeti siyasi, ekonomik ve askeri caydırıcılığın asgari icaplarını dahi yerine getirmekten özenle kaçınmış, bunun yerine PKK'nın hamisi Barzani'ye güvence ve cesaret vermek için adeta seferber olmuştur.

Başbakan Erdoğan ve hükümetinin sergilediği bu affedilmez ve anlaşılmaz tutum, terörle mücadele konusunda siyasi irade ve kararlılıkları bulunmadığını, buna niyetleri olmadıklarını göstermiştir.

Meclisin verdiği yetkinin inandırıcılığı ve caydırıcılığı bizzat hükümet eliyle etkisiz hale getirilmiş ve sıfırlanmıştır.

Sınırötesi askeri hareket yetkisini zamana yayarak anlam-

sız kılma stratejisi izleyen hükümetin nihai hedefinin Irak'taki PKK mevcudiyetini gerçek anlamda tasfiye etmek olmadığı da yaşanan bu süreçte anlaşılmıştır.

Hükümet, askeri operasyonu gündemden çıkaracak kış şartlarının ağırlaşmasını ve bunun için zaman kazanarak Türk milletinin haklı öfkesinin yatışmasını beklemektedir.

Başbakan'ın ABD Başkanı Bush'la görüşmesinin sonuçları, bu savsaklama sürecinde bir oyalama aracı olarak kullanılmıştır.

ABD'den kapsamlı bir askeri hareket için izin ve icazet alamayan Başbakan, Bush'un operasyonel istihbarat paylaşımı yapılacağı sözünü, Türk kamuoyuna büyük bir başarı olarak takdim etmek için bir yanıltma ve saptırma kampanyası başlatmıştır.

ABD gezisi sonuçları hakkında bugüne kadar Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne bilgi verme gereğini duymayan Başbakan, bu konuda yapılan spekülasyonların ve tartışmaların yarattığı kafa karışıklığı ortamında, Washington'dan eli boş döndüğü gerçeğini saklamaya çalışmıştır.

Herkesin farklı bir anlam ve önem yüklediği, anlık ve sıcak istihbarat, aktif ve cari istihbarat, sesli ve görüntülü istihbarat gibi tanımlarla adını dahi koymakta zorlandığı bu konuda bazı gerçekleri ifade etmek istiyorum.

PKK'nın Kuzey Irak'taki kampları, eğitim alanları Türk sınırına yakın bölgelerdeki konaklama ve depolama yerleri bilinmektedir.

Bunlara karşı askeri bir müdahalede bulunmak için ABD'nin vereceği cari ve anlık istihbarata gerek olmadığı bir gerçektir.

Bu konuda üzerinde durulması gereken diğer bir nokta da, bu nitelikte istihbarat paylaşımının terörle mücadelede sihirli bir formül olduğu söyleniyorsa, dostumuz ve müttefikimiz Amerika'nın son dört yıllık süreçte bunu Türkiye'den niye esir-gediğidir.

Başbakan Erdoğan Türk milletini oyalamayı bırakmalı ve gerçekleri Türk milletine açıklamalıdır.

Kuzey Irak'taki terörle mücadelede gelinen noktaya ilişkin gerçekler şunlardır:

PKK terörünü gerçek anlamda tasfiye etmek için Kuzey Irak'a kara unsuru olan kapsamlı bir askeri hareket yapılması gündemden çıkarılmıştır.

Bu konuda ABD'den icazet alamayan ve Washington'un desteklediği Barzani'den çekinen Başbakan, ABD'nin vereceği bilgilere dayalı sınırlı hava operasyonlarıyla yetinmek durumunda kalmıştır.

Bu da Amerika'nın vereceği istihbarata bağlanmış, müsta-kil hareket imkânının da önü kesilmiştir.

Kuzey Irak'ta terörle mücadele, PKK'yı terör örgütü olarak görmediğini söyleyen ve bunu Türkiye'ye karşı bir tehdit ve pazarlık aracı olarak kullanan Barzani'ye ve peşmergelere havale ve ihale edilmiştir.

Barzani'ye güvenmek zorunda olduğunu söyleyen Başba-kan, bu sözleriyle aczini ve teslimiyetini itiraf etmiştir.

Beyaz Saray görüşmesinden ve bugüne kadarki gelişmelerden Barzani, Talabani ve PKK memnundur, Türkiye'yi askeri harekattan caydırmak için seferber olan bölge ülkeleri, Avrupa Birliği ve Amerika Birleşik Devletleri memnundur.

Bütün bu çevrelerin memnun olduğu bir sonucun Türkiye için olumlu bir sonuç olması eşyanın tabiatına aykırıdır.

Bu objektif gerçekler karşısında, Başbakan'ın Başkan Bush'la görüşmesinin bir başarı olarak pazarlanmaya çalışılması, Türk milletinin akli ve idrakiyle alay etmek olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin terörle mücadelede elinin ve kolunun böylesine bağlandığı bir dönemde, etnik tahrikler yeni boyutlara taşınmış ve etnik bölücülük sorununa siyasi çözüm bulunması için yeni bir süreç başlatılması çabaları yoğunlaşmıştır.

Bu etnik tahrik ve bölücü taleplerin odağında, PKK'nın Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altındaki maşası ve sözcüsü olan DTP isimli bir siyasi kuruluş yer almaktadır.

Etnik bölücülüğün siyasi karargâhı olan bu parti, Anayasa'da Kürtlerin kurucu ortak olarak tescil edilmesi; Türk yerine "Türkiyelilik" ve Türk milleti yerine "Türkiye milleti" kavramlarının benimsenmesi; Türkiye'nin özerk bölgelere ayrılması; bu bölgelerin başkentleri, meclisleri ve bayrakları olması gibi Türkiye'yi bölmeyi amaçlayan İmralı projeleriyle ortaya çıkmıştır.

"Demokratik Özerklik Projesi" olarak adlandırılan ve resmi parti programına alınan bu proje, tek kelimeyle bir ihanet projesidir.

Kuzey Irak'taki Barzani modelinden esinlendiği anlaşılan bu ihanet projesinin benimsendiği parti kongresinde;

PKK'nın "ölüm ve esaret sembolü" olarak gördüğü İstiklal Marşımız okunmamış,

Kanlı PKK militanları için saygı duruşunda bulunulmuş,

Türkiye'nin temel harcı olan tek vatan, tek millet, tek dil ve tek bayrak ilkeleri çağdışı kavramlar olarak hedef alınmış,

İmralı canisi ulusal önder olarak selamlanmış ve

PKK yöneticisi olmaktan hüküm giyen bir militan İmralı'nın talimatıyla Genel Başkanlığa getirilmiştir.

Başkanlık görevine seçilen bu kişinin ilk talebi de Türkiye'deki kanlı terörden beslenen etnik bölücülük sorununun çözümü için Bulgaristan Türkleri örneğinden hareketle, Kürt halkının haklarının yeni bir demokratik Anayasa içinde tanınarak sorunun barışçı yollarla çözülmesi olmuştur.

İmralı'nın sözcüsü olan bu kişinin Bulgaristan modeline işaret etmesi bir rastlantı olarak görülemeyecektir.

Bunun nereden esinlendiği ve kaynaklandığını anlamak için dört ay öncesine gidip Başbakan Erdoğan'ın seçim sürecinde bir televizyon programında dile getirdiği görüşleri hatırlamak yeterli olacaktır.

18 Haziran 2007'de bir televizyon'da "tek başına iktidara gelemeyen DTP ile koalisyon yaparmısınız" sorusuna Başbakan Erdoğan şu cevabı vermiştir: "Şu anda bunu konuşmak çok erkendir. Terör örgütüyle bir bağlantısı olan bir anlayışla AKP'nin bir araya gelmesi mümkün olamaz. Ancak, Bulgaris-

tan'daki Hak ve Özgürlükler Hareketi'nin gelmiş olduğu çizgiye gelmiş bir partiyle de bizim koalisyon yapmamızdan daha tabii bir şey olamaz.”

Bu gerçekler PKK sözcüsünün esin kaynağının bizzat Başbakan Erdoğan olduğunu ortaya koymaktadır.

Bunlar aynı zamanda, Türkiye'nin bu noktaya nasıl geldiğinin, kimlerin verdiği cesaretle buraya getirildiğinin hazin bir göstergesidir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'yi bölmeyi amaçlayan etnik tahrikleri hayasızca sürmesinin ve PKK manifestolarının siyasi çözüm reçetesi olarak dayatılmaya çalışılmasının, etnik köken farklılıklarına dayalı bir ayrışma, bölünme ve çatışma sürecini Türkiye'nin karşısına çıkarması kaçınılmazdır.

PKK'nın maşası olan bu hain mihrakların, devlete, Anayasa ve kanunlara meydan okuyarak sürdürdükleri bu tahriklerin hukuk düzeni içinde karşılığını bulması, acil bir konu olarak artık önümüzdedir.

Teröristler bugün sadece dağlarda aranmamalıdır. Sözcüleri ve temsilcileri vasıtasıyla Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne girmişlerdir.

İmralı, PKK ve Barzani, çeşitli siyasi kimlikler altında bugün Meclis çatısı altındadır.

Bu kişilerin milletvekili sıfatını bölücü ve yıkıcı amaçları için bir kalkan olarak istismar ettikleri ve devletin sağladığı imkanları devleti yıkmak için hayasızca kullandıkları ortadadır.

Türkiye’de hiç kimsenin suç işleme özgürlüğü ve işlediği suçun cezasından kurtulma ayrıcalığı yoktur.

Meclis’te temsil imkânı bulan terör sözcülerinin Türkiye için bir şans olduğunu, bunların titizlikle korunması gereken demokrasi çiçekleri olarak görülmesi gerektiğini savunan çevrelerin, bilerek veya bilmeyerek PKK’nın siyasallaşma stratejisine hizmet ettiklerini artık anlamaları gerekir.

Bu durumun süremeyeceği açıktır. Terörün Meclis çatısı altında bulunması, TBMM’nin işleyişini tıkayacak ve Parlamento demokratik sistemi felce uğratacak bir garabet olarak karşımızdadır.

Bu şartlar karşısında, bu durumun demokratik hukuk kuralları içinde gereken sonuca kavuşturulması zamanı artık gelmiştir.

Başbakan Erdoğan’a ve AKP’ye buradan bir çağrıda bulunmak istiyorum:

Milliyetçi Hareket Partisi, milletvekili dokunulmazlığının Meclis kürsüsünde söylenenlerle sınırlandırılması gerektiğini öteden beri savunmaktadır.

Ancak, bu konuda AKP kendisine özgü ve kabul etmediğimiz nedenlerle bir direniş cephesi oluşturmuştur.

Bu mesele bu nedenle bugüne kadar ele alınamamış ve kamuoyu vicdanını tatmin edecek bir sonuca kavuşturulamamıştır.

Bugün karşı karşıya bulunduğumuz şartlarda AKP bu konudaki tutumunu gözden geçirmek zorundadır.

Başbakan'a çağrımız şudur: PKK sözcülerinin Meclis çatısı altında melanetlerini sürdürmesini Türk milletinin çok büyük bir çoğunluğu gibi içinize sindiremiyorsanız, bunun Anayasa'ya ve kanunlara aykırı olduğunu kabul ediyorsanız, gelin dokunulmazlık konusunda iki aşamalı bir yaklaşım belirleyelim.

Milletvekili dokunulmazlığını Meclis kürsüsü ile sınırlamayı ileri bir aşamada ele alalım ve ilk önce devletin ve milletin bölünmez bütünlüğüne karşı eylem ve suçlar için dokunulmazlık zırhını hemen kaldıralım.

Milliyetçi Hareket Partisi bu konuda gerekli desteği vermeye hazırdır.

Sayın Başbakan, gelin bu konuda gerekli düzenlemeleri birinci öncelikli mesele olarak yapalım ve bununla sınırlı Anayasa değişikliğini süratle Meclis'ten geçirelim.

Bu samimi çağrımıza cevabınızı bekleyeceğimizi ve bu konunun amansız takipçisi olacağımızı buradan belirtmek isterim.

Değerli Milletvekilleri,

Burada temas etmek istediğim diğer önemli bir konu, Kürt sorunu olarak tanımlanan etnik bölücülük sorununa siyasi çözüm için çok tehlikeli bir süreç başlatılması çabalarının hız kazanmış olmasıdır.

Son dönemde siyasi çözüm sürecinin zeminini hazırlamak için sistemli bir faaliyet yürütüldüğü görülmektedir.

AKP'ye yakın yazarların, Başbakan'ın bu sorunu çözmek için demokratik kanallar açabileceği, Barzani ve ABD'yi de yanına alarak siyasi çözümün şartlarını oluşturabileceği yolundaki yorumları bunun somut işaretleri olmuştur.

Bu çerçevede, Parlamento'ya giren DTP'nin demokratik siyasi çözümde katalizör rolü oynayabileceği ve bu yolla AKP'ye yeni açılımlar yapmada yardımcı olabileceği ifade edilerek PKK güdümündeki bu kuruluşa siyasi bir misyon yüklenmek istenmesi de çok manidardır.

Bunun yanı sıra, Türkiye'nin Kuzey Irak politikasını gözden geçirerek, Barzani yönetimiyle ilk planda PKK terörüyle mücadele için resmi temas kurulması çağrılarını da, bu süreçte Barzani'ye de bir rol biçildiğini göstermektedir.

Sahneye konulmak istenen bu siyasi senaryo, terör saldırılarının azaldığı bir ortamda Türkiye'de PKK ve İmralı tecrit edilerek siyasi çözüm süreci için bir açılım başlatılmasını, bunun yanı sıra Barzani'nin meşru muhatap olarak kabul edilmesini öngörmektir.

ABD'nin de perde arkasından teşvik ettiği anlaşılan bu senaryo'ya Başbakan Erdoğan'ın sıcak baktığını gösteren işaretler mevcuttur.

Barzani'ye sürekli güvenceler verilmesi, Kuzey Irak'taki terörle mücadelenin kendisine emanet edilmesi ve DTP'ye İmralı'nın kontrolünden çıkarak aktif siyaset yapma çağrılarını bu kapsamda değerlendirilmelidir.

Bu süreç için uygun zaman ve zemin kollayan AKP'nin bu konuda taşeron arayışlarına yöneldiği anlaşılmaktadır.

Eldeki ilk taşeron olarak görülen DTP'nin İmralı ve PKK'nın güdümünden çıkarılamaması, diğer bir ifadeyle DTP üzerinden İmralı ve terör örgütünün dışlanamaması halinde, yedek taşeron olarak bekletilen Barzani'ye dönülecektir.

Bu göreve esasen gönüllü olan Barzani'nin yanı sıra, senaryonun hayata geçirilmesi için Türkiye'de PKK'dan bağımsız faaliyette bulunan etnik bölücülerden yararlanılmasının planlandığı görülmektedir.

Barzani'nin Türkiye'de kurdurduğu bölücü bir siyasi parti ile Kürtçülük ve bölücülük alanında kariyer yapmış bazı siyasetçilerin bu görev için el altında tutulduğu anlaşılmaktadır.

Bu yöndeki sistemli çabaları nasıl bir seyir izleyeceği önümüzdeki dönemde daha açık olarak görülecek, bu ihanet senaryolarının yazarlarının, aktörlerinin ve maşalarının kimlikleri bir bir ortaya çıkacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin içinden geçtiği böyle hassas ve tehlikeli bir dönemde CHP Genel Başkanı Sayın Deniz Baykal'ın kuzey Irak açılımı olarak adlandırılan Barzani'ye yardım paketini açıklaması her bakımdan düşündürücü olmuştur.

Bu paketin Yüce Atatürk'ün 69. ölüm yıldönümünün arifesinde açıklanması ve PKK sözcülerinin Bulgaristan modeli ve siyasi çözüm çağrılarıyla aynı güne rastlaması kendileri açısından ilave bir talihsizlik sayılmalıdır.

Daha düne kadar Kuzey Irak'a karşı niye yaptırımlar uygulanmıyor diye ortaya çıkan, gün hesabı tutarak hükümeti niye harekete geçmediği konusunda sürekli sorgulayan CHP, şartlar değişmemişken şimdi çok keskin bir viraj almıştır.

Bu köklü tutum değişikliğinde etkili olan iç ve dış unsurları ve mülahazaları bilmemiz mümkün değildir.

Ancak, açıkça belirtmek isterim ki;

Türkiye'nin karşısındaki sorun ve tehditlerin niteliği hakkında yanlış tespit ve teşhislere dayanan bu açılımın temeli ve mantığı sakattır, içeriği çelişkilerle doludur ve zamanlaması çok yanlış olmuştur.

Bu proje, PKK'yı himaye eden, Kürt kökenli Türk vatandaşlarının Türk milletinden ayrı bir millete mensup olduğunu, Türk topraklarını da kapsayacak şekilde bağımsız Kürt devletinin 10-15 yıl içinde kurulacağını ve Türkiye'nin bu fikre alışması gerektiğini söyleyecek kadar çizmeyi aşan Barzani'nin geleceğine yatırım projesidir.

CHP'nin bu açılımı, Türkiye'nin güneydoğusunu karıştıracığı ve Diyarbakır'a müdahale edeceği tehditleriyle meydan okuyan Barzani ve peşmergelerine bağımsız devlet olma yolunda verilmiş bir sigorta poliçesidir.

CHP'nin bu açılımı, PKK terörünü besleyen, himaye eden ve Türkiye'ye karşı bir tehdit aracı olarak kullananları caydırmak değil, onları şımartmak ve cesaretlendirmek sonucunu doğuracak sakat bir yaklaşımı temsil etmektedir.

Kuzey Irak'a radyo ve televizyon yayınlarından ve binlerce öğrencinin Türkiye'de bursla okutulmasından, ticari temas noktalarının artırılmasına ve Dicle suyunun paylaşımına kadar uzanan bir dizi yardımı öngören bu proje, Barzani'nin ilerde Türkiye'yi de kapsayacak bağımsız devleti için bir teşvik primi anlamına gelmektedir.

CHP Genel Başkanı bu devlet oluşumunun sadece alt yapısının hazırlanmasına değil, bunun insan kaynaklarının yetiştirilmesi misyonunu da talip olmaktadır.

Bu beklenmedik açılımı Barzani'nin, DTP'nin, PKK'nın ve etnik bölücülerin hararetle desteklemesi, burada bir yanlışlık ve sakatlık olduğunu göstermeye esasen yetecektir.

Bu ihanet ve husumet cephesinin sevinçle karşıladığı bir projenin nasıl Türkiye'nin geleceğine yatırım olacağını Türk milletine anlatmak, artık Sayın Baykal için kaçınılamayacak bir sorumluluk haline gelmiştir.

CHP'nin Kuzey Irak üzerinden Türkiye'deki Kürt sorununu yönetilebilir hale getirmek istediği ve bu açılımın Türkiye'ye dönük bir iç boyutu da olması gerektiği yolunda yapılan yorumlar da, doğal olarak CHP'nin bunu içe yönelik bir siyasi projeye tamamlayacağı beklentilerine yol açmıştır.

Sayın Baykal'ın projesini açıkladığı basın toplantısında PKK teröristlerine siyasi af konusundaki bir soruya verdiği cevap, bu kapsamda önem ve anlam kazanmaktadır.

CHP Genel Başkanı, özetle, Türkiye'nin henüz siyasi af aşamasında olmadığını söylemiştir.

Bu beyanlardan, CHP'nin terör saldırılarının durması sonrası uygun bir aşamada PKK militanlarına genel af ilanına taraftar olduğu sonucu çıkmaktadır.

Elinde şehit kanı olan teröristleri kapsayacak bu aftan daha ileri bir aşamada İmralı canisinin de yararlanması öngörülüp öngörülmediği tabiatıyla merak konusu olarak kalacaktır.

Teröristlere siyasi af çıkartılmasının PKK'nın siyasi eylem planının en önemli unsurlarından birisi olduğu hatırlandığında,

CHP'nin bu konuda nerede durduğu hakkında ciddi endişe ve tereddütlerin doğması kaçınılmaz olmaktadır.

Sayın Baykal'ın bu önerilerinin fiiliyatta doğurduğu sonuçlar şunlar olmuştur.

- Kuzey Irak'a askeri harekatı gündemden çıkarmaya çalışan Başbakan Erdoğan'a hiç beklemediği siyasi bir destek sağlamıştır.

Temel mantığı sınırötesi operasyonu sorgulamak ve gereksiz kılmak üzerine bina edilmiş bu açılımın yapılmasından sonra, hala askeri harekatın gerekliliğinden bahsetmek şekli ve göstermelik olmaktan başka bir anlam ifade etmeyecektir.

- CHP Genel Başkanı, PKK hamisi Barzani'yi meşru siyasi muhatap almak için zaman ve zemin kollayan Başbakan Erdoğan'a bu konuda da yardımcı olacak bir açılımda bulunmuştur.

Türkiye'nin geleceğine yatırım adı altında Muhafazakâr demokratlar ile Sosyal demokratlar bu konuda da bir ittifakın temel harcını atmışlardır.

Başbakan Erdoğan'ın Başkan Bush'la yaptığı görüşmenin sonuçlarını Başbakan'ın dışında olumlu olarak değerlendiren ikinci liderin CHP Genel Başkanı olduğu düşünülürse, bu birlikteliğin alt yapısının titizlikle hazırlandığı sonucunu çıkartmak yadırganmamalıdır.

Bütün bunlar CHP'nin farklı bir fotoğraf karesi içinde yer almaya hazırlandığı göstermektedir.

DTP'nin ve AKP'nin de bu açılımı olumlu karşıladıkları gerçeği karşısında safların giderek belirgin hale geldiği tespitini yapmak herhalde yanlış olmayacaktır.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Milliyetçi Hareket'in demokratik meşruiyet anlayışının ve sorumluluğunun gereğini yapmasını AKP'ye payandalık olarak haksız biçimde suçlayanların, şimdi payandalık konusunda geldikleri nokta hazin bir tecelli olarak görülmelidir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin sabırla ve ateşle imtihandan geçmekte olduğu bu dönemde Milliyetçi Hareket, tarihi misyonunun ve demokratik sorumluluğunun gereklerini yerine getirmeye kararlılıkla devam edecektir.

Sözlerimi bitirmeden önce bir hatırlatmada ve uyarıda bulunmak istiyorum.

Türkiye'yi bölmeyi ve parçalamayı bir hak ve özgürlük olarak gören ihanet erbabı bir şeyi unutmamalıdır:

Türkiye'yi böldürmemeyi, Türk milletinin bin yıllık kardeşliğini korumayı bir hak olarak görmenin ötesinde, bunu Büyük Türk Milletinin tarihine ve geleceğine bir şeref ve namus borcu sayan ve bunun gereğini yapmaya yeminli olan Türk milliyetçileri, bedeli ne olursa olsun bu hain emellere geçit veremeyecektir.

Türkiye'nin ve Türk milletinin sahipsiz ve çaresiz olduğunu düşünenler varsa, bunun böyle olmadığını yaşayarak göreceklerdire.

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyor, şükranlarımı ve saygılarımı sunuyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

20 KASIM 2007

**Sayın Milletvekilleri,
Basınımızın Değerli Temsilcileri,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Türkiye çok ağır bir bunalım döneminin sancılarını ve sarsıntılarını yaşamakta, kriz ortamı tehlikeli boyutlar kazanarak derinleşmektedir.

Başbakan Erdoğan, sözleri ve fiilleriyle etnik bölücülüğün önünü açmak için adeta seferberlik başlatmıştır. Bu tutumuyla Türkiye'nin varlığına kastetmeyi amaçlayan hain projelerin amaçlarına hizmet edecek bir siyasete angaje olmuştur.

Bugün karşımızdaki siyasi tablo, Türkiye'nin kaderi üzerinde toplu bir kumar oynanmakta olduğunu ve bir akıl, idrak ve izan travması yaşandığını göstermektedir.

Böyle bir ortamda, kanlı terör örgütünün siyasi zemin kazanmayı ve siyasi çözüm dayatmayı amaçlayan bölücü stratejisi adım adım hayata geçirilmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın terör örgütüne silah bırakma çağrıları, dağdan şehre inip siyaset yapma davetleri, siyasi çözüm

ümitlerinin yeşertilmesi ve teröristlere örtülü siyasi af vaatleri, Türkiye'nin karşısına çıkartılması amaçlanan siyasi tezgahın alt yapı hazırlıkları olarak görülmelidir.

Türkiye'de bugün, terörden beslenen etnik bölücülük, 'demokratik hak ve meşru kimlik talebi' olarak mazur görülebilmektedir. Türkiye'nin bölünmesi ve parçalanması projeleri, 'toplumsal ilerleme ve çağdaşlaşmanın yol haritası' olarak savunulabilmektedir.

Sapla saman birbirine karışmış; teslimiyet ve gafletin adı "demokratik", Meclis'e kadar uzanan ihanetin adı da "demokratik mücadele yolu" olmuştur.

Son dönemde yaşananlar, bu hayati konularda herkesin nerede durduğunun daha iyi anlaşılmasını sağlamış, siyasi makyajlar dökülürken gerçek niyetler ve düşünceler gün ışığına çıkmıştır.

Kanlı terörün bütün şiddetiyle sürdüğü bir dönemde, böyle bir gaflet yarışmasına girilmesi ve ihanete kılıf ve gerekçe arayışlarının hız kazanması, temiz vicdanları isyan noktasına getirmiştir.

Türkiye'nin iç barışını, kardeşliğini ve dayanışmasını tehdit eden en önemli risk burada aranmalıdır. Bu durumun sürmesinin iç çatışma ortamına davetiye çıkaracağını artık herkes idrak etmelidir.

Sayın Milletvekilleri,

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin sınırötesi operasyon yetkisi vermesinin üzerinden 34 gün geçmiştir. Buna rağmen, Kuzey Irak'tan terörist sızmaları ve terör saldırılarının sürmesi, haklı öfke, tepki ve endişelere yol açmıştır.

13 Kasım 2007 günü Şırnak-Gabar'da Kuzey Irak'tan sızan teröristlerle verilen mücadelede dört evladımız toprağa düşmüştür.

Aziz şehitlerimizin ruhları şad, makamları cennet olsun.

Bugünkü ortamın sorumlusu terörle mücadele konusunda gerekli siyasi iradeyi ortaya koyamayan ve buna uygun bir caydırıcılık stratejisi uygulayamayan AKP hükümetidir.

Sözün bittiği yere gelindi diyen Başbakan, söz aşamasından somut eylem aşamasına hala geçememiştir.

Hükümetin şirazesinden çıkan terörle mücadelede, diplomatik yolları tüketmek ve barışçı çözüm arayışları adı altında zaman geçirmesi, bu konuda somut sonuçlar görmek isteyen aziz milletimizi derinden yaralamıştır.

Amerika Birleşik Devletlerinin vereceği anlık operasyonel istihbaratı, terörü bitirme reçetesi olarak takdim eden Başbakan, bu konuda da Türkiye'yi bilerek karanlıkta bırakmış ve spekülasyon ortamının şartlarını hazırlamıştır.

Türk milleti haklı olarak merak etmektedir: Anlık istihbarat için beklenen “o an” ne zaman gelecektir?

Teröristler Kuzey Irak'tan girip Türkiye'de terör eylemlerini sürdürmekte, PKK kamplarındaki sözde yöneticiler televizyon ekranlarında hala boy göstermektedir.

Bölgedeki terör unsurları kış dönemini geçirecekleri geri mevizlere çekilmeye başlamıştır.

Bunlara karşı harekete geçmek için görüntülü istihbarat mı gerekmektedir?

Hükümetin ataletini sürdürdüğü bu ortamda, Türk kamuoyu bilgi kirliliğine boğulmuş ve magazin haberciliğinin önü açılmıştır.

Basın ve yayın organlarında sınırın ötesine geçildiği, hava taarruzlarının başladığı yolunda çıkan haberler önce ABD askeri makamları, sonra da bizzat Hava Kuvvetleri Komutanımız tarafından yalanlanmıştır.

Başbakan Erdoğan'da 15 Kasım 2007 günü bunun söz konusu olmadığını ikrar durumunda kalmıştır.

Hükümet, terörle mücadeleyi kendi imkânlarını kullanmak yerine ABD'nin vereceği istihbarata ve Barzani'nin alacağı söylenen göstermelik ve etkisiz tedbirlere bağlamıştır.

Bu konuda Barzani'ye güvenilemeyeceği, Türkiye'nin güvenliğinin peşmergelere emanet edilemeyeceği ortadadır.

Başbakan'ın "itidalli" tutumundan ve açıklamalarından memnun olan Barzani, Türkiye'yi oyalamakta ve zamana oynamaktadır.

Mevcut şartlarda bütün göstergeler, Türkiye'nin kısa süreli ve sınırlı kapsamlı, hava harekâtı ağırlıklı bir müdahale ile yetineceğine işaret etmektedir.

Irak Cumhurbaşkanı Talabani son açıklamasında bunu teyit etmiş ve Türk hükümetiyle İstanbul toplantısında mutabık

kalındığı üzere bu operasyonun bazı PKK kamplarına yönelik sınırlı bir hareket olacağını söylemiştir.

Böyle sınırlı bir operasyonun kuzey Irak'taki PKK mevcudiyetini tasfiye etmeye yeterli olmayacağı, sadece fiili saldırıların geçici olarak durdurulması sonucunu doğuracağı açıktır.

Esasen kış şartları bu saldırıları durduracak, PKK ise bahar aylarında kaldığı yerden devam etme imkânına kavuşacaktır.

Bu bakımdan hükümeti buradan bir kere daha uyarmak istiyorum:

Terörle mücadelede son 24 yılın en önemli bu altın fırsatını heba etmeyin.

507 milletvekilinin ve Türk milletinin büyük çoğunluğunun arkasında olduğu bu yetkiyi kullanın. Göstermelik tedbirlerin ve sınırlı müdahalelerin ötesinde, terörün belini kıracak sonuç alıcı sınırötesi harekattan çekinmeyin.

Eğer bunu yapmak iradesini gösteremeseniz, tarih ve Türk milleti sizi affetmeyecek, bunun doğuracağı ağır sonuçların bütün vebali de omuzlarınızda olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'de son dönemde terörün tırmanmasıyla eş zamanlı olarak, etnik bölücülük de hız ve cesaret kazanmıştır.

Türkiye'yi bölmeyi ve çok kimlikli ve milletli yeni bir ortaklık devletine dönüştürmeyi amaçlayan planlar, özgürleştirme projeleri olarak artık Meclis çatısı altında da savunulmaktadır.

Terörün durdurulması karşılığı siyasi çözüm pazarlıkları

için Meclis'e ve hükümete çağrılar yapılmakta ve meydan okunmaktadır.

Hayasızlık sınırını aşan etnik tahrikler pervasızca sürdürülmekte, İmralı canisini de kapsayacak kademeli siyasi af çağrıları demokrasi adına Meclis kürsüsünden seslendirilmektedir.

Türkiye'ye karşı her vesileyle kin ve nefret kusan siyasi bölücüler insan hakları ve özgürlük savaşçıları olarak sahneye çıkmıştır.

Bugün Türkiye, taşların bağlandığı bir ortamda etnik bölücülerin cirit attıkları, her türlü melaneti yaparken aynı zamanda sahte mağdur ve mazlum rolü oynadıkları bir ülke haline gelmiştir.

Silahlı terörün siyasi kolu olan İmralı maşalarının, Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında devlete, Anayasa'ya ve kanunlara alenen meydan okumaları karşısında hükümet suskun ve sessiz, Meclis hareketsiz ve adalet etkisizdir.

Türkiye'de etnik bölücülüğün siyasi kolu ile silahlı kolu arasında bir statü ayırımına gidilmek istendiği hayret ve esefle görülmektedir.

Bu tasnif anlayışında, siyasi maske altında PKK'nın sözcüsü olan siyasi teröristlere, dağdaki silahlı militanlardan farklı bir statü kazandırılmak istenmekte ve hain emelleri ortadayken, makbul ve meşru bir muhatap olarak görülmeye çalışılmaktadır.

Demokratik Toplum Partisi ismiyle İmralı ve Kandil'in Ankara şubesi olarak Meclis'te terör sözcülüğü yapan bu cephe kuruluşu, PKK hüviyetiyle seçimlere girmiştir.

PKK'nın siyasi eylem planı ve bölücü talepleriyle bu kuruluşun siyasi hedefleri aynıdır.

Terörist faaliyetlerden hüküm giyen PKK militanları bu kuruluşun yöneticisidir.

Bu gerçekler karşısında Başbakan Erdoğan'ın PKK terörüyle aralarına mesafe koymak için bunlara yaptığı çağrılarının ne anlama geldiği üzerinde çok iyi düşünülmelidir.

Bölücü amaçları PKK'nın siyasi hedefleriyle bir olan bu kuruluş, sözle ve şeklen terörle arama mesafe koyuyorum derse, makbul bir siyasi hareket mi sayılacaktır?

Bölücülük faaliyetleri demokratik bir hak olarak mı görülecektir?

Bu durumda: Terörü zahiren desteklemediğini söyleyenlerin aracılığıyla Türkiye'nin etnik temelde bölünmesine evet mi denilecektir?

Başbakan Erdoğan, siyasi hüviyetini çok iyi bildiği bu kuruluşun aslında takiye yapmasını ve PKK ile bağlarını şeklen ve görüntüde kesmesini bölücü emellerini siyasi eylemlerle gerçekleştirmeye çalışmasını istemektedir. Bu konuda kendilerine destek vereceğini örtülü olarak vaat etmektedir.

Bu kuruluşun siyasallaşma sürecine girmelerinin teşvik edilmesi yolundaki beyanların amacının ve anlamının bu olduğu açıkça ortadadır.

Bundan çıkarılacak sonuç da, bu parti üzerinden terör örgütünün taleplerinin karşılanması için bazı adımların atılmasının ve yeni bir süreç başlatılmasının planlandığıdır.

Başbakan Erdoğan'ın Meclis çatısı altında İmralı'nın temsilciliğini yapan milletvekillerinin dokunulmazlığı konusunda gösterdiği sınırlı tepkiler dikkat çekicidir.

Bunları siyasi himaye altına alması, silahların bırakılması yolundaki beyanları, dağdaki teröristleri siyaset yapmaya davet etmesi ve DTP'ye “ya silahlı eylem türü, ya da silahsız eylem türü” arasında tercih yapma çağrılarını özel bir önem ve anlam kazanmaktadır.

Değerli Milletvekilleri,

Bilindiği üzere geçen hafta yapılan grup toplantımızda, Anayasa ve yasalara açıkça meydan okuyan tahriklerin artarak sürmesi karşısında, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine suç ve fiillerin yasama dokunulmazlığı kapsamından çıkarılmasını önermiştik.

Bu yönde başlattığımız girişime gösterilen tepkiler, siyasi partilerin Türkiye'nin temel değerlerine gösterdiği hassasiyeti ve milli duruşlarını ortaya koymak bakımından bir ibret tablosu olmuştur.

Bu önerimize ilk tepki, bu konudaki özel hassasiyetleri nedeniyle AKP'nin doğal sözcülüğünü yapan bir parti yöneticisinden gelmiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin bir lincin vasıtası olmaya çağını, bunun hukuk devletinin temel ilkeleriyle çatışacağını söyleyen bu yönetici, PKK'nın maşalarını korumaya kararlı olduklarını ortaya koymuştur.

Burada sormak gerekir:

- Devletin, ülkenin ve milletin bölünmez bütünlüğüne kas-
tetmek isteyenlerin yargı önüne çıkartılmasının neresi linçtir?

- Lince vasıta olamayacağını söylenen Türkiye Büyük Mil-
let Meclisi'nin, acaba ihaneti himaye vasıtası olması mı tercih
edilmektedir?

- Devletin temellerini yıkmak amacıyla Anayasa'yı ve ka-
nunları her gün çiğneyenler için Yüce Meclis çatısının bir sığın-
ma limanı olması, hukuk devletinin bir gereği midir?

Sinsi emelleri olmayan ve ipotek altında bulunmayan vic-
danlarda bütün bu soruların cevabı açıktır.

AKP sözcüsünün linç benzetmesi ile etnik bölücülüğün
adayı olan bu siyasi kuruluşunda sürekli linç edebiyatı yapıyor
olması, söylem birliği içinde olduklarını açıkça göstermektedir.

Bu söylem birliğinin ilerde eylem birliğine dönüşüp dönüş-
meyeceği de zamanla anlaşılacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın bu konudaki tepkileri ise daha dü-
şündürücü olmuş ve bölücü hainler bizzat Başbakan tarafından
koruma altına alınmıştır.

“Seçimle gelmiş milletvekillerinin dokunulmazlığının kaldı-
rılarak parlamento dışında bırakılmalarının doğru olmayacağı-
nı” söyleyen Başbakan, bunların dağa çıkacağı gibi garip bir
savunma mekanizması geliştirmiştir.

Başbakan, ayrıca, demokratik parlamenter sistemde Mec-
lisi dokunulmazlık kavgası içine sokulmasının yozlaşmaya yol
açacağını beyan etmiş ve katı savunma yerine demokratik yol-

ların denenmesi gibi ne olduğu anlaşılmayan bir savunma taktiğiyle ortaya çıkmıştır.

Bu açıdan, Sayın Başbakan'ın geçen hafta Prag yolunda “Katı defans dağa çıkarır” beyanatını verdiği ülkenin, yakın dönemde ikiye bölünmüş “Çekoslovakya” isimli bir devletin parçası olması talihsiz bir tesadüf olmalıdır.

Cumhuriyetimizi yeniden inşa adı altında bir yıkıma doğru götürmek isteyenlerin bu ihanet projeleri asla ve asla kabul edilemez. Nihayetinde Çekoslovakya ve Yugoslavya örnekleri hafızlarda ki canlılığını hala korumaktadır.

Bu beyanları Sayın Başbakan'ın görevi, sorumlulukları ve temsil ettiği makamla bağdaştıramadığımızı ve çok yadırgadığımızı belirtmek isterim.

Burada Başbakan'a şu hatırlatmaların yapılması gerekli ve kaçınılmaz hale gelmiştir:

- Anayasa'yı ve kanunları her gün çiğneyerek devlete meydan okuyan bölücülerin Anayasal düzen içinde siyaset yapma noktasına gelmeleri beklenerek, aradaki dönemde kendilerine geçici ve istisnai bir muafiyet mi tanınması istenmektedir?

— Sayın Başbakan, dağa çıkma tehdidinin karşısında bu odakların Anayasa ve kanunları ihlal etmesine göz yumulmasını, bunlara hukuku çiğneme ruhsatı verilmesini mi savunmaktadır?

— Anayasa'yı ve devletin temel esaslarını hukuk içinde korumak demokrasimiz için bir ayıp ve özür olarak görülüyorsa, sormak isteriz; hain bölücülere göz yummak mı demokrasimi-

ze şeref ve itibar kazandıracaktır. Türkiye etnik bölücülüğü serbest bırakarak mı demokratik hukuk devleti olacaktır?

Başbakan Erdoğan ve AKP'nin bu konuda savunma refleksiyle anında tepki göstermesi ve siyasi bölücülüğe kol-kanat germesinin gerçek nedenlerinin demokrasi ve hukuk devleti aşkı olmadığı çok iyi bilinmektedir.

AKP, dokunulmazlık konusunda sorunlu bir bünyeye ve sicile sahiptir.

Karşımızdaki ittifak, yolsuzlukla yargılanmaktan kaçmaya çalışanlarla, bölücülükten yargılanmaktan kurtulmaya çabalayanların, böyle bir ortak noktada buluştukları bir çıkar ortaklığıdır.

Bunun yanı sıra AKP, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü konusunda iç bünyesinde sorunlar olduğunu da çok iyi bilmektedir. Etnik bölücülerle "civar hısımı" olan parti içi odakları koruma dürtüsüyle de hareket etmektedir.

Türkiye'deki bölücülüğün dış hamilerinden birisi olan Avrupa Birliği korkusu da AKP'nin bu savunma tutumunda etkili olan bir diğer amildir.

Demokrasi havariliği ve hukuk devleti savunuculuğu, AKP'nin bu amaçla arkasına sığınmaya çalıştığı sahte maskelerdir.

Ancak, mızrak artık çuvala sığmamakta ve gerçek niyetlerin saklanması artık mümkün olamamaktadır.

Sınır ve ölçü tanımayan hayâsız tahriklerle Türkiye'ye her gün meydan okuyan terörün siyasi sözcülerinin bu cüreti nereden aldıkları, kime güvendikleri gün gibi ortadadır.

Gafletin adı ve adresi başka yerde aranmamalı, AKP'nin hiç olmazsa bu konuda istikrarı temsil ettiği kabul edilmelidir.

Değerli Milletvekilleri,

Dokunulmazlık konusunda ana muhalefet partisinin sergilediği tutumun da bizim için şaşırtıcı olduğunu belirtmek isterim.

Bildiğiniz gibi Milliyetçi Hareket Partisi, milletvekili dokunulmazlığının Meclis faaliyetleriyle sınırlandırılmasını, her ne sebeple olursa olsun, suç işledikleri takdirde diğer vatandaşlar gibi yargılanmasını öteden beri savunmaktadır.

Bu husus 22 Temmuz 2007 seçim beyannamemizde de açık ifadelerle yer almıştır.

Nitekim dokunulmazlık konusundaki son önerimizi açıklarken bu husus özellikle vurgulanmıştır. Biz buna bugün de hazırız.

Ancak, mevcut Meclis tablosu ışığında bu konudaki Anayasa değişikliğinin AKP olmadan yapılamayacağı bir gerçektir. AKP bu konuda katı bir direniş cephesi kurmuştur.

Milliyetçi Hareket, bu gerçekler karşısında iki aşamalı bir yaklaşım benimsenerek, ilk planda AKP ve CHP'nin de mutabık olduğunu düşündüğümüz bölünmez bütünlük aleyhindeki suçların ele alınmasını samimiyetle önermiştir.

Ancak, AKP'den sonra CHP'nin sergilediği tutum, burada da yanıldığımızı göstermiştir.

Anamuhalefet Partisi, bu konuda açık bir tutum alamamış ve mevcut şartlarda gerçekleşmeyeceğini bile bile tüm dokunul-

mazlıkların kaldırılması ısrarını sürdürerek sütre gerisine çekilme yolunu seçmiştir.

Her siyasi partinin milli meselelerde kendi inançları ve siyasi çizgisine uygun olduğunu düşündüğü tutumları benimsemesi doğaldır ve bunun tartışılması bizim meselemiz değildir.

Biz burada sadece bu tespitleri yapmakla yetineceğiz ve takdiri aziz milletimize bırakacağız.

Bu konuyu geçmeden, Sayın CHP Genel Başkanı'nın on gün kadar önce gündeme getirdiği Barzani'ye açılım paketiyle ilgili eleştirilerimize karşı dile getirdiği görüşlerin bir yönü üzerinde kısaca durmak istiyorum.

Bu konuda ana muhalefet partisi ile bir polemige girmek amacında olmadığımızı, bunu siyasi bir çekişme konusuna dönüştürme niyetini taşımadığımızı, sadece bir yanlış düzeltmekle yetineceğimizi belirtmek isterim.

Sayın Deniz Baykal 13 Kasım 2007 günkü grup toplantısında Irak'ın bölünmesini Çekiç Güç düzenlemesinin hızlandırıldığını, buna baştan itibaren karşı çıktıklarını, Çekiç Güç'ün süresinin uzatılmasını Meclis'e getirerek destek verenlerin Irak'taki mevcut durumdan sorumlu olduğunu söylemiş ve eleştirilerimize bu yolla cevap vermeye çalışmıştır.

Kendilerinin Çekiç Güç düzenlemelerinin dışında olduğunu ve sürekli karşı çıktıklarını ifade eden Sayın Baykal'a bu konudaki gerçekleri bu vesileyle hatırlatmak isteriz.

Birinci körfez savaşı sonrası 1991 yılından başlayarak "Huzur Harekatı" ve "Kuzey'den Keşif Harekatı" adlarıyla Tür-

kiye’de çok uluslu güçlerin konuşlandırılmasına TBMM izni ve Bakanlar kurulu kararıyla müsaade edilmiştir.

Bu düzenlemelerin süreleri 1991-2003 yılları arasında TBMM tarafından 27 kez uzatılmıştır.

12 yıllık bu süreç içinde, SHP ve CHP’nin ortağı olduğu koalisyonların da arasında bulunduğu 9 hükümet görev yapmış ve dönemin şartları ışığında bu gücün uzatılmasını savunmuşlardır.

CHP Meclis grubu sözcüleri 28.10.1995 ve 25.12.2002 tarihlerinde bu gücün görev süresinin uzatılması için yapılan Meclis görüşmelerinde bunu desteklemişlerdir.

Bunun görülebilmesi için Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin bu tarihlere ilişkin tutanaklarına bakılması yeterli olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı’nın bölücü faaliyetlerin odağı olduğu gerekçesiyle DTP’ye kapatma davası açması, son günlerin en çok tartışılan bir diğer konusu olmuştur.

Yargıya intikal etmiş bir konuda yorum yapmak gereksizdir.

Siyasi partilerin tüzük ve programları ile eylemlerinin, devletin bağımsızlığı, ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne aykırı olamayacağı Anayasa’nın emredici hükmüdür.

Buna aykırı faaliyetlerde bulunan partilere uygulanacak müeyyideler de Anayasa ve kanunlarda belirlenmiştir. Bu bakımdan herkes dava sürecinin sonucunu beklemelidir.

Hal böyleyken, kapatma davası açılmasının hemen sonrasında, linç edebiyatıyla bir mağduriyet ve acındırma kampanyası başlatılmış ve parti kapatmanın yanlış olduğunu göstermek için gazete köşelerinde siyasi fetva verme yarışına girilmiştir.

Bu seferberliğe Azerbaycan gezisi dönüşünde Sayın Başbakan da katılmış ve kapatma davasını “antidemokratik yol” olarak gördüklerini ifade etmiştir.

Biz bu konuda bu çevrelerle bir tartışmaya girmeyi gereksiz ve anlamsız görüyoruz.

Ancak şunu belirtmek isteriz ki; Anayasa'nın ve hukuk düzeninin herkes için bağlayıcı olan amir hükümleri ihlal ediliyorsa, bağımsız yargı yürürlükteki kanunları uygulayarak bir karar verecektir.

Bunun aksini savunmak ve etnik kökenine bakılarak bunları çığneyenlere imtiyazlı bir muamele yapılmasını istemek de demokrasiyle, hak ve hukukla bağdaşmayan bir garabet olacaktır.

Sayın Milletvekilleri,

Son dönemde terörle mücadelede “askeri seçenek dışındaki imkânların ve tedbirlerin üzerinde durulması gerektiği”, “PKK'nın dağ kadrolarının çözülmesi” için bazı adımlar atılmasının zamanının geldiği” yorumlarında kayda değer bir artış olduğu müşahede edilmektedir.

Geçmişte terörle mücadelede görev almış komutanların gazetelerde yer alan “özeleştirileri”, Kuzey Irak'a yeni açılımlar yapılması için gündeme getirilen öneriler ve Başbakan'ın bazı

beyanları, bu konudaki devlet politikasının değiştirilmesi için yeni referanslar olarak kullanılmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın “terörle mücadelede birinci önceliğimiz her şeyden önce silahların bırakılmasını sağlamaktır” açıklaması ve 17 Kasım 2007 günü dağdaki teröristlere yaptığı çağrı, AKP hükümetinin yeni bir siyasi süreç başlatmaya hazırlanmış olduğunu göstermeleri olmuştur.

17 Kasım 2007'de Azerbaycan dönüşü yaptığı açıklamada PKK'nın dağ kadrolarının **“ya silahı bırakarak dağları değil şehirleri tercih edeceğini ve siyasal platformda gerekli olan yarışı sürdüreceğini, ya da şimdiki durumlarını tercih edeceklerini”** söyleyen Başbakan, bu sözleriyle silahlı PKK teröristlerine siyasi af vaadinde bulunmuş ve bu militanları Meclis'te siyaset yapmaya davet etmiştir.

Bu son gelişmenin adı artık konulmalıdır. Sayın Başbakan tarafından, yıllar içinde azdırdığı teröristlere ve cesaret verdiği bölücülere yapılan bir gizli **“mütareke”** çağrısıdır. Bu hezeyanın başka türlü izahı kalmamıştır.

Daha yakın bir tarihte, şehit cenazelerine sahip çıkanları “terbiyesizler” olarak tanımlayan bu zihniyetin, eli kanlı bölücülere gösterdiği hoşgörü ve kucaklaşma hevesi de bunun işareti olarak algılanmalıdır.

PKK'nın talepleri doğrultusunda siyasi süreç başlatmaya ve bu talepleri kademeli olarak karşılamak için yeni bir siyasi-sivil önlemler paketi açıklamaya hazırlandığı anlaşılan Başbakan ve hükümeti çok tehlikeli bir yola girmek üzeredir.

Başbakan'ın Kuzey Irak'taki PKK varlığını tasfiye edecek çapta ve kapsamda sınırötesi operasyon yapmayarak, saldırıla-

rın durması karşılığında, ABD'nin ve Barzani'nin desteği ve onayıyla böyle bir süreç başlatılması tarihi bir gaflet olacaktır.

Dağdaki teröristlere silah bırakarak şehre inme ve siyaset yapma çağrısının gerçekleşmesi için bunların ilk önce aklanmaları gerekecektir. Bunun için de bu sürecin ilk aşaması ve adımının teröristler için genel af çıkartmak olacağı açıktır.

Türkiye'nin böylesine tehlikeli bir yola girmesinin, içerde etnik bölücülere, dışarıda da Barzani'ye teslim olması anlamına geleceğinden hiç kimse şüphe etmemelidir.

Böyle bir durumun Türkiye'nin içinde yol açacağı sonuçların neler olacağını tahmin etmek de güç değildir. Ülkemizde iç çatışmanın fitilini ateşlemek anlamına gelecek böyle bir teslimiyetin Türkiye'ye ihanet olacağı unutulmamalıdır.

Bilinmelidir ki, derin ve geniş bir kargaşa ve buhrana sürüklenmeye çalışılan ülkemizin içine girdiği sarmalda, milliyetçi bir tavırla merkeze tutunamayanlar, merkez kaç kuvvetinin etkisi ile kaçınılmaz bir şekilde, tarihin çöplüğüne savrulacaklardır.

Sayın Başbakan'ın bunları çok iyi anlaması ve Türkiye'yi ateşe atacak bir yola sapmama basiretini ve sorumluluğunu göstermesi en samimi temennimizdir.

Sözlerime son verirken bir kere daha hatırlatmak isterim ki; Tarih henüz nihai hükmünü vermemiş, bu vatani hiçbir karşılık beklemeden seven Türk milliyetçileri henüz son sözünü söylememiştir.

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

27 KASIM 2007

Muhterem Milletvekilleri, Basınımızın Kıymetli Mensupları

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama Trakya Bölgemizde yaşanan su baskınlarından duyduğum üzüntüyü ifade ederek başlamak istiyorum.

Bildiğiniz gibi, bir yandan bölgede yoğunlaşan yağışların etkisiyle, diğer yandan Bulgaristan'dan açılan baraj kapakları nedeniyle Meriç ve Tunca nehirlerinin taşması bu yöremizi sular altında bırakmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi'ni temsilen; Mersin Milletvekili ve Grup Başkan Vekilimiz Sayın Mehmet Şandır, Kırşehir Milletvekili ve Genel Başkan Yardımcımız Sayın Metin Çobanoğlu, Kırıkkale Milletvekilimiz Sayın Osman Durmuş, Edirne Milletvekilimiz Sayın Cemalettin Uslu ve Tekirdağ Milletvekilimiz Sayın Kemalettin Nalci'dan oluşan bir heyet, sel ve taşkın felaketinin yaşandığı Trakya Bölgemizde, zararın boyutlarını yerinde incelemiş, yetkililerden bilgi alıp, alınması gereken önlemlerle ilgili değerlendirmelerde bulunmuşlardır.

Son yıllarda artan bir şiddetle tekrarlayan bu felaketin bir kez daha yaşanmaması en büyük dileğimizdir. Bu konuda hükümeti öncelikle yörede taşkınlarla oluşan mağduriyetin ortadan kaldırılması, daha sonra ise kalıcı tedbirlerin alınması konusunda harekete geçmeye davet ediyoruz.

Artık periyodik hale gelmiş bulunan bu felaketlerin, su tahliye ve biriktirme sistemlerinin yetersizliğinden, plansız bir kentleşmeden, denize uzanan nehir yataklarının karayoluyla kesilmesinden ve alt yapı sorunlarından kaynaklandığı görülmektedir.

Bunun yanı sıra, ormanların azalması ile birlikte ortaya çıkan erozyon ile iklim değişikliğinin de doğal felakete davetiye çıkarmakta olduğu gözde uzak tutulmamalıdır.

Bu afet sonucunda ürünü, evi, işyeri ve arazisi zarar gören vatandaşlarımızın kayıplarının telafi edilmesi için partimizin Meclis çatısı altında her türlü desteği vereceğini ve konunun takipçisi olacağını huzurunuzda belirtmek istiyorum.

Bu vesile ile su baskınından zarar gören vatandaşlarımıza geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum.

Ayrıca yaşanan kasırga felaketi sonucu büyük acıların yaşandığı kardeş ülke Bangladeş'in yaralarını bir an önce sarması en büyük temennimizdir.

Yoksulluğun alabildiğine yaşandığı Bangladeş'te yaşanan doğal felaketten dolayı hayatlarını kaybeden Müslüman kardeşlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Terörle mücadelede, gazete manşetleri ve televizyon ekranlarında geniş yer bulan beyanlar ve siyasi başarı hikayeleri dışında somut bir adımın atılmadığı bir hafta daha geride bırakılmıştır.

Türkiye'nin karşısındaki bölücü terör tehdidi bütün ağırlığıyla sürmektedir.

AKP hükümeti bununla mücadeleyi ABD'den gelecek istihbarat bilgilerinin ve Barzani'nin göstermelik önlemlerinin ipoteği altına sokmuştur.

Bu konuda gerekli siyasi iradeyi hala sergileyememiş, caydırıcılığın asgari icaplarını dahi yerine getirmemiştir.

Kuzey Irak'a karşı caydırıcı etki icra edecek ekonomik önlem ve yaptırımlar uygulanamamış, askeri alanda Türkiye'nin gücünü ve imkânlarını harekete geçirmede kararlı bir duruş ortaya konulmamıştır.

Bazı PKK yöneticilerinin ABD'nin kontrolü altında tutulduğu, bunların Türkiye'ye iade edilebileceği, Barzani'nin bu amaçla Avrupa'da paket pazarlığı yaptığı ve terör örgütünün lojistik ikmal yollarının kesildiği gibi haberler doğrulanmamış ve arkası gelmemiştir.

Kandil dağındaki bazı yöneticilerin teslim edileceği haberlerini sızdırarak bunun rüzgârıyla bir-iki gün yol almayı amaçlayan hükümet, sonunda bunu yalanlamak durumuna düşmekten kurtulamamıştır.

Kaynağında doğrulanmayan yalan haberlerden ve hayali senaryolardan şikayet eden ve basına çatan Başbakan, bunların kaynağını yakın çevresinde aramalıdır.

Hükümetin siyasi niyet ve kararlılık zafiyeti, basın üzerinden verilen bu gibi haberlerle telafi edilmeye ve Türk kamuoyu paketlerle ve teslimat beklentileriyle oyalanmaya çalışılmıştır.

Sayın Başbakan'ın beyanları ve süregelen bu atalet, AKP hükümetinin PKK'nın kuzey Irak'taki varlığına son verecek çapta bir askeri harekâtı gündemden çıkardığını göstermektedir.

PKK'yı tasfiye hedefiyle ortaya çıkan Başbakan, şimdi hedef küçültmüş ve fiili terör saldırılarının geçici olarak durdurulmasıyla yetinilecek arayışlara yönelmiştir.

Bunun için de, şartlar elverirse, sınırlı süreli ve amaçlı bazı askeri tedbirlerin düşünüldüğü anlaşılmaktadır.

PKK terör örgütünün izole edilmesi için tecrit politikası izlendiğinin söylenmesi aslında bu gerçeğin bir itirafı olmuştur.

PKK'nın kuzey Irak'taki varlığına son verilmesi hedefinden geri adım atan hükümet, askeri harekate gerek kalmadan diplomatik yollarla PKK'yı kuşatma altına alıp etkisizleştirme hedefini benimsemiştir.

Anlaşılan PKK kuzey Irak'tan sökülüp atılmayacak, terör tehdidi kalıcı olarak bitirilmeyecek ve sadece kontrol altında tutulup saldırılara ara vermesi sağlanacaktır.

Böyle sınırlı ve geçici bir amaç için tezkereye gerek olmadığı bilinen bir gerçektir.

Burada üzerinde durulması gereken diğer bir husus da, tez-kere sonrası kamuoylarını bilgilendirdiklerini ve geniş tabanlı bir diplomatik destek sağladıklarını iddia eden hükümetin, bunu son beş yılda niye yapmadığı, bu süreyi niye boşa harcadığıdır.

2003 yılından 2007 Ekim ayı sonuna kadar 437 güvenlik görevimiz şehit olmuş, 50 vatandaşımız hayatını kaybetmiştir.

Şimdi AKP hükümetine sormak gerekir: Madem diplomatik çabalarla ve kamuoyu bilgilendirme faaliyetleriyle terörün etkisizleştirilmesi mümkündür de, iktidarda olduğunuz son beş yılda 487 can alan terörü durdurmak için neden harekete geçmediniz, neyi beklediniz ve niye beklediniz?

Terörün kalıcı olarak bitirilmesi sürecinde ilk planda belinin kırılması için inandırıcı bir askeri güçle desteklenen ve ekonomik, siyasi, diplomatik ve askeri unsurlardan oluşan etkili bir caydırıcılık stratejisi gerektiği bilinen bir husustur.

Bu ayaklardan birisinin bulunmadığı veya etkili biçimde uygulanmadığı bir stratejinin total kalacağı ve beklenen sonucu alamayacağı ortadadır.

Ekonomik ve askeri tedbirleri uygulama iradesi bulunmayan hükümet, diplomatik çabalarla oyalanmakta, PKK terör saldırılarının geçici olarak durdurulmasını Türk milletine bir başarı olarak pazarlamayı amaçlamaktadır.

Bazı konuların strateji icabı mahrem ve muğlâk kalması gerektiğini söyleyen Başbakan, aslında bu konuda etkili bir caydırıcılık stratejisi ve yol haritasının bulunmadığı gerçeğini bu bahanelerle sis perdesi arkasında saklamaya çalışmaktadır.

Kuzey Irak'a askeri operasyon konusundaki haklı eleştiri ve uyarılara büyük alerji duyan Başbakan Erdoğan, son grup konuşmasında “tezkere aldıysak, hareket emri almadık”, “biz eli silahlı kovboylardan değiliz” gibi anlamsız sözlerle kendini savunmaya çalışmıştır.

Sayın Başbakan müsterih olsun;

Kendisine buradan seslenmek isterim.

Size kovboyluk yapın diyen yok, sadece Başbakan olduğunuzu hatırlayın ve Anayasal görev ve sorumluluklarınızın gereğini yapın.

Kuzey Irak'ta yeterince kovboy cirit atmaktadır. Bunların arasına katılmanızı bekleyen yoktur.

Türk milleti sizden Teksas'a özenerek kovboyluk yapmanızı değil Başbakanlık yapmanızı beklemektedir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi sizin imzanızı taşıyan tezkere üzerine istediğiniz yetkiyi kırkbir gün önce vermiştir.

“Meclis'ten tezkere aldıysak, harekât emri almadık ki” diyorsunuz. Bu doğrudur.

Ancak, bir gerçeği unutmuş görünüyorsunuz:

Sayın Başbakan harekât emrini alacak olan değil, verecek olan sizsiniz.

Askeri müdahalenin siyasi amaçlarını ortaya koyan siyasi direktifi Genelkurmay Başkanlığına siz vereceksiniz.

Sizden beklenen bu konuda sürekli laf ve mazeret üretmeyi, mahrem-muğlak gibi kavramlar üzerinden siyasi polemik yapmayı bırakmanız ve gereği neyse onu vakit geçirmeden yapmanızdır.

Ancak, hükümet yetkililerinin beyanlarından tezkere sonrası süratle verilmesi gereken siyasi direktifin hala askeri makamlarımıza iletilmediği anlaşılmaktadır.

Genelkurmay Başkanı'nın 9 Kasım 2007 günü hükümetten siyasi direktif beklediklerini kamuoyuna açıklamasının üzerinden onsekiz gün geçmiş olmasına rağmen hükümetin bu konuda gereğini yapamamakta ısrar etmesi çok vahim bir durumdur.

Bu konuda gereken adımı atmayan Başbakan, bunun yerine tezkerenin bir yıl daha uzatılabileceğini söyleyerek Meclis'in verdiği yetkiyi kullanma niyeti olmadığını göstermiştir.

Bundan kırkbir gün önce bir yıllık süre için verilen yetkinin daha başındayken, ikinci yıla uzatmadan söz etmek, tezkerenin kullanılmamak için hazırlandığının ikrarı anlamına gelmektedir.

Başbakan'ın bu tutumu, tezkerenin zoraki ve göstermelik biçimde Meclis'e getirilen, oyalama aracı olarak kullanılacak sanal ve sahte bir tezkere olarak kalacağı yolundaki endişeleri maalesef doğrulamaktadır.

Değerli Milletvekilleri,

Terörlü mücadelede etkisiz ve hareketsiz kalan Başbakan ve hükümeti, bunun yerine siyasi çözüm süreçleri ve açılım paketleri konusunda hareketlenmiştir.

Türkiye'nin en önemli sorunu olan terör ve etnik bölücülük sorununa doğru teşhis koymakta hala zorlanan hükümetin bu yönde arayışlara girdiğini gösteren işaretler daha belirgin hale gelmiştir.

Başbakan'ın dağdaki teröristleri şehirde siyaset yapmaya çağırması, etnik bölücüleri koruma altına alması ve siyasi önlemlerin gerekli olduğu yolundaki beyanlar bu yönde bir hazırlık içinde olunduğunun işaretleridir.

Teröristlere siyasi af konusunu bu şekilde gündeme taşıyan Başbakan, bunun için nabız yoklamış ve uygun bir zaman ve zemin arayışlarını başlatmıştır.

Dağlardaki teröristleri silahlarını bırakarak şehirlere gelmeye ve siyasal platformda yarışa girmeye çağırmasını sonradan inkâr etmeye çalışması, bu gerçeği değiştirmeyecektir.

Son grup toplantısında “daha önce birilerinin yaptığı gibi kimseyi ovaya davet etmediğini” söyleyerek ricat kapısını aralaması ve bu gafletini “demokrasiyi kavramak”la örtme ve mazur gösterme telaşına girmesi, Türk milletinin akli ve idrakiyle alay etmek olacak ve nfile bir tevil çabası olarak kalacaktır.

Dağdaki eli silahlı teröristi ovanın da ötesinde, önce şehirlere inmeye ve buradan da Meclis'te siyaset yapmaya davet eden Başbakan unutmamasın ki, ne kadar çabalarsa çabalasın zırva tevil götürmeyecektir.

Bölücü terör örgütünün üyesi olan ve ellerinde şehit ve masum insanların kanı bulunan militanlar silahlarını bıraktıktan sonra şehre nasıl gelecek, nasıl siyaset yapacaktır?

Burada iki yol bulunmaktadır:

Birinci ve olması gereken yol, silahlarıyla birlikte teslim olmaları ve Türk adaletinin vereceği hükme razı olarak cezalarını çekmeleridir.

İkinci yol ise siyasi bir afı temize çıkarılmaları ve hiçbir şey olmamış gibi siyasete girmeleridir.

Birinci yolun, şehirlere ve siyasete açılmadığı ortadadır.

Bu bakımdan Başbakan Erdoğan'ın bu daveti, PKK terör örgütüne örtülü bir "mütareke" çağrısı ve siyasi af vaadidir.

Bunun başka bir hukuki ve siyasi izahı ve anlamı yoktur.

Başbakan'ın sakat anlayışına göre, Meclis'ten dağa çıkmasınlar diye etnik bölücülük yapılmasına ruhsat verilecek, silahlarını bırakmaları için dağdaki militanlar af yoluyla temize çıkartılacak ve bu hainler Meclis'te siyasete davet edilerek ödüllendirilecektir.

Demokrasiyi kavrama konusunda başkalarına ders vermeye kalkan Başbakan'ın ilk önce yapması gereken bu gerçekleri anlama ve kavramaya çalışmak olacaktır.

Etnik bölücülüğün koruyuculuğunu yapmak, bunlara kol kanat germek devlet yönetiminde bulunanların altından kalkamayacağı bir zül ve vebaldir.

Meşru siyasi zeminlerde kalınmak kaydıyla bölücü emelleri mazur göstermeye çalışmak ve Meclis çatısı altında etnik bölücülere sahip çıkarak bunları cesaretlendirmek Başbakan'ın Anayasal görev ve sorumluluğuyla bağdaşmamaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın son dönemde muhalefete karşı kullandığı yakışsız sözler ve haksız suçlamalar, içinde bulunduğu ruh halini göstermesi bakımından hazin bir ibret örneğidir.

Siyasi nezaket, üslup seviyesi ve argo merakı konularında kronik sorunları olan Başbakan'ın, bu bahiste siyasi hayatımız

için olumlu bir örnek oluşturmadığı, kendisinin dahi inkâr edemeyeceği bir gerçektir.

Biz bu alanda kendisiyle rekabet edemeyiz, böyle bir düzeye inmeyi de kendimize yakıştıramayız.

Bizim yegâne temennimiz, sorunlarının derinleştiği ve akut hale geldiği anlaşılan Başbakan'ın biran önce hezeyanlardan kurtularak salaha kavuşmasıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin karşısındaki terör ve etnik bölücülük sorunu çok ciddidir ve her gün vahim boyutlar kazanmakta ve ağırlaşmaktadır.

Bu konunun milli bir beka meselesi olarak görülüp, partiler üstü bir anlayışla ele alınması ve bununla mücadele için milli bir seferberlik başlatılması mutlak bir zorunluluktur.

Ancak, bunun için görev ve sorumluluğunun bilinci içinde olması gereken makam Türkiye Cumhuriyeti hükümetidir.

Suçluların telaşı içinde çıkış yolunu başkalarını karalamakta gören AKP hükümetinin bu idrak noktasına biran önce gelmesi kendileri için kaçamayacakları bir mecburiyettir.

Başbakan Erdoğan laf ebeliğini artık terk etmeli ve kendisine bir çeki düzen vermelidir.

Terör üzerinden neyin siyaseti yapılacaktır? Türkiye elden gittikten sonra siyaset mi kalacaktır ki, bundan rant sağlamak düşünülebilecektir?

Bu bakımdan, Başbakan Erdoğan kendisine Anayasal görevlerinin hatırlatılmasını terör üzerinden siyasi istismar diye suçlamaktan medet ummayı artık bırakmalıdır.

Sayın Başbakan'a buradan Türk milleti adına sormak isteriz:

Siz önce nasıl bir Türkiye istediğinizi, nasıl bir muhalefet ve kamuoyu özlemi içinde olduğunuzu, neyin peşinde koştuğunuzu dürüstçe ortaya çıkıp bir anlatın.

Türkiye yanarken muhalefet konuşmayacak; hükümetin “mahrem ve muğlâk” bahanelerini muteber sayacak, basın susacak, hükümet kaynaklarının yönlendirmelerine biat edecek ve kamuoyu da kaderci bir anlayışla bunları sineye çekecek ve içi rahat edecektir.

Sayın Başbakan siz böyle bir Türkiye mi istiyorsunuz?

Sizin hayalinizdeki Türkiye'de etnik bölücüler hain tahriklerini sürdürecektir, PKK'nın bez parçaları ve İmralı canisinin posterleri altında yapılan sözde barış mitinglerinde devlete meydan okunacak, güvenlik güçlerine taş ve sopalarla saldırılacak ve siz de bunları demokrasinin gereği olarak görüp ses çıkarmayacaksınız.

Buna karşılık Türk bayraklarıyla terörü lanetleme mitinglerini toplumsal huzuru bozucu tahrikler olarak göreceksiniz ve şehit cenazelerinden sonra bu haklı tepkilerden de rahatsızlık duyacaksınız.

Muhalefet de bütün bunlar karşısında sessiz ve suskun kalacak ve sahnelediğiniz bu orta oyununun seyircisi olacaktır.

Muhalefeti sindirmeye, basını susturmaya çalışmak ancak demokrasiden nasibini almamış diktatörlük heveslilerinin harcıdır.

Buradan açıkça ilan ediyorum:

Muhalefeti terör üzerinden siyaset ve sokak tahrikçiliği yapmakla suçlamaya yeltenen Başbakan çok iyi bilmelidir ki ateşle oynayan bizzat kendisidir.

Bu hayasız suçlamayı şiddetle reddediyor ve siyasi kundakçılık yapan sahibine aynen iade ediyoruz.

Türkiye'nin milli değerleri konusundaki sicilleri şaibeli olanların, milli birlik ve toplumsal huzur konularında vaaz vermeye hakları yoktur.

Türklük değerlerine hakareti suç olmaktan çıkartmak için Ceza Kanunu'nun 301. maddesini değiştirmeye hazırlananların, milliyetçilik, vatan sevgisi ve milli değerlere saygı iddiasında bulunmaları bir şaka olarak kalmaya mahkûmdur.

Kucaklayıcı milliyetçilik anlayışları, ihanet odaklarına kucak açmak olanların bizimle milliyetçilik tartışmasına girmeleri bir tarafa, milliyetçilik sözünü ağızlarına alamaya dahi hakları yoktur.

Bu gafleti içine sindirebilenleri demokrasiyi içine sindirmeleri de esasen mümkün değildir.

Kimin terör örgütünün ekmeğine yağ sürdüğü, etnik bölücülüğün emellerine kimin hizmet ettiği ve kimin teröre teslim olduğu ortadadır.

Bu bakımdan Türkiye'yi bir çatışma ortamına sürükleyecek ve ateşe atacak olan, Başbakan'ın temsil ettiği bu kafa yapısıdır.

Başbakan Erdoğan bizlere yönelttiği temelsiz ve maksatlı suçlamalarla, aslında bilinçaltında kendisini tarif etmekte ve günahe çıkarmaya çalışmaktadır.

Ancak bunun için çok uzun sürecek bir vicdanını temizleme dönemine ihtiyacı olacağı da açıktır.

Değerli Milletvekilleri,

Son dönemde yaşanan bazı gelişmeler, merkezinde PKK'nın siyasallaşmasının bulunduğu bir senaryonun Türkiye'nin karşısına çıkarılması çabalarında ileri bir aşamaya geldiğini göstermektedir.

Etnik bölücülüğün, uluslararası boyutları da olan siyasi bir sorun olarak zemin kazanmasını amaçlayan bu senaryonun hayata geçirilmesi için Türkiye'de siyasi ve toplumsal altyapının hazırlanması niyetleri giderek daha belirgin hale gelmektedir.

PKK güdümünde hazırlanan "demokratik özerklik projeleri", terör örgütü ile siyasi pazarlık yapılarak silah bırakmasını sağlamak için arabuluculuk önerileri ve toplumsal barış modelleri üzerinde birlikte çalışma çağrıları, bölücü mihrakların böyle bir süreci harekete geçirme çabalarıdır.

Amerika Birleşik Devletlerinin bu senaryoyu desteklediği ve Barzani üzerindeki etkisini kullanarak bunun hayata geçirilmesinin dış şartlarının hazırlanmasına katkıda bulunacağı anlaşılmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın son Beyaz Saray ziyaretinde Başkan Bush'la baş başa yaptığı ve tutanak tutulup tutulmadığı bile açıklanmayan özel görüşmede bu konunun ele alınıp alınmadığı zaman içinde ortaya çıkacaktır.

Bu senaryonun Kuzey Irak'ta yuvalanan terör örgütünün gerçek anlamda tasfiye edilmeyip, belirli sınırlar içinde kontrol

altında tutulması karşılığında silah bırakmaları için Türkiye’de siyasi bir süreç başlatılması pazarlığına dayandırıldığı tahmin edilmektedir.

Bu denklemin dış boyutunda ise, Barzani’nin bu sürece yardımcı olması karşılığında Türkiye’nin “Kürt bölgesel yönetimine” siyasi açılımlarda bulunmasının öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

Irak’taki PKK mevcudiyetinin tasfiye edilmesinin asgari şartlarının; yönetici kadrosunun yakalanarak Türkiye’ye verilmesi, Türk uyruklu silahlı militanların teslim olmasının sağlanması, Türk vatandaşı olmayan militanların Irak dışına çıkarılması ve PKK kamplarının dağıtılması olduğu ortadadır.

Bugüne kadar bu yönde herhangi bir adım atılmamış, sadece terör unsurlarının peşmergelerin yakın kontrolünde buldukları yerlerde kalmalarını sağlayacak bazı göstermelik tedbirler alınmıştır.

ABD’nin ve Barzani’nin PKK teröristlerini buldukları yerlerden güç kullanarak çıkarmaya niyeti olmadığı görülmektedir.

Bu militanların Kuzey Irak’ı kendi rızalarıyla terk etmelerini sağlayacak ortam ve şartların hazırlanması Türkiye’den beklenmektedir.

Bunun ilk adımı da eve dönüş, topluma kazandırma veya hangi ad altında olursa olsun bunların affedilmelerini sağlayacak siyasi bir düzenleme yapılması olacaktır.

Başbakan Erdoğan’ın teröristleri dağdan şehre ve siyasete davet çağrılarını bu kapsamda özel bir önem ve anlam kazanmaktadır.

Sayın Başbakan'ın “demokratik siyasetin çare arama, hak arama kapısı olarak açık tutulması gerektiği” ve “herkesin elini taşın altına koyma zamanının geldiği” beyanları, aynı şekilde bu kapsamda değerlendirilmelidir.

Burada bir nokta üzerinde çok iyi düşünülmelidir:

Siyasal platformda yarışa girecek olan sivil maskeli bölücüler demokratik siyaseti hangi konularda hak arama kapısı olarak kullanacaklardır?

Bunun cevabının, PKK'nın siyasi talepleri ve eylem planı olduğu gün gibi ortadadır.

AKP hükümeti işte bu noktada PKK'nın bölücü amaçlarının siyaset yoluyla gerçekleşmesi konusunda vadeli bir siyasi çözüm ümidi vermektedir.

Hükümetin yeni bir açılım süreci hazırlığı içinde olduğu yolundaki haberler son dönemde yoğunluk kazanmıştır.

Ekonomik, sosyal ve psikolojik unsurların yanı sıra siyasi boyutu da olacağı anlaşılan bu demokratik siyasi açılımın içeriği yakında görülecektir.

Başbakan Erdoğan'ın AKP'nin Kızılcahamam toplantısında dile getirdiği “izledikleri strateji gereği mahrem tutulması gereken konular” arasında bu paketin de bulunup bulunmadığı herkes için merak konusudur.

Sayın Başbakan'ın bunları “mahrem” kapsamından çıkarılması halinde AKP'nin bu konudaki somut düşüncelerini bu aşamada bilmemiz elbette mümkündür.

Ancak, Avrupa Birliği'nin bu konudaki dayatmalarının burada referans olarak alınmasının öngörüldüğü akla gelmektedir.

Türkiye’de zorla milli azınlık yaratmak için misyonerlik yapan Avrupa Birliği’nin bu konudaki talepleri ve çözüm önerileri 6 Kasım 2007 tarihli Türkiye İlerleme Raporu’nda açıkça ortaya konulmuştur.

AB, 1923 Lozan Antlaşması’nda kabul edilen Rum, Ermeni ve Yahudi gayrimüslim azınlıkların dışında Türkiye’de azınlık olduğu iddiasını tekrarlamıştır.

Bu kapsamda Türkiye’nin etkin kökeni, dini ve dili temelinde bazı Türk vatandaşlarına spesifik haklar tanımamasını istemiştir. Etnik temelde tanınacak bu hakların amacı da bu Türk vatandaşlarının kimliklerini koruması olarak belirlenmiştir.

Türkiye’de zorla milli azınlık yaratılması ve bunlara hukuki statü kazandırılmasını amaçlayan AB’nin bu konudaki talepleri şunlar olmuştur:

AB, Türkiye’nin kültürel haklar konusundaki Birleşmiş Milletler Sözleşmelerine koyduğu çekinceleri kaldırması talebini tekrarlamıştır.

Türkiye sözkonusu sözleşmeleri imzalarken “Anayasa’nın 3. ve 42. maddeleri uyarınca Türkiye’de resmi dilin Türkçe olduğunu ve Türkçe’den başka dillerin eğitim kurumlarında Türk vatandaşlarına anadil olarak okutulamayacağını” kayda geçirmiştir.

AB bundan rahatsızdır.

AKP’nin hazırlattığı son Anayasa değişikliği çalışmasında Anayasa’nın 42. maddesinin bu talep doğrultusunda değiştirilmesi öngörülmektedir.

AKP, böylece AB'nin bu dayatmasını karşılamak için ön hazırlık yapmış bulunmaktadır.

Yerel TV kanallarında Kürtçe yayınlara süre kısıtlaması getirilmesi, Türkçe tercüme veya altyazı şartı aranması ve Kürtçe eğitim programlarına izin verilmemesi şikayet ve eleştiri konusu olarak 2007 Raporunda da Türkiye'nin önüne getirilmiştir.

Kürtçe'nin Türk eğitim sistemi alınması AB'nin diğer bir talebidir.

Türk eğitim sisteminde anadili Türkçe olmayan çocukların anadillerini öğrenme imkânları bulunmadığı, Kürtçe özel kursların da 2004'de kapandığı belirtilen raporda, bu durumda devlet okullarında Kürtçe eğitimin müfredata alınması istenmektedir.

AB, bunun da ötesinde Kürtçe'nin siyasi hayatta, parti faaliyetlerinde kullanılmasına izin verilmesini, ayrıca çok dilli kamu ve belediye hizmeti verilmesi önündeki engellerin kaldırılmasını talep etmektedir.

AB'nin bu talebinin amacı Türkçe konuşmayan vatandaşlarının kamu sektöründe istihdamının ve Kürtçenin kamu sektöründe resmi dil gibi muamele görmesinin önünün açılmasıdır.

Bu hususların, farklı etnik kimliklere milli azınlık sayılarak siyasi ve hukuki statü kazandırılması ve bunun Anayasal güvençeye bağlanması kapsamında PKK'nın ilk planda atılmasını istediği adımlar olduğu bilinmektedir.

İlk aşamada bunlar sağlandıktan sonra, etnik bölücülerin milli devlet ve üniter yapıyı yıkarak yeni bir ortaklık devleti kurulmasına yönelik diğer taleplerine sıra gelecektir.

Türkiye’de eyaletler sistemine geçilmesine sıcak bakan ve zaman zaman bu konuyu gündeme getiren Başbakan Erdoğan’ın siyasi sicili, etnik bölücülerini bu süreçte cesaretlendirecek en büyük güç kaynağı olacaktır.

AKP hükümetinin yakında başlatacağını açıkladığı yeni Anayasa hazırlanması sürecinde, bu taleplerinin bir kısmının karşılanması için uygun bir vesile olarak görüldüğü anlaşılmaktadır.

Hükümet yetkililerinin bazı beyanları, yeni Anayasa süreci ile siyasi açılım sürecinin birlikte ilerletilmesinin düşünüldüğünü göstermektedir.

Değerli Milletvekilleri

Türkiye’nin önüne getirilmek istenen siyasi senaryonun dış boyutunun, kuzey Irak’taki siyasi oluşumun Türkiye tarafından resmi muhatap alınması ve bu yapılanma ile ilişki kurulması olacağına dair belirtiler giderek artmaktadır.

Başbakan Erdoğan ve hükümetinin geçmişte bu yönde adımlar atmaya hazırlandığı, ancak kamuoyu tepkisiyle geri çekildiği hatırlanacaktır.

Ancak, hükümetin PKK’yı tecrit etmek ve Türkiye’de etnik bölücülük gündemi doğrultusunda başlatılacak siyasi sürece destek vermek şartıyla, şimdi bu yönde harekete geçmeye hazırlandığı görülmektedir.

Türkiye'nin kuzey Irak'taki siyasi oluşumu resmi muhatap alması ve ilişki kurması şu sonuçları doğuracaktır:

Devletleşme yolunda büyük mesafe kateden Barzani'nin siyasi meşruiyet eksiği tamamlanacaktır.

Erbil yönetimine siyasi meşruiyet kazandıracak bu adım siyasi ve hukuki tanıma sürecini başlatacaktır. Türkiye'nin kuzey Irak'taki fiili oluşumu, hukuki planda siyasi bir varlık olarak tanınması halinde, bağımsız devlet olma yolu sonuna kadar açılmış olacaktır.

Türkmenleri yok etmek ve Kerkük'ü ele geçirmek için Barzani'ye ruhsat verilmiş olacaktır.

Türkiye'deki ayrılıkçı terör sorununun kuzey Irak modeli esas alınarak siyasi çözüme kavuşturulması için misyonerlik yapan Barzani, bu yönde daha da cesaretlendirilecektir.

Kuzey Irak'a özenen içimizdeki bölücü hainler yeni bir ümit ve cesaret kazanacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım

Türkiye de böyle bir bölünme ve ayrışma sürecinin başlatılmasının toplumsal gerginlik dinamiklerini harekete geçirmesi kaçınılmazdır.

Muhalefeti toplumsal çatışma tahrikçiliği yaparak ateşle oynamakla suçlayan Başbakan'ın, böyle bir yola girilmesinin siyasi ve toplumsal huzur açısından doğuracağı sonuçları çok iyi düşünmesini tavsiye ederim.

Türkiye'yi ateşe atacak olan, etnik tahriklerin AKP'nin himayesinde sürmesi ve hükümetin bu hain emellerin siyasi yollardan sonuca ulaşmasına hizmet edecek olmasıdır.

Başta Başbakan Erdoğan olmak üzere herkes bu konuda kimden yana olduğunu artık belirlemek zorundadır.

Milliyetçi Hareket Partisi ve Türk Milliyetçileri, Başbakan'a ve temsil ettiği zihniyete rağmen, Türkiye'nin milli birliğini ve bin yıllık kardeşlik hukukunu korumak için üzerine düşeni sonuna kadar yapmaya karardır.

Ancak, Türkiye'nin varlığına kastetmek isteyenler, Türk milletinin gelecek ümidini karatmak için yola çıkanlar çok iyi bilmelidir ki, hain emellerinin Anadolu topraklarında gerçekleştiğini görmek kendilerine nasip olmayacaktır.

Bu vatan sokakta bulunmamış, Türkiye Cumhuriyeti devleti ve Türk milli kimliği kolay kazanılmamıştır.

Tarihin hiçbir döneminde, Türkiye'ye ihanet cezasız kalmamıştır.

Bunu herkes hatırlamalı ve ateşle oynamamalıdır.

Bizim şimdilik söyleyeceğimiz budur.

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

25 ARALIK 2007

**Değerli Milletvekilleri,
Basınımızın Değerli Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerimle selamlıyorum.

Ağır gerginlik ve bunalımların yaşandığı bir kargaşa dönemi olarak hatırlanacak 2007 yılının sonuna gelinmektedir.

Rejim bunalımına dönüşmenin eşliğine geline siyasi krizler; her alanda kök salan cepheleşmeler; giderek derinleşen ekonomik ve sosyal sorunlar; tırmanan bölücü terör ve etnik tahrikler 2007 yılında yaşanan krizler sarmalının hasar bilânçosunu oluşturmuştur.

- Siyaset kurumunun maksatlı bir şekilde darboğaza sokulması sonucu Türkiye erken seçime gitmiş, 22 Temmuz 2007’de yapılan seçimlerde yeni bir siyasi tablo ortaya çıkmıştır.

- Seçim sonrası Türkiye Büyük Millet Meclisi, geçen dönemden kalan sancılı siyasi sorunları sonuçlandırmış; bu çerçevede 11. Cumhurbaşkanı seçmiş ve Cumhurbaşkanlığı seçim

sürecine ilişkin Anayasa değişikliğini yaparak bu konudaki referandumu gerçekleştirmiştir.

- 2007 yılında kanlı terör büyük bir tırmanış göstermiş ve mayın ve patlayıcılarla gerçekleştirilen hain eylemler toplu saldırılara dönüşmüştür.

- Özellikle seçim öncesi dönemde terörle mücadelede büyük bir acz ve zafiyet sergileyen AKP, tırmanan terörün Türk toplumunda yarattığı haklı tepki ve öfke karşısında nihayet harekete geçmek zorunda kalmıştır.

- Kuzey Irak'a askeri müdahaleye karşı adeta bir direniş cephesi oluşturan hükümet, sınırötesi operasyon tezkeresini Meclis'e getirmiş ve 17 Ekim 2007'de bu konuda izin ve yetki almıştır.

- Bu yetki, bugüne kadar, sınırlarımız içindeki ateş destek vasıtalarının sınırlı topçu atışları ve PKK hedeflerine yönelik hava hareketi şeklinde kullanılmıştır.

- 2007 yılının son çeyreğinde PKK'nın siyasallaşma stratejisinde kayda değer bir mesafe alınmıştır.

- Bu dönem, Türkiye'nin bölünme reçetelerinin alenen tartışılmasına sahne olmuştur.

- Etnik bölücülüğün siyasi amaçlarının siyasi yollarla hayata geçirilmesi ümit ve beklentileri yeşertilmiştir.

- Teröristlere siyasi mütareke çağrıları ve siyasi af tartışmaları bizzat Sayın Başbakan tarafından gündeme taşınmıştır.

2007 yılının bu son grup toplantımızda, geçmiş dönemin kısa bir değerlendirmesini yapmak ve önümüzdeki döneme ilişkin görüş ve düşüncelerimizi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

60. Hükümet Programı müzakerelerinde de belirttiğimiz gibi Milliyetçi Hareket Partisi, bu çalkantılı dönemde bütün kademeleriyle ilkeli, seviyeli, dürüst ve sorumlu bir siyaset ve muhalefet anlayışı sergilemiştir.

Siyasi ve toplumsal bünyemizin krizlere, kavga ve cephe siyasetine tahammülü olmadığına bilinci içinde, kısır çekişmelerin, zorlama buhranların ve gerginliklerin tarafı olmamış, demokratik meşruiyet ve siyasi sorumluluk anlayışının rehberliğinde temel sorunlara aşılmasına yapıcı katkıda bulunma düşüncesiyle hareket etmiştir.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ve referandum sürecinde izlediğimiz tutarlı siyasi çizgi ve etnik tahrikler karşısında Türkiye'nin milli birliğine sahip çıkmak için sergilediğimiz sağduyu siyaseti, bunun başlıca tezahürleri olmuştur.

Türkiye'nin yeni siyasi belirsizlik ve krizlere sürüklenmesi için sorumluluk çizgisinden ayrılmayan Milliyetçi Hareket, AKP'nin sürekli mağdur ve mazlum rolü oynayarak, bahane ve mazeret üretme kolaycılığının önüne geçmiştir.

Bunun sonucu, AKP Türkiye'nin gerçek sorunları ve iktidar sorumluluğuyla yüzleşmek durumunda kalmıştır.

Böylece, Türk milletinin AKP'yi gerçek kimliği, ülkeyi yönetme iradesi ve kabiliyetiyle yakından görmesi ve tanınmasının yolu da açılmıştır.

• 22 Temmuz seçimleri sonrası, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 23. Döneminin Birinci Yasama Yılı Cumhurbaşka-

nı seçimi, yeni hükümetin kurulması ve Meclis Başkanlık Divanı'nın oluşmasıyla geçmiştir.

Gerçek anlamda yasama faaliyetlerine 1 Ekim 2007'de başlayan İkinci Yasama Yılıyla geçilmiştir.

Bu dönemin önemli bir bölümünde 2008 yılı bütçe kanunu ele alınmıştır.

• Milliyetçi Hareket Partisi Meclis Grubu, 1 Ekim-14 Aralık 2007 tarihleri arasındaki Meclis çalışmalarına çok faal biçimde katılmış ve Türkiye'nin her alandaki sorunları ve sıkıntıları hakkında somut görüş ve öneriler ortaya koymuştur.

• Bütçe çalışmalarında, gerek Plan ve Bütçe Komisyonunda gerekse de Genel Kurul'da en yoğun, yapıcı ve etkili katılım ve katkıyı Milliyetçi Hareket Partisi Grubu sağlamıştır.

• Bu kısa dönemde MHP milletvekilleri 11 kanun teklifinde bulunmuş, 224 sözlü ve yazılı soru önergesi vermiş, kanun tasarısı ve teklifleri üzerinde ve gündem dışı 62 konuşma yapmıştır.

• Bütçe görüşmelerinde 58 milletvekili arkadaşımız söz almış ve 131 temel konuda somut öneride bulunmuşlardır.

• Meclis Grubumuzun Parlamento çalışmalarında ortaya koyduğu bu üstün başarı ve sergilediği ciddi ve ağırbaşlı tutum, her yönüyle takdire şayandır.

Bu bakımdan, bütün milletvekili arkadaşlarımı tebrik ediyorum ve şükranlarımı sunuyorum.

Bu yöndeki başarılı çalışmalarının önümüzdeki dönemde de aynı şekilde süreceğine olan inancımı bu vesileyle belirtmek istiyorum.

Değerli Milletvekilleri, Sayın Basın Mensupları,

Önümüzdeki dönemde Türkiye'yi ağır sorunlarla yüklü bir siyasi gündem beklemektedir.

- Yeni Anayasa hazırlanması süreci, Sosyal Güvenlik Kanunu gibi toplumun geniş kesimlerini doğrudan etkileyecek yasal düzenlemeler ve Avrupa Birliği dayatma yasaları 2008 yılında Meclis gündemini belirleyici hususlar olacaktır.

- Bunun yanı sıra, etnik bölünmeyi amaçlayan kanlı terör, siyasi ayrılıkçılık ve etnik tahrikler önümüzdeki dönemde Türkiye'nin en önemli sorunu olma niteliğini koruyacaktır.

- Irak'taki gelişmelerin izleyeceği seyir, Kerkük'ün akıbeti ve Türkmenlerin durumu, ABD'nin İran'a yönelik politikaları, Türkiye ile Avrupa Birliği arasındaki hastalıklı bir yapıya dönüşen ilişkilerde ve Kıbrıs konusunda yaşanacak gelişmeler, dış politika gündemimizdeki merkezi konumunu sürdürecektir.

- Son olarak, ortak milli ve manevi değerlerimiz etrafında bir çatışma ve kutuplaşma aracı haline getirilen toplumsal huzursuzluk konuları yeni bir tartışma zemininde Türkiye'nin önüne gelecektir.

İç ve dış güvenlik tehditlerinin ağırlaşması; milli birliğimizin siyasi, sosyal ve kültürel temellerinin iç siyaset malzemesi olarak istismar edilmesi; Türkiye'nin milli değerleriyle oynamayı amaçlayan düşüncelerin hayata geçirilmeye çalışılması ve dış politikadaki milli çıkarlarımızın ucuz pazarlıkların aracı haline getirilmesi, çok tehlikeli sonuçları olacak yeni gerginliklere zemin hazırlayacaktır.

Türkiye'nin böyle bir çıkmaza sürüklenmesinin önüne geçmede en büyük görev ve sorumluluk, iktidardaki Adalet ve Kalkınma Partisinin omuzlarındadır.

Ancak, 22 Temmuz seçimleri sonrası dönemde AKP'nin ortaya koyduğu siyasi yaklaşım, bu konuda iyimser olmaya yer bırakmamaktadır.

Son beş ay içinde yaşanan gelişmeler AKP'nin geçmişten ve hatalardan ders almadığını, Meclis'teki sayısal çoğunluğuna dayanarak her istediğini yapabileceği pervasızlığı içinde hareket ettiğini göstermiştir.

Milli iradeyi çoğunluğun baskı ve tahakküm aracı olarak gören AKP'nin bu sakat yaklaşımının sürmesinin, Türkiye'yi çok ciddi sorunlarla karşı karşıya bırakacağı ortadadır.

Bunun ilk tezahürleri de yeni Anayasa hazırlanması sürecinde yaşanacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye, kanlı terörle mücadele ve etnik bölücülük konularında çok nazik bir döneme girmiştir.

Kuzey Irak'tan kaynaklanan terör tehdidi karşısında hükümetin bugüne kadar izlediği yaklaşım birçok yönüyle endişe verici bir seyir izlemiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 17 Ekim 2007'de sınırötesi operasyon yetkisi vermesini izleyen dönemde, AKP hükümeti terörle mücadele konusunda inandırıcı ve etkili bir caydırıcılık stratejisi ortaya koyamamıştır.

• Böyle bir strateji için gerekli olan ekonomik yaptırımlar hayata geçirilememiştir.

Terör örgütünün ekonomik ve ticari çıkar ve faaliyetlerini hedef alan bazı tedbirlerin uygulanmasına başlandığı açıklanmasına rağmen, bunların ne olduğu Türk milletinden gizlenmiştir.

• Bu tedbirlerin neler olduğunu terör örgütünün bildiğini söyleyen hükümet yetkilileri, bunların Türk milleti tarafından da bilinmesinde ne sakınca olduğunu hala izah edememiştir.

• Sadece bu garabet bile, AKP hükümetinin yetersiz ve etkisiz bazı önlemlerle konuyu geçiştirmek istediğini ve aslında bu konuda gerekli siyasi iradeye sahip olmadığı gerçeğini gözlerden kaçırmayı amaçladığını ortaya koymaya yeterlidir.

• Siyasi ve diplomatik alanda yürütülen faaliyetlerin somut olarak ne sağladığı da çok muğlak ve tartışmalıdır.

• Bu faaliyetlerin uluslararası kamuoyunda Türkiye'nin haklılığının anlaşılması amacıyla yönelik olduğunu söyleyen hükümet, burada da büyük bir çelişki içindedir.

• Bu noktada cevabı aranması gereken soru, madem haklılığımızın anlaşılması için bu faaliyetler gerekliydi de, son beş yıldır iktidarda olan AKP neden bu süreyi boşa geçirmiş ve haklılığımızı dünyaya anlatmak için çaba harcamamıştır?

• Türk Silahlı Kuvvetlerinin 16 ve 22 Aralık 2007 tarihlerinde Kuzey Irak'taki nokta hedeflerine yönelik hava harekati, AKP'nin bu konudaki suskunluğu karşısında tepki duyan aziz milletimizin yüreğine su serpmiştir.

• Bu harekati başarıyla gerçekleştiren kahraman silahlı kuvvetlerimizin komuta kademesine ve operasyona katılan tüm mensuplarına bu vesileyle takdir ve şükran duygularımızı dile getirmek isterim.

• Türk silahlı kuvvetlerinin sahip olduğu üstün yetenekleri bir kere daha gözler önüne seren bu askeri operasyonun yeterli olup olmayacağı tartışmaları yersiz ve gereksizdir.

• Kuzey Irak'taki PKK mevcudiyetinin en ince ayrıntısına kadar gözetlendiğinin en üst askeri düzeyde açıklanması karşısında, bundan sonra terör örgütüne göz açtırılmayacağı Türk milletinin ortak beklentisidir.

• AKP hükümetinin Kuzey Irak'ta yuvalanmış PKK mevcudiyetini gerçek anlamda tasfiye etmeye niyeti ve iradesi olup olmadığı yönündeki tereddütler, önümüzdeki dönemde bu konuda izleyeceği siyaset ışığında somut olarak anlaşılacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Bu noktada, Türkiye'nin sınırlı hava operasyonuna uluslararası toplumun gösterdiği tepki üzerinde kısaca durmak istiyorum.

Bu tepkiler kamuoyuna yansıtıldığı şekilde tecelli etmemiş, Türkiye'nin terörle meşru mücadelesi bile önyargılı ve maksatlı siyasi mülahazaların ipoteği altına sokulmaya çalışılmıştır.

• Avrupa Birliği Dönem Başkanı Portekiz, bu konuda yaptığı açıklamada “Türkiye'nin operasyonunun endişeyle karşılandığı” bildirilmiş ve Türk makamları “Irak'ın toprak bütünlü-

ğüne saygılı olmaya, bölge barışı ve istikrarına zarar verebilecek askeri adımlar atmaktan kaçınmaya” davet edilmiştir.

- AB Komisyonu sözcüsünün yaptığı açıklamada “ Türkiye’nin vatandaşlarını koruma ihtiyacını anladıklarını, ancak orantısız askeri güç kullanımından kaçınılması ve insan haklarına saygı gösterilmesi gerektiği vurgulanmış ve “AB’nin Türkiye’yi sorunu diyalogla çözmeye teşvik etmeyi sürdüreceği” ifade edilmiştir.

- Almanya tarafından yapılan açıklamalarda da “Türk askeri operasyonunun dikkatle ve endişeyle izlendiği” belirtilmiştir.

- Harekat sırasında Erbil’de Barzani ile görüşen İngiltere Dışişleri Bakanı “sorunun, içinde Kürt bölgesel yönetiminin de yer alacağı üçlü bir mekanizma ve dialog yoluyla daha etkili biçimde çözüleceği” görüşünü dile getirmiştir.

- Hava harekatına belirli bir askeri destek verdiği anlaşılan ABD’den ise çelişkili ve tereddüt uyandıran açıklamalar gelmiştir.

- ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü “PKK’yı bitirecek eylemler görmek istediklerini, ancak operasyonlarda Türkiye, ABD ve Irak arasında en ileri derecede koordinasyon yapılması gerektiğini” söylemiş ve “Irak içine geniş çaplı bir kara operasyonuna karşı olduklarını” kayda geçirmiştir.

ABD sözcüsü, “bundan sonra sıranın Türkiye içinde siyasi bir çözüme mi geldiği” sorusuna ise “bu konuda Türk hükümetinin karar vereceği” cevabını vermiştir.

• ABD Dışışleri Bakanlığı terörle mücadele koordinatörü ise yaptığı açıklamada “Türkiye ve Kuzey Irak’taki PKK sorununun sadece askeri tedbirlerle aşılamayacağını, bu konuda siyasi çözümden yana olduklarını” ifade etmiştir.

• ABD Savunma Bakanlığı yetkilileri de “PKK sorununun uzun vadeli çözümlü için ABD’nin Türkiye’ye danışmanlık yaptığını, bu mücadelede sadece askeri tedbirlerin yeterli olmayacağını” söyleyerek, siyasi çözüme işaret etmiştir.

Türkiye’nin haklılığının tüm dünya tarafından anlaşıldığını ve sınırötesi operasyon hakkının genel kabul gördüğünü sürekli tekrarlayan hükümetin bu tepkilerin satır aralarını çok iyi anlamasını ve bundan gerekli sonuçları çıkarmasını tavsiye etmek isterim.

Değerli Milletvekilleri,

Bu kapsamda ilk önce Avrupa Birliğinin samimiyetsiz tutumu üzerinde kısaca durmak istiyorum.

Avrupa Birliği’nin PKK terörü ve etnik bölücülük konusundaki tutumu her yönüyle bir riyakarlık örneği olmuştur.

• PKK’yı terör örgütü olarak kabul eden AB, bunun gereklerini bugüne kadar yerine getirmekten ısrarla kaçınmıştır.

• PKK’nın kara para aklama kaynakları ve finansman alt yapısı AB ülkelerinde faaliyetlerini serbestçe sürdürmektedir.

• Terör örgütünün sözde siyasi kadroları AB ülkelerinde koruma altına alınmıştır.

• Kırmızı bültenle aranan bu teröristler AB resmi makamlarınca korunmakta ve meşru muhatap muamelesi görmekte-

dir. Avrupa Parlamentosu terör ve bölücü faaliyetler için güvenli sığınak haline gelmiştir.

- Başta ROJ TV olmak üzere PKK'nın yayın organları AB ülkelerinin desteği ve müsamahasıyla alenen melanet icra etmektedir.

- Bunun yanı sıra, AB demokratikleşme adı altında PKK'nın siyasi taleplerinin sözcülüğünü ve savunuculuğunu yapmaktadır.

- Türk vatandaşlarına etnik köken farklılıkları temelinde milli azınlık statüsü tanınması ve siyasi-kültürel haklar verilmesi dayatmaları 2007 Türkiye İlerleme Raporu vesilesiyle Türkiye'nin karşısına bir kere daha getirilmiştir.

- Türkiye'nin terörle mücadelesini kerhen anlayışla karşıladığını söyleyen AB'nin, son Irak operasyonu endişeyle izlediğini açıklaması ve diyalog çağrısında bulunması, AB'nin Türkiye'ye bakış açısını ve değişmeyen kafa yapısını gösteren son örnek olmuştur.

- Böyle bir denkleme hapsedilen Türkiye ile Avrupa Birliği ilişkilerinin geleceği olmadığı her geçen gün daha iyi anlaşılacaktır.

- Tam üyeliğin nihai hedef olmaktan çıkarıldığı sanal müzakere süreci, her iki taraf için de görüntüyü kurtarmak amacıyla hizmet eden bir vasıta olmaktan öte bir anlam taşımamaktadır.

- Avrupa Birliği'nin Aralık 2007 Portekiz zirvesinde ortaya koyduğu tutum, ilişkilerin hastalıklı yapısının kangrene dönüştüğünü göstermiştir.

• Kıbrıs dayatmaları nedeniyle tıkanan sürecin suni tenefüsle de canlandırlamayacak şekilde bitkisel hayata girdiği zirve kararlarıyla tescil edilmiştir.

• Avrupa Birliği'nin Türkiye'ye biçtiği konum AB'nin yö-rüngesinde kalacağı bir taabiyet ilişkisidir. Bu bile bir dizi kabul edilemez ön şartla bağlanmışır.

• Türkiye'yi tam üye olarak içine sindiremeyeceğini esasen her vesileyle gösteren Avrupa Birliği, Lizbon zirvesinde Türkiye için "üyelik" ve "katılım" gibi şekli atıfları dahi karar metinlerinden çıkarmış ve bu suretle "esas ve şekil" arasında tutarlı bir bütünlük sağlanmışır.

• Bu gerçekler ortadayken AKP hükümetinin yeni AB uyum paketleri hazırlığı içinde olması ve Türklük değerlerine hakaretin önünü açmak amacıyla 301. maddeyi değiştirmek için uygun zaman kollaması, AKP'nin esiri olduğu teslimiyetin derecesini göstermesi bakımından ibret ve esef vericidir.

Değerli Milletvekilleri,

Terör ve etnik bölücülük konusunda üzerinde dikkatle durulması gereken önemli bir husus da, ABD'nin bu konuda giderek belirgin hale gelen tutumudur.

Kuzey Irak'taki PKK varlığı konusunda son beş yıl boyunca sessiz ve hareketsiz kalan ABD, son dönemde Türkiye ile istihbarat paylaşımı konusunda işbirliği içine girmiştir.

Ancak, bu desteğin PKK'nın Kuzey Irak'tan sökülüp atılmasında yeterli olmayacağı açıktır.

ABD bunun için gerekli olan kara hareketına karşı olduğunu her vesileyle dile getirmiş ve Türkiye ile işbirliğini PKK'nın nokta hedeflerine hava hareketiyle sınırlandırmıştır.

Türkiye'ye bir taraftan böyle bir sınırlı destek veren, diğer bir ifadeyle Türkiye'nin kara unsurlarını da içeren geniş çaplı bir askeri hareketinin önünü baştan kesen ABD, öte yandan sorunun çözümünü Türkiye içinde atılacak siyasi adımlara yönlendirme çabası içine girmiştir.

Bütün bunlar, Sayın Başbakan'ın 5 Kasım'da Başbakan Bush'la yaptığı görüşmede PKK sorununun genişletilmiş bir çerçevede ele alındığını ve siyasi çözüm boyutunu da içeren genel bir senaryo ve oyun planı üzerinde görüş birliğine varıldığını göstermektedir.

Başbakan Erdoğan Beyaz Saray görüşmesi hakkında bugüne kadar sessizliğini korumuştur.

Ancak, son dönemde yaşanan bazı gelişmeler yeni ve tehlikeli bir senaryonun sahneye konulması için son aşamaya gendiğini göstermektedir.

- Amerika Birleşik Devletleri'nin Ankara Büyükelçisi'nin etnik kökene göre yaptığı davetlerde "Kürt sorunu" olarak adlandırılan etnik bölücülüğe siyasi çözüm yollarının masaya yatırılması bir tesadüf sayılamayacaktır.

- ABD Dışişleri Bakanlığına yakın çevrelerin PKK'nın siyasi af yoluyla silahsızlandırılması ve Türk toplumuyla yeniden bütünleştirilmesi amacıyla kapsamlı raporlar hazırlamaları da aynı şekilde bir rastlantı olarak görülemeyecektir.

• ABD resmi sözcülerinin Irak hava harekatı sonrası yaptıkları açıklamalar da, Türkiye’de siyasi süreçler başlatılmasının amaçlandığını gösteren işaretler olmuştur.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye’nin karşısına çıkarılmaya çalışılan bu siyasi projenin niteliği çok iyi anlaşılmalı ve bunun adı doğru konulmalıdır.

Bu proje ABD ve AB’nin desteğiyle ve Barzani’nin katılımıyla yürütülecek bir AKP projesidir.

Terörle mücadele ile terörle müzakere arasında gidip gelen ve konumunu belirlemeye çalışan AKP, bugün bu projeyi hayata geçirmek için gerekli şartları hazırlama çabası içine girmiştir.

Sayın Başbakan Erdoğan;

• Etnik bölücülerini ve PKK’nın siyasi taleplerinin Meclis’teki sözcülerini siyasi ve hukuki koruma altına almıştır.

• Terörle arasına şeklen de olsa mesafe koyan etnik bölücülerini bu konuda taşeron olarak kullanmak arayışına hız vermiştir.

• Terörü bir vasıta olarak görmeyen, ancak siyasi yollardan Türkiye’yi etnik temelde bölmek isteyenlere makbul bölücüler olarak meşruiyet kazandıracak şartları hazırlama gayreti artık saklanamayacak hale gelmiştir.

• Ve nihayet, eli kanlı teröristlere af yolunu açma niyeti açığa çıkmıştır.

Başbakan'ın teröristleri dağdan indirme planı, bir siyasi af projesidir.

Bu af projesi de, geniş kapsamlı bir siyasi senaryonun ilk adımıdır.

Sayın Başbakan'ın bu konudaki tutarsız ve çelişkili beyanları, siyasi af hazırlığını saklamak telaşından kaynaklanmıştır.

Teröristler için dağdan şehirlere inip Ankara'da siyaset yolunun açılmasının ancak af yoluyla olacağını Sayın Başbakan da çok iyi bilmekte, ancak bunu kamuoyuna açıklıkla söyleme cesaretini kendinde bulamamaktadır.

Bu nedenle de sürekli bocalamakta, ifade değiştirmekte ve tevil arayışlarına yönelmektedir.

Bu konuda önce yeni bir yasal düzenleme yapılacağını söyleyen Başbakan, tepkiler üzerine geri çekilmiş ve son olarak Türk ceza Kanunu'nun etkin pişmanlığı düzenleyen 212. maddesine sığınmıştır.

Bu konuda da zihni bulanık olan Başbakan Erdoğan, teröristlere af projesini mazur göstermek için, geçmiş dönemlerde de benzer nitelikte yasaların çıkarıldığı savunmasının arkasına gizlenmeye çalışmaktadır.

Geçmiş hükümetler döneminde böyle yasal düzenlemeler yapıldığı doğrudur.

Ancak, Sayın Başbakan burada iki noktayı unutmuş görünmektedir.

Bunlardan birincisi, sadece kendi döneminde, 2003 yılında çıkarılan Toplum Kazandırma Yasası ile hapis hanelerdeki

terör suçundan tutuklu ve hükümlü olanların serbest bırakılarak PKK dağ kadroları eksiğinin bu yolla tamamlandığı gerçeğidir.

Başbakan'ın unuttuğu ikinci husus ise, önceki hükümetler döneminde çıkarılan yasalarda pişmanlık hükmünün ve terör örgütünü çökertecek bilgi verme şartının bulunduğu gerçeğidir.

Bu hüküm ve şart Sayın Başbakan'ın şimdi adres gösterdiği Türk Ceza Kanunu'nun 212. maddesinde de bulunmaktadır.

Ancak, Sayın Başbakan bunun yeterli olmadığını söylemekte ve bu maddenin esnetilmesi ve genişletilmesi gereğinden bahsetmektedir.

Bunun anlamı çok açıktır: Sayın Başbakan teröristler için pişmanlık şartını ve örgüt hakkında bilgi verme zorunluluğunu kaldırmayı amaçlamaktadır.

Zira, etkin pişmanlık hakkından mevcut haliyle yararlanmak istemeyen teröristler için bunun cazip kılınmasının yegane yolu bu olacaktır.

Eli kanlı terörist dağdan inecek ve ben geldim diyerek hiçbir takibata maruz kalmadan Türk toplumunun içine karışacaktır.

Üstelik kendisine ödül olarak maddi yardım yapılacak, iş bulunacak ve Ankara'da siyaset yapmasının yolu açılacaktır.

Sayın Başbakan'ın süslü isimler altında pazarlamaya çalıştığı projenin özü, anlamı ve sonucu budur.

Şimdi buradan Sayın Başbakan'a seslenmek istiyorum: Türk Ceza Kanunu'nun 212. maddesini nasıl esneteceksiniz, nasıl genişleteceksiniz?

Türk milletinin karşısına dürüstçe çıkın ve bunu açıklayın!

Değerli Milletvekilleri,

Sahnelenmek istenen siyasi senaryonun teröristlere af projesinden oluşan bu ilk perdesi sonrasında sıranın kimlik taleplerinin karşılanmasına geleceği anlaşılmaktadır.

Bu çerçevede; ilk önce Türk milleti yerine hukuki bir bağ olan vatandaşlıkla sınırlı “Türkiyelilik” kavramının Anayasa’da ifadesini bulmasına, Türk milli kimliğinin yerini de vatandaşlık bağının almasına çalışılacaktır.

Bunun yanı sıra, Türkçe’den başka dillerin anadil olarak okutulmasından başlanarak, bu dillerin milli eğitim sistemi içine alınması için bir süreç başlatılacaktır.

İlk planda bu adımların atılması, etnik bölücülüğün siyasi ve hukuki statü taleplerinin gündeme getirilmesinin alt yapısını oluşturacaktır.

AKP’nin inhisarında yürütülecek yeni Anayasa hazırlama sürecinin PKK’nın bu siyasi taleplerinin karşılanması için bir platform olarak kullanılmasının düşünüldüğü görülmektedir.

Hükümet yetkililerinin bazı beyanları, Anayasa süreci ile etnik bölücülük gündemine ilişkin siyasi sürecin bir arada yürütüleceğine işaret etmektedir.

Bu siyasi senaryonun Barzani ve Kuzey Irak boyutu konusunda ise, Türkiye’nin şu yönde hareket etmesinin öngörüldüğüne dair işaretler bulunmaktadır:

PKK’nın tasfiye edilmeden sadece kontrol altında tutulması karşılığında Türkiye Barzani yönetimiyle ilişkileri normalleştirme için yeni bir açılım yapacak, bunun sonucu Ankara ile

Erbil arasında yakınlaşma süreci başlatılacak ve Kuzey Irak'taki otonom Kürt devleti yapılanmasına yeşil ışık yakılacaktır.

Kerkük'ün akıbeti ise ileride ele alınmak üzere şimdilik geri planda tutulacaktır.

Sayın Başbakan'ın girmeye hazırlandığı yol, Türkiye'nin hayrına bir yol değildir.

Bugün PKK'nın siyasallaşma hedefinde epey yol alındığı bir vakıadır.

Teröre başvurmayan etnik bölücülük taleplerini meşru siyasi amaç haline getirmenin siyasi ve hukuki sonucu, etnik bölücü emeller beslemeyi ve bu zeminde siyaset yapmayı legal hale getirmek olacaktır.

Böyle bir sürece girilmesi halinde, PKK terör örgütü de, siyasi kimlikle legalleşme amacına ulaşacaktır.

AKP'nin milli değerlerle sorunlu bir zihniyetin temsilcisi olduğu ve yaklaşan yerel seçimler için bazı hesaplar içine girdiği ortadadır.

Ancak, unutulmamalıdır ki, Türk milli kimliğiyle oynamak, etnik kimlikleri okşayarak siyasi rant sağlamak ve bölücü terörün siyasi gündemine ve hedeflerine hizmet edecek zorlamalar içine girmek, Türkiye'nin karşısına bir çıkmaz yol çıkaracaktır.

İç gerginlikleri bir çatışma noktasına taşıyacak böyle bir gafletin adı, anlamı ve sonucu ateşle oynamaktır.

Bizim en halisane temennimiz Sayın Başbakan ve hükümetinin bu gerçeği bir an önce görmeleri ve bu yoldan dönme basiretini göstermeleridir.

Milliyetçi Hareket Partisi, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da Türkiye'nin milli birliğine ve kardeşlik hukukuna sonuna kadar sahip çıkmaya kararlıdır.

Türkiye'yi seven herkesin arkasında durması gereken bu kırmızı çizgilerin çiğnenmesi ve ortak milli değerlerimizle oynamaya kalkışılması halinde, herkes çok iyi bilmelidir ki, Milliyetçi Hareket bunlara karşı demokratik zeminlerde sonuna kadar direnecektir.

Sözlerime son vermeden önce, Türk milletinin buruk olarak idrak ettiği geçmiş kurban bayramını kutluyor ve 2008 yılının Türkiyemiz ve aziz milletimiz için mutlu, huzurlu ve aydınlık bir geleceğin başlangıcı olmasını temenni etmek istiyorum.

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

